
ШРИМАД БХАГАВАТАМ

ШЕСТА ПЕСЕН:
ПРЕДПИСАНИТЕ ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА
ЧОВЕЧЕСТВОТО

ТАЗИ СТРАНИЦА Е УМИШЛЕНО ПРАЗНА.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Глава 1: Историята на живота на Аджамила	2
Глава 2: Вишнудутите освобождават Аджамила	9
Глава 3: Ямараджа наставлява своите пратеници	15
Глава 4: Молитвите хамса-гухя.....	20
Глава 5: Нарада Муни прокълнат от Праджапати Дакша	27
Глава 6: Потомството на дъщерите на Дакша.....	33
Глава 7: Индра оскърбява духовния си учител Брихаспати.....	37
Глава 8: Защитата Нараяна-кавача.....	42
Глава 9: Появяването на демона Вритрасура	47
Глава 10: Битката между полубоговете и Вритрасура	55
Глава 11: Трансценденталните качества на Вритрасура	59
Глава 12: Славната гибел на Вритрасура	63
Глава 13: Цар Индра поразен от греховни последици	67
Глава 14: Скръбта на Цар Читракету.....	70
Глава 15: Мъдреците Нарада и Ангира наставляват Цар Читракету	76
Глава 16: Цар Читракету среща върховния Бог.....	80
Глава 17: Майка Парвати проклина Читракету.....	89
Глава 18: Дити дава обет да убие Цар Индра.....	94
Глава 19: Извършването на ритуалната церемония Пумсавана.....	102

ГЛАВА 1: ИСТОРИЯТА НА ЖИВОТА НА АДЖАМИЛА

6.1.1 Махараджа Парикшит каза: „О господарю, о, Шукадева Госвами, ти вече описа (във Втора Песен) пътя на освобождението (*нивритти-марга*). Като следваме този път, със сигурност можем постепенно да се издигнем до най-високата планетарна система, Брахмалока, от която се стига до духовния свят и до Брахма. По този начин кръговратът на живота и смъртта в материалния свят се прекратява.

6.1.2 О, велики мъдрецо Шукадева Госвами, ако живото същество не е освободено от замърсяванията на материалната природа, то получава различни тела, в които да се радва или да страда, и се смята, че притежава различни наклонности в зависимост от тялото си. Като следва тези наклонности, то се отклонява от пътя, наречен *правритти-марга*, по който може да се стигне до райските планети, както ти вече обясни (в Трета Песен).

6.1.3 Разказа ми (в края на Пета Песен) и за различните видове адски живот, до които довеждат нечистите дейности, а също (в Четвърта Песен) и за първата *манвантара*, управлявана от Сваямбхува Ману, сина на Брахма.

6.1.4-5 О, господарю, ти описа династиите и качествата на цар Прияврата и цар Уттанапада. Върховният Бог е създал материалния свят, изпълнен с вселени, планетарни системи, планети и звезди, с безброй земи, морета, океани, планини, реки, градини и дървета, всичките неповторими в огромното си разнообразие. Характеристиките им се разделят на земни, на присъщи на звездите и на присъщи на по-низшите планетарни системи. Ти описа тези системи и техните обитатели много ясно.

6.1.6 О, преблаги Шукадева Госвами, моля те, разкажи ми сега как хората могат да се избавят от необходимостта да се раждат отново и отново за адски живот, в който да изтърпяват огромни страдания.“

6.1.7 Шукадева Госвами отговори: „О, царю, ако преди поредната си смърт човек не се пречисти от лошите си мисли, думи и действия според предписанията на „Ману-самхита“ и другите *дхарма-шастри*, той със сигурност ще попадне на адските планети и ще се подложи на огромни страдания, както вече ти обясних.

6.1.8 Следователно, когато наближи смъртта, стига тялото му да е достатъчно здраво, човек трябва незабавно да се заеме с пречистването си според *шастрите*, в противен случай времето му ще е загубено и последствията от греховете му ще се усилят. Както опитният лекар установява и лекува болестта в зависимост от това колко е сериозна, така и ние трябва да се пречистим в зависимост от тежестта на греховете си.“

6.1.9 Махараджа Парикшит каза: „Човек може да разбира, че грешните действия са пагубни за него, понеже вижда, че престъпленията се наказват от управляващите и се осъждат от хората като цяло, а също и защото писанията и мъдреците казват, че греховете ще го доведат до прераждане в адски условия. И все пак, въпреки че знае това, той неминуемо греши отново и отново, дори и след като се е пречистил. Каква е тогава ползата от пречистването?

6.1.10 Понякога и този, който много се пази от нечисти дейности, наново се оплита в грешен живот. Затова си мисля, че това повтаряне на греха и пречистването е безсмислено. То е като слон, който се окъпва целият в реката и после се посипва с прах, веднага щом излезе на сушата.“

6.1.11 Шукадева Госвами, синът на Ведавьяса, отговори: „О, царю, тъй като дейностите, които имат за цел да неутрализират нечистите прояви, също са плодоносни, те не ни избавят от склонността да действваме с някаква умисъл. Хората, които спазват правилата

за пречистване, не са никак умни. Напротив, те тънат в мрак. Ако човек не се избави от невежеството си, да се опитва да противодейства на едно действие чрез друго е безсмислено, защото това няма да изкорени неговите желания. Така дори и някой да изглежда благочестив на повърхността, той със сигурност ще има склонност към нечисти прояви. Следователно истинското пречистване е просветление в свършената мъдрост, Веданта, чрез която човек разбира Върховната Абсолютна Истина.

6.1.12 Мой скъпи царю, ако болен човек се храни с чиста храна, предписана от лекар, той постепенно се възстановява и заразата на болестта не може повече да го застигне. Така и този, който следва принципите на знанието, постепенно върви към освобождение от материалната зараза.

6.1.13-14 За да концентрира ума си, човек трябва да води целомъдрен живот и да не пропада. Трябва да понесе отречението доброволно да се откаже от сетивни наслаждения. Трябва да контролира ума и сетивата си, да дава средства за благотворителност, да бъде искрен, чист и да не действа насилствено, да следва регулиращите принципи и редовно да възпява святото име на Бога. Така един трезв и вярващ човек, който познава религиозните принципи, бива временно пречистен от всички грехове на тялото, думите и ума. Тези грехове са като изсъхналите листа на увивните растения под бамбуковото дърво, които може да са обгорели в пожара, но корените им остават и те прорастват отново при първа възможност.

6.1.15 В редки случаи човек, който служи на Кришна с цялата си неподправена отдаденост, може да изкорени плевелите на грешните прояви без те да могат да поникнат отново. Той може да го стори просто като отдава предано служене, точно както слънцето може веднага да разпръсне мъглата с лъчите си.

6.1.16 О, царю, ако грешник се посвети на служене на истински отдаден на Бога и така разбере как да посвети живота си на лотосовите нозе на Кришна, той може да бъде напълно пречистен. Но само с въздържание, покаяние, *брахмачария* и други пречистващи практики, които описах по-рано, не може да се пречисти.

6.1.17 Пътят, следван от чистите отдадени на Бога, които имат добро поведение и са надарени с най-прекрасните качества, със сигурност е най-благоприятният път в този материален живот. В него няма страх и той е потвърден в *шастра*.

6.1.18 Мой скъпи царю, както делвата с вино не може да се пречисти дори и ако се измие в много реки, така и тези, които не са се отдали на Бога, не могат да бъдат пречистени чрез практики и ритуали, дори и да ги изпълняват много добре.

6.1.19 Дори и да не са напълно осъзнали Кришна, хората, които макар само веднъж са се отдали всецяло в Неговите лотосови нозе и са били привлечени от Неговото име, форма, качества и забавления, са напълно освободени от всички греховни реакции, тъй като така са приели верния начин за пречистване. Даже и в сънищата си подобни отдадени души няма да видят нито Ямараджа, нито неговите слуги, които са оборудвани с въжета, за да връзват прегрешилите.

6.1.20 В тази връзка мъдреците и светите хора разказват една много стара случка за разговора между слугите на Бог Вишну и тези на Ямараджа. Моля те да я изслушаш.

6.1.21 В един град, наречен Канякубджа, имало *брамин* на име Аджамила, който се оженил за проституираща слугиня и изгубил всичките си *брамински* качества заради връзката си с тази пропаднала жена.

6.1.22 Този пропаднал брамин, Аджамила, създавал проблеми на другите, като замислял кражби, мамел ги на хазарт или направо ги обирал. Така изкарвал прехраната за себе си и за жената и децата си.

6.1.23 Скъпи мой царю, докато така пилеел времето си в отвратителни и долни занимания, за да издържа многодетното си семейство, минали осемдесет и осем години от живота му.

6.1.24 Старият Аджамила имал десет сина, най-малкият от които бил бебе на име Нараяна. И тъй като бил най-малкият, Нараяна естествено бил много скъп както на баща си, така и на майка си.

6.1.25 Заради бебешкия му език и непохватните му движения старият Аджамила бил много привързан към него. Той винаги се грижел за детето и се радвал на игрите му.

6.1.26 Когато Аджамила ядял, викал и детето да яде, а когато пиел, викал и детето да пие. Така зает да се грижи за детето и да го вика по име, Нараяна, Аджамила не разбирал, че времето му изтича и смъртта приближава.

6.1.27 Когато настъпил сетният миг на глупавия Аджамила, той започнал да мисли само за сина си Нараяна.

6.1.28-29 Тогава Аджамила видял трима души, странни, с деформирани тела, изкривени черти, с настръхнали косми. С възгата в ръце те идвали да го отведат при Ямараджа. Когато ги зърнал, той много се притеснил и поради привързаността си към детето, което играело наблизко, започнал да го вика по име. Така със сълзи на очи той все пак по своему извикал свящото име на Нараяна.

6.1.30 Мой скъпи царю, слугите на Вишну, *вишнудутите*, незабавно се появили, като чули свящото име на господаря си от устата на умирация Аджамила, който със сигурност го произнесъл без оскърбления, тъй като бил много уплашен.

6.1.31 Слугите на Ямараджа тъкмо измъквали душата от дъното на сърцето на Аджамила, съпруга на проститутката, когато отекнала забраната, идваща от вестоносците на Бог Вишну, *вишнудутите*.

6.1.32 Когато слугите на Ямараджа, сина на бога на слънцето, били тъй възпрени, те отвърнали: „Кои сте вие, господа, които имате наглостта да оспорвате правосъдието на Ямараджа?“

6.1.33 Чии слуги сте вие, уважаеми, откъде идвате и защо ни забранявате да докосваме тялото на Аджамила? Полубогове ли сте от райските планети, по-нисши богове ли сте или сте най-извисените сред отдадените?“

6.1.34-36 Слугите на Ямараджа казали: „Очите ви са като листенцата на лотосовия цвят. Облечени сте в жълти копринени одежди, украсени с гирлянди от лотосови цветове, и имате красиви шлемове на главите си и обици на ушите, изглеждате свежи и млади. В четирите си дълги ръце държите лъкове и колчани със стрели, а също и саби, боздугани, раковини, дискове и лотосови цветове. Сиянието ви разпръсна мрака на това място с невероятна светлина. И все пак, господа, защо ни възпирате?“

6.1.37 Шукадева Госвами продължи: „При това обръщение на пратениците на Ямараджа слугите на Васудева се усмихнали и отговорили по следния начин с гласове, боботещи като буреносни облаци.

6.1.38 Благословените вестоносци на Вишну, *вишнудутите*, казали: „Ако наистина сте слуги на Ямараджа, трябва да ни обясните значението на религиозните принципи и признаците на безбожие.

6.1.39 Как се наказват другите? Кои са тези, които следва да се наказват? Всички ли *карми*, които се отдават на плодonoсни дейности, подлежат на наказание, или само някои от тях?“

6.1.40 Слугите на Ямараджа отговорили: „Предписанията на Ведите са *дхарма*, религиозните принципи, а обратното е безбожие. Ведите са самият Върховен Бог, Нараяна, и възникват от само себе си. Това знаем от Ямараджа.

6.1.41 Върховната причина на всички причини, Нараяна, се намира в духовния свят, но в същото време властва над цялото космическо проявление в зависимост от трите качества на материалната природа – *саттва-гуна*, *раджа-гуна*, и *тама-гуна*. Така всички живи същества са надарени с различни качества, имат различни имена (като *брамини*, *кшатрии* и *ваишйи*), различни отговорности според *варна-ашрама* и различни форми. По този начин Нараяна е причината за цялото космическо проявление.

6.1.42 Слънцето, огънят, небето, въздухът, полубоговете, луната, вечерта, денят, нощта, посоките, водата, земята и самата Сврѣхдуша наблюдават дейностите на живите същества.

6.1.43 Подлежат на наказание съществата, за които тези много свидетели потвърдят, че са се отклонили от предписаните си задължения. Всеки, който се е отдал на плодonoсни дейности, може да бъде наказан според греховните си прояви.

6.1.44 О, обитатели на Ваикунтха, вие сте безгрешни, но съществата в този материален свят до едно са *карми*, независимо дали проявите им са благочестиви или не. И двата вида прояви са им свойствени, защото те са подвластни на трите качества на материалната природа и са принудени да действат съобразно тях. Който е приел материално тяло, не може да бездейства, а грешните прояви са неизбежни, когато някой действа под влиянието на качества на материалната природа. Следователно всички живи същества в този материален свят подлежат на наказание.

6.1.45 В зависимост от това доколко проявите им са съобразени или не с религията в този живот, те ще се радват или ще страдат от съответните *кармични* последствия в следващия.

6.1.46 О, най-велики сред полубоговете, ние разглеждаме три разновидности на живот според замърсяването на трите качества на материалната природа. Така живите същества биват умиротворени, неспокойни и безразсъдни, или щастливи, нещастни и нещо средно между двете, или пък религиозни, атеисти и полу-вярващи. Можем да заключим, че в следващия живот тези три проявления на материалната природа ще действат по същия начин.

6.1.47 Точно както пролетта в настоящия момент свидетелства за природата на пролетта в миналото и в бъдещето, така и щастието, бедата и комбинацията от двете свидетелстват за религиозни и нерелигиозни прояви в миналите и бъдещите животи.

6.1.48 Всемогѣщият Ямараджа е като Бог Брахма, защото независимо дали се намира отвѣд материалния свят или в сърцето на всяко живо същество като Параматма, той наблюдава в ума си миналите му прояви и така разбира какви ще бъдат проявите му в следващите животи.

6.1.49 Точно както спящият човек постъпва според тялото, което се проявява в съня му, и приема, че това е той, така живото същество се идентифицира с настоящото си тяло, което е получило в резултат на предишни религиозни или нерелигиозни действия, и не може да познае миналите или бъдещите си животи.

6.1.50 Над петте сетива на възприятието, петте действащи сетива и петте обекта на сетивата стои умът, който е шестнадесетият елемент. Над ума е седемнадесетият елемент – душата, самото живо същество. Тя сама се наслаждава на материалния свят заедно с останалите шестнадесет елемента, намирайки се в три състояния – щастие, нещастие и смесица от двете.

6.1.51 Финото тяло има шестнадесет части – петте сетива за придобиване на знание, петте действащи сетива, петте обекта на задоволяване на сетивата и умът. Финото тяло произлиза от трите качества на материалната природа. То се състои от непреодолимо силни желания и следователно кара живото същество да преминава от едно тяло в друго: като човек, животно или полубог. Когато живото същество получи тялото на полубог, то определено ликува, когато получи човешко тяло, винаги го оплаква, а когато получи животинско тяло, живее в непрестанен страх. Във всички тези състояния, обаче, то реално е нещастно. Това нещастно състояние се нарича *самсрити*, или прераждане в материалния живот.

6.1.52 Безразсъдното въплътено живо същество, в неспособността си да контролира сетивата и ума си, е принудено да действа според влиянието на качества на материалната природа, противно на собственото си желание. То е като копчинена буба, която използва собствената си слюнка, за да си направи какавида, и се оказва затворена в нея без да може да излезе. Живото същество се оплита в мрежата на собствените си плодородни дейности и после не може да намери начин да се освободи. Така то е постоянно объркано и продължава да умира отново и отново.

6.1.53 Нито едно живо същество не може да се отдаде на бездействие дори и за момент. То е принудено да следва естествените си наклонности в съответствие с трите *гуни* на материалната природа, защото тези естествени наклонности го карат да действа по определен начин независимо от волята му.

6.1.54 Плодородните дейности, които извършва живото същество, без значение дали са благочестиви или не, са невидимата причина за изпълнението на неговите желания. В невидимата причина се корени обяснението за различните тела на живото същество. Заради силното си желание то се ражда в определено семейство и получава тяло, което е или като на майка му, или като на баща му. Материалното и финото тяло се създават според неговото желание.

6.1.55 Тъй като живото същество е свързано с материалната природа, то е в една особена позиция, но ако е в човешка форма и бъде научено как да общува с Върховния Бог или с Негов отдаден, това положение може да бъде превъзможано.

6.1.56-57 В началото този *брамин* на име Аджамила изучи всички *ведически* писания. Той притежаваше добър характер, добро поведение и добри качества. Следвайки стриктно всички наставления на Ведите, беше много мек и внимателен и контролираше ума и сетивата си. Също така бе винаги правдив, знаеше как да възпява *ведическите мантри* и бе много чист. Аджамила дълбоко почиташе духовния си учител, бога на огъня, гостите и старите хора в домакинството си. Не беше горделив. Беше добросъвестен, доброжелателен към всички живи същества и поведението му бе правилно. Никога не говореше празни приказки и не завиждаше на никого.

6.1.58-60 Веднъж този *брамин* Аджамила по поръчение на баща си отиде в гората да бере плодове, цветя и два вида трева, наречени *самит* и *куша*. На път за къщи срещна един *шудра*, похотлив човек от най-низшата каста, който безсрамно прегръщаше и целуваше една проститутка. *Шудрата* се усмихваше, пееше и се наслаждаваше, сякаш това бе правилно поведение. И двамата с проститутката бяха пияни. Очите ѝ шареха от алкохолно опиянение и роклята и се бе смъкнала. Това бе състоянието, в което ги видя Аджамила.

6.1.61 *Шудрата* прегръщаше проститутката с ръка, оцветена с *кункума*. Когато Аджамила я видя, заспалите похотливи желания в сърцето му се събудиха и в заблудата си той им се отдаде.

6.1.62 Търпеливо се опитваше, доколкото може, да си припомни заръките на *шастра* дори да не поглежда към жена. С помощта на знанията и интелигентността си той се постара да овладее похотливите си желания, но поради силата на Купидон в сърцето му не успя да подчини ума си.

6.1.63 Точно както някоя нисша планета може да затъмни слънцето и луната, така и *браминът* изгуби разума си. Възползвайки се от ситуацията, той непрестанно мислеше за проститутката и скоро я взе за слугиня в дома си, изоставяйки всички предписания за *брамините*.

6.1.64 Така Аджамила започна да харчи каквито пари бе наследил от баща си, за да угажда на проститутката с различни материални подаръци с цел да задържи нейното благоразположение. Изостави всичките си *брамински* дейности, за да удовлетвори проститутката.

6.1.65 И тъй като интелигентността му бе завладяна от похотливия поглед на проститутката, подмаменият *брамин* Аджамила се отдаде на греховни действия с нея. Той дори спря да общува с красивата си млада жена, която произлизаше от почтено *браминско* семейство.

6.1.66 Въпреки че бе роден в *браминско* семейство, този негодник, загубил ума си заради една проститутка, започна да изкарва пари по един или друг начин, без значение достоен или не, и да ги използва, за да издържа синовете и дъщерите на проститутката.

6.1.67 Този *брамин* прекара дългия си живот безотговорно, престъпвайки всички правила и предписания на свещените книги, живя охолно и ядеше храна, приготвена от проститутка. Следователно той е много грешен. Нечист е и е пристрастен към забранени дейности.

6.1.68 Този човек Аджамила не се пречисти. Затова, поради грешния му живот, ние трябва да го заведем при Ямараджа за наказание. Там, в зависимост от размера на греховните му дела, той ще бъде наказан и по този начин пречистен.”

ГЛАВА 2: ВИШНУДУТИТЕ ОСВОБОЖДАВАТ АДЖАМИЛА

6.2.1 Шукадева Госвами каза: „Мой скъпи царю, слугите на Бог Вишну са много изкусни в логиката и доводите. След като изслушаха мотивите на *ямадутите*, те отвърнаха следното.

6.2.2 *Вишнудутите* казаха: „Уви, колко е болезнено, че безбожието е възникнало в сред общество, където би трябвало да се поддържа религията. Всъщност тези, които отговарят за поддържането на религиозните принципи, ненужно наказват безгрешен, ненаказуем човек.

6.2.3 Царят или правителственият служител е длъжен да бъде толкова добре подготвен, че да действа като баща, поддръжник или защитник на гражданите поради своята нежност и любов. Той е длъжен да дава на гражданите добри съвети и наставления в съответствие със стандартите на писанията и трябва да се отнася равноправно с всеки. Ямарадж прави това, тъй като е върховен господар на правосъдието, и по подобен начин постъпват всички, които следват стъпките му. Въпреки това, ако такива личности се замърсят, като демонстрират пристрастност и накажат невинен и безупречен човек, къде да отидат жителите, търсейки убежище, за да бъдат предпазени и защитени?

6.2.4 Хората масово следват примера на водача в обществото и подражават на неговото поведение. Те приемат като доказателство всичко, което водачът приеме.

6.2.5-6 Хората като цяло не са много напреднали в знанието, чрез което може да се различи религия от безбожие. Невинният, непросветен гражданин е подобен на животно, спящо кротко, положило глава в скута на стопанина си, напълно вярвайки в защитата на своя господар. Ако водачът действително е добросърдечен и заслужава да бъде обект на вярата на живото същество, как може той да наказва или убива глупавия човек, който напълно се е доверил на добрите намерения и приятелството му?

6.2.7 Аджамила вече е изкупил всичките си греховни дейности. Всъщност той е изкупил не само греховете, извършени от него за един живот, но и тези, които е извършил в милиони свои минали животи, тъй като в безпомощно състояние е възпявал свящото име на Нараяна. Въпреки че не е възпявал това име чисто, правил го е без оскърбления; затова сега е чист и достоен за освобождение.”

6.2.8 Вишнудутите продължиха: „Даже преди, по време на хранене и по друго време, този Аджамила е викал сина си, казвайки: "Мой скъпи Нараяна, моля те, ела тук." Независимо че е изричал името на своя син, в същото време е произнасял четирите срички на-ра-йа-на. Просто повтаряйки името на Нараяна, той напълно е изкупил греховните последици на милиони животи.

6.2.9-10 Възпяването на свящото име на Бог Вишну е най-добрият процес на изкупление за крадеца на злато и други скъпоценности; за пияницата; за този, който предава приятел или роднина; за този, който убива *брахмана*, или за този, който прелюбодейства с жената на своя гуру или друг висшестоящ. Това също е най-добрият процес на изкупление за този, който убива жена, цар или своя баща; за този, който коли крави, и за всички останали греховни хора. Просто възпявайки свящото име на Бог Вишну, такива грешници могат да привлекат вниманието на Върховния Бог, който си мисли: „Тъй като този човек възпява името Ми, Мой дълг е да го защита.”

6.2.11 Като следват *ведическите* ритуали или чрез процеса на изкупление, греховните хора не се пречистват така, както чрез едно-единствено произнасяне на свящото име на Бог Хари. Въпреки че ритуалното изкупление може да освободи човек от греховните последици, то не пробужда в него преданото служене, за разлика от възпяването на

имената на Бога, които напомнят всекиму за Божията слава, за Неговите качества, атрибути, забавления и принадлежности.

6.2.12. Ритуалните церемонии за изкупление, препоръчани в религиозните писания, са недостатъчни сами по себе си да пречистят напълно сърцето; затова след изкуплението умът на човека отново се обръща към материални дейности. Следователно за този, който желае освобождение от плодоносните последствия на материалните дейности, възпяването на Харе Кришна *мантра*, т.е. възхвалата на името, славата и забавленията на Върховния Бог, се препоръчва като най-съвършения процес за изкупление, защото такава възпяване изкоренява напълно замърсяването от сърцето на всеки.

6.2.13 По време на смъртта този Аджамила безпомощно и много силно възпяваше святото име на Бог Нараяна. Това възпяване вече само по себе се го е освободило от последствията на целия му греховен живот. Затова, о слуги на Ямарадж, не се опитвайте да го отведете при вашият господар за наказание в адски условия.

6.2.14 Този, който възпява святото име на Бога, незабавно бива освободен от всички последствия на безкрайните си грехове, даже ако го възпява косвено [имайки предвид нещо друго], насмешливо, поради музикално представление или даже пренебрежително. Това се приема за истина от всички учени познавачи на писанията.

6.2.15 Ако някой възпява святото име на Бог Хари и след това умира вследствие на нещастен случай, като падане от покрив на къща, подхлъзване и счупване на кости по време на път, ухапване от змия, болка и силна треска или нараняване от оръжие, той незабавно се освобождава от попадането в адски живот, даже ако е много грешен.

6.2.16 Авторитетите, които са образовани учени и мъдреци, са установили, че всеки е длъжен да изкупи тежките грехове, подлагайки се на трудния процес на изкупление, и по-леките грехове, подлагайки се на по-лек процес на изкупление. Възпяването на Харе Кришна *мантра*, обаче, побеждава всички последствия от греховните действия, независимо дали са тежки или леки.

6.2.17 Въпреки че всеки може да неутрализира последствията на своя греховен живот чрез аскези, благотворителност, обети или други подобни методи, тези благочестиви дейности не могат да изкоренят материалните желаниа в неговото сърце. Обаче, ако някой служи в лотосовите нозе на Върховния Бог, той незабавно се освобождава от всички подобни замърсявания.

6.2.18 Както огънят изгаря сухата трева на пепел, така и святото име на Бога, повторено осъзнато или не, несъмнено изгаря на пепел всички последствия от греховните постъпки.

6.2.19 Ако човек, който не знае за действието на определено лекарство, приеме това лекарство или е принуден да го приеме, то ще му подейства даже и без неговото осъзнаване, защото енергията на лекарството не зависи от разбирането на пациента. По подобен начин, даже ако някой не знае стойността на възпяването на святото име на Бога, независимо дали възпява осъзнато или не, възпяването ще бъде много ефективно."

6.2.20 Шри Шукадева Госвами продължи: „Мой скъпи царю, като разгледаха по този съвършен начин принципите на преданото служене с мотивация и аргументи, упълномощените слуги на Бог Вишну освободиха *брахмана* Аджамила от плена на *ямадутите* и го спасиха от неминуема смърт.

6.2.21 Мой скъпи Махараджа Парикшит, о, победителю на всички врагове, след като слугите на Ямарадж получиха отговора на упълномощените слуги на Бог Вишну, те се отправиха към Ямарадж и му обясниха всичко, което се бе случило.

6.2.22 Когато бе освободен от примките на служителите на Ямарадж, *брахмана* Аджамила, вече избавен от страха, дойде на себе си и незабавно предложи дълбоките си почитания на *вишнудутите*, полагайки главата си в техните лотосови нозе. Той беше безкрайно доволен от тяхното присъствие, тъй като видя, че те спасиха живота му от ръцете на слугите на Ямарадж.

6.2.23 О, безгрешни Махараджа Парикшит, пълномощните слуги на Върховния Бог, *вишнудутите*, видяха, че Аджамила се опитва да каже нещо, и внезапно изчезнаха от неговото полезрение.

6.2.24-25 Чувайки разговора между *ямадутите* и *вишнудутите*, Аджамила бе способен да разбере религиозните принципи, които действат под влияние на трите *гуни* на материалната природа. Тези принципи се споменават в трите Веди. Той можа също така да разбере трансценденталните религиозни принципи, които са отвъд *гуните* на материалната природа и касаят взаимоотношенията между живите същества и Върховния Бог. Освен това Аджамила чу възхвала за името, славата, качествата и забавленията на Върховния Бог. Така той стана напълно чист отдаден. След това си спомни своите предишни греховни дейности и много силно се разкая за това, което е извършил.

6.2.26 Аджамила каза: „Горко ми, как деградирах, ставайки роб на сетивата си! Пропаднах от позицията на високо квалифициран *брахмана* и заченах дете в утробата на проститутка.

6.2.27 Уви, нека съм проклет! Аз постъпих толкова греховно, че унизах традициите на своето семейство. На практика изоставих своята целомъдрена и прекрасна млада жена, за да имам сексуална връзка с пропаднала проститутка, свикнала да пие вино. Проклет да съм!

6.2.28 Моите баща и майка бяха стари и нямаха друг син или приятел, който да се грижи за тях. Тъй като аз не се грижех за тях, те живееха в голямо затруднение. Уви, подобно на отвратителен ниско-роден човек, аз неблагодарно ги оставих в това положение.

6.2.29 Разбираемо е, че вследствие на такава дейност, греховен човек като мен трябва да бъде захвърлен в адски условия, предназначени за тези, които са нарушавали религиозните принципи и трябва да изпитат там ужасни страдания.

6.2.30 Сън ли беше това, което видях или е било реалност? Видях страховити хора с въжета в ръцете си, дошли да ме заловят и да ме отвлекат надалеч оттук. Къде се дянаха?

6.2.31 И къде изчезнаха тези четири освободени и толкова прекрасни същества, които ме освободиха и ме спасиха от влачене надолу към адските райони?

6.2.32 Аз определено съм най-отвратителният неудачник, тъй като се потопих в океан от греховни дейности, ала въпреки това благодарение на миналите си духовни дела можах да видя тези четири възвишени личности, които дойдоха, за да ме спасят. Сега се чувствам необичайно щастлив благодарение на срещата с тях.

6.2.33 Ако не беше заради моето предишно предано служене, как аз, най-нечестивият опекун на проститутка, щях да получа възможност да възпявам святото име на Ваикунтхапати, когато бях вече готов да умра? Със сигурност това не би било възможно.”

6.2.34 Аджамила продължи: „Аз съм безсрамен измамник, който е убил своята браминска култура. Всъщност аз съм олицетвореният грях. Къде се намирам в сравнение с всеблагого възпяване на святото име на Бог Нараяна?

6.2.35 Аз съм толкова грешен човек, но тъй като вече спечелих тази възможност, трябва напълно да контролирам ума, живота и сетивата си и винаги да съм зает с предано служене, за да не мога да попадна отново в мрака и невежеството на материалния живот.

6.2.36-37 Поради отъждествяването на душата с тялото, всеки се подчинява с желанието за сетивно наслаждение и така човек се занимава с множество различни благочестиви и неблагочестиви дейности. Това представлява материалното робство. Сега ще се разделя с моето материално робство, което е било причинено от илюзорната енергия на Върховния Бог под формата на жена. Бидейки най-пропадналата душа, аз бях жертва на илюзорната енергия, подобно на куче, танцуващо на задните си лапи около женска ръка. Сега трябва да се откажа от всички похотливи желания и да се освободя от тази илюзия. Ще стана милостив доброжелателен приятел на всички живи същества, напълно погълнат в Кришна съзнание.

6.2.38 Просто поради това, че възпявах святото име на Бога в компанията на предани, моето сърце се пречиства. Затова повече няма да ставам жертва на лъжливите съблазни на материалните сетивни удоволствия. Отсега нататък, тъй като съм установен в Абсолютната Истина, няма да се отъждествявам с тялото си. Ще оставя лъжливата концепция "мен и мое" и ще установя своя ум в лотосовите нозе на Кришна.”

6.2.39 Заради моментното общуване с преданите [*вишнудутите*] Аджамила с решителност се отрече от материалната концепция за живота. Така, освободен от цялото материално привличане, той незабавно тръгна към Харидвар.

6.2.40 В Харидвар Аджамила намери убежище в храма на Вишну, където следваше процеса на *бхакти-йога*. Той контролираше своите сетива и напълно посвети ума си в служене на Бога.

6.2.41 Аджамила бе напълно зает с предано служене. Така той откъсна ума си от процеса на сетивно наслаждение и изцяло се потопи в мисли за образа на Бога.

6.2.42 Когато интелигентността и умът му се установиха върху образа на Бога, *брахмана* Аджамила веднъж отново видя пред себе си четирите небесни създания. Той разбра, че бяха същите, които бе видял преди, и им поднесе своите почитания, падайки в дълбок поклон пред тях.

6.2.43 Гледайки *вишнудутите*, Аджамила остави своето материално тяло в Харидвар на брега на река Ганг. Той възвърна отново своето изначално духовно тяло, подобаващо на приближен на Бога.

6.2.44 Придружен от упълномощените слуги на Бог Вишну, Аджамила влезе във аероплан, направен от злато. Пресичайки въздушните пътища, той се насочи директно към обителта на Бог Вишну, съпруга на богинята на щастието.

6.2.45 Аджамила бил *брамин*, който поради лошо общуване бе изоставил цялата *браминска* култура и всички религиозни принципи. Превръщайки се в най-падналия, той

крадял, пиел и извършвал други отвратителни дейности, дори издържал проститутка. Така му било отсъдено да бъде отнесен в ада от верните слуги на Ямарадж, но бил незабавно спасен просто чрез мимолетното възпяване на свящото име на Нараяна.

6.2.46 Затова този, който желае свобода от материалното робство, трябва да приеме процеса на възпяване и възхвала на името, славата, формата и забавленията на Върховния Бог, в чиито лотосови нозе са разположени всички свети места. Никой не може да извлече подходяща полза от останалите методи, такива като благотворителност, умозрително знание и медитация в мистичната йога, защото дори след практикуването на подобни методи човек отново се заема с плодородни дейности, неспособен да контролира ума си, осквернен от основните *гуни* на материалната природа, а именно страст и невежество.

6.2.47-48 Тъй като този много поверителен исторически разказ има силата да разруши всички греховни последствия, всеки, който с вяра и преданост слуша или го разказва, повече не е обречен на адския живот, независимо от настоящото си материално тяло и независимо колко грешен е бил. Всъщност *ямадутите*, които изпълняват нарежданията на Ямарадж, не се обръщат дори да го погледнат. След като остави материалното си тяло, той се връща у дома, обратно при Бога, където го приемат и прославят с голяма почит.

6.2.49 Докато страдеше по време на смъртта, Аджамила повтаряше свящото име на Бога и независимо от това, че възпяването му бе насочено към неговия син, той се върна у дома, обратно при Бога. Затова, ако някой с вяра и без оскърбления възпява свящото име на Бога, нима има съмнение, че ще се върне при Него?

ГЛАВА 3: ЯМАРАДЖА НАСТАВЛЯВА СВОИТЕ ПРАТЕНИЦИ

6.3.1 Цар Парикшит каза: „О, господарю мой, о, Шукадева Госвами, Ямараджа е владетел на всички живи същества, що се отнася до религиозните и нерелигиозните им дейности, но изпълнението на неговата заповед бе осуетено. Когато слугите му, *ямадутите*, го известиха за поражението си пред *вишнудутите*, които ги бяха спрели да отведат Аджамила, какво им отвърна той?

6.3.2 О, велики мъдрецо, никога досега никой и никъде не е чувал, че заповед на Ямараджа е била осуетена. Затова мисля, че хората ще имат съмнения, които никой друг освен теб не ще може да изкорени. Тъй като това е моето твърдо убеждение, любезно те моля, обясни причините за тези събития.”

6.3.3 Шри Шукадева Госвами отвърна: „Мой скъпи царю, когато подопечните слуги на Ямараджа бяха объркани и победени от пратениците на Вишну, те се обърнаха към своя господар, управителя на Самямани-пури и властелин на грешниците, за да му разкажат за случилото се.

6.3.4 *Ямадутите* казаха: „Скъпи господарю, колко властелини или управници има в този материален свят? Колко причини има за проявяването на различните резултати от дейностите, извършени под въздействието на трите *гуни* на материалната природа [*сатва-гуна, раджа-гуна и тама-гуна*]?

6.3.5 Ако в тази вселена има много управници и съдии, които не са на едно мнение по отношение на наказанието и възнаграждението, техните противоречиви действия ще се неутрализират взаимно и никой няма да бъде наказван или възнаграждаван. Или, ако противоречивите им действия не успяват да се неутрализират взаимно, всички ще трябва да бъдат както наказвани, така и възнаграждавани.”

6.3.6 *Ямадутите* продължиха: „Тъй като съществуват множество различни *карми*, или трудещи се, може да има и различни управници и съдии, за да им въздават справедливост, но точно както има един главен император, който контролира различните районни владетели, така трябва да има един върховен управник, който да ръководи цялото правосъдие.

6.3.7 Върховният съдия трябва да е един, не бива да са много. На нас ни се струваше, че ти си този върховен съдия и че имаш право да съдиш дори полубоговете. Нашето впечатление бе, че ти си господар на всички живи същества, най-висшият авторитет, който различава благочестивите от неблагочестивите постъпки на всички хора.

6.3.8 Но сега виждаме, че наказанието, определено от твоя авторитет, няма власт, тъй като заповедта ти беше престъпена от четирите прекрасни и съвършени личности.

6.3.9 Ние отвеждахме най-грешния Аджамила към адските планети, изпълнявайки твоята заповед, когато тези прекрасни личности от Сиддхалока насила разсякоха възлите на въжетата, с които го бяхме вързали.

6.3.10 Когато грешникът Аджамила произнесе името на Нараяна, незабавно дойдоха тези четири прекрасни личности и го успокоиха, казвайки: "Не бой се. Не бой се." Ние искаме да узнаем за тях от твоя милост. Ако мислиш, че сме способни да ги разберем, молим те, опиши ни ги.”

6.3.11 Шри Шукадева Госвами каза: „Попитан по този начин, бог Ямараджа, върховният господар на живите същества, остана дълбоко удовлетворен от своите слуги, чувайки от тях святото име на Нараяна. Той си спомни лотосовите нозе на Бога и започна да им отговаря.

6.3.12 Ямараджа каза: „Мои скъпи служители, вие ме вземате за Всевишния, но в действителност аз не съм такъв. Над мен и над всички други полубогове, включително Индра и Чандра, стои един върховен господар и управник. Частични проявления на Неговата личност са Брахма, Вишну и Шива, които отговарят за сътворението, поддържането и унищожението на тази вселена. Той е подобен на двете нишки, които образуват дължината и ширината на тъкания плат. Целият свят се управлява от Него, точно както бикът се управлява от въжето, нанизано през носа му.

6.3.13 Точно както водачът на волската каруца нанизва въже през ноздрите на своите волове, за да ги контролира, Върховният Бог връзва всички хора посредством нишката на Своите думи във Ведите, които посочват названията и дейностите на различните прослойки в човешкото общество [*брахмана, кшатрия, ваишья и шудра*]. В страх всички членове на тези слоеве обожават Върховния Бог, предлагайки Му дарове в съответствие с дейността си.

6.3.14-15 Аз, Ямараджа; Индра, небесният цар; Нирити; Варуна; Чандра, богът на Луната; Агни; Бог Шива; Павана; Бог Брахма; Сурия, богът на Слънцето; Вишвасу; осмината Васу; Садхите; Марутите; Рудрите; Сидхите; Маричите и другите велики *риши*, заети с поддържането на отделните сфери дейности във вселената, и най-добрите полубогове, начело с Брихаспати и великите мъдреци начело с Бхригу, сме свободни от влиянието на двете основни *гуни* на материалната природа, а именно страст и невежество. В същото време, въпреки че се намираме в *гуната* на доброто, ние не можем да разберем дейностите на Върховния Бог. Какво да говорим за останалите, които, пребивавайки в илюзия, могат единствено и само да спекулират, че познават Бога?

6.3.16 Тъй както различните крайници на тялото не могат да видят очите, живите същества не могат да видят Бога, който като Свръхдуша се намира в сърцето на всеки. Нито с помощта на сетивата, нито с ума, нито с жизнения дъх, нито с размишления в сърцето, нито с трептенето на думите живите същества могат да установят истинското положение на Върховния.

6.3.17 Върховният Бог е самодостатъчен и напълно независим. Той е господар на всичко и всички, включително на илюзорната енергия. Той има своя форма, качества и характеристики, и подобно на това неговите пратеници, *вишнудутите*, които са много прекрасни, притежават телесни черти, трансцендентални качества и трансцендентална природа, почти подобна на Неговите. Те винаги се скитат в този свят в пълна независимост.

6.3.18 Пратениците на Бог Вишну, които са почитани даже от полубоговете, притежават телесни качества точно като на Бог Вишну и много рядко могат бъдат видени. *Вишнудутите* защитават преданите на Бога от ръцете на враговете, от завистливи личности и даже от моето правосъдие, а също и от природни бедствия.

6.3.19 Истинските религиозни принципи се въвеждат от Върховния Бог. Независимо че напълно пребивават в *гуната* на доброто, даже великите *риши*, които обитават висшите планети, не могат да въвеждат истински религиозни принципи, нито това могат да

правят полубоговете или водачите на Сиддхалока, да не говорим за *асурите*, обикновените човешки същества, *видядхарите* и *чараните*.

6.3.20-21 Бог Брахма, Бхагаван Нарада, Бог Шива, четиримата Кумари, Бог Капила [синът на Девахути], Сваямбхува Ману, Прахлада Махарадж, Джанака Махарадж, Дядо Бхишма, Бали Махарадж, Шукадева Госвами и аз самият знаем истинския религиозен принцип. Мои скъпи служители, този трансцендентален религиозен принцип, който е известен като *бхагавата-дхарма* или отдаване на Върховния Господ в любов към Него, не е замърсен от *гуните* на материалната природа. Той е много съкровен и труден за разбиране от обикновените човешки същества, но ако случайно някой за щастие го разбере, той незабавно се освобождава и се завръща у дома, обратно при Бога.

6.3.22 Преданото служене, започвайки с възпяването на свято то име на Бога, е окончателният религиозен принцип за живото същество в човешкото общество.

6.3.23 Мои скъпи слуги, които сте ми като синове, просто вижте колко благоприятно е възпяването на свято то име на Бога. Грешникът Аджамила го промълви само за да извика сина си, без да знае, че възпява свято то име на Бога. Въпреки това, изричайки свято то име на Бога, той си спомни Нараяна и така бе незабавно спасен от обятията на смъртта.

6.3.24 Затова трябва да се разбере, че всеки лесно се освобождава от всички греховни последствия чрез възпяване на свято то име на Бога, на Неговите качества и дейности. Това е единственият процес, препоръчан за избавление от всички греховни последствия. Дори ако някой възпява свято то име на Бога с неправилно произношение, той постига освобождение от материалното робство, стига да го прави без оскърбления. Например, Аджамила бе изключително греховен, но докато умираше, той веднъж произнесе свято то име и независимо от това, че викаше своя син, постигна пълно освобождение, защото си спомни името на Нараяна.

6.3.25 Тъй като са заблудени от илюзорната енергия на Върховния Бог, Ягвалкя, Джаймини и другите съставители на религиозни писания не могат да узнаят тайната поверителна религиозна система на дванадесетте *махаджани*. Те не могат да разберат трансценденталната полза от извършването на предано служене или от възпяването на Харе Кришна *мантра*. Понеже умовете им са привлечени от ритуалните церемонии, споменати във Ведите - особено в Яджур Веда, Сама Веда и Риг Веда - тяхната интелигентност се притъпява. Така те са заети да събират съставките за ритуалните церемонии, които донасят само временни ползи, такива като издигане до Сваргалока с цел материално щастие. Не са привлечени към движението за *санкиртан*; вместо това се интересуват от *дхарма*, *артха*, *кама* и *мокша*.

6.3.26 Имайки предвид всички тези гледни точки, интелигентните хора решават да се справят с всички проблеми, като приемат преданото служене – възпяване на свято то име на Бога, който се намира в сърцето на всеки и е източникът на всички благоприятни качества. Такива личности не подлежат на моето правосъдие за наказания. По принцип те никога не извършват греховни дейности, но дори ако по погрешка, поради объркване или заблуда, извършат греховна постъпка, биват защитени от греховните последствия, защото винаги възпяват Харе Кришна *мантра*.

6.3.27 Мои скъпи подчинени, моля ви, не се приближавайте към такива предани, защото те напълно са се отдали в лотосовите нозе на Върховния Бог. Отнасят се еднакво към всеки и историите за тях се възпяват от полубоговете и обитателите на Сиддхалока. Моля

ви, дори не минавайте в близост до тях. Те винаги са защитени от боздугана на Върховния и затова бог Брахма, аз и даже факторът време нямаме правомощията да ги наказваме.

6.3.28 *Парамахамсите* са възвишени личности, които нямат вкус към материалното наслаждение и пият нектара от лотосовите нозе на Бога. Скъпи мои служители, водете ми за наказание само личности, които изпитват неприязън към вкуса на този нектар, не общуват с *парамахамси*, привързани са към семейния живот и към светското наслаждение, които са пътят към ада.

6.3.29 Мои скъпи слуги, моля ви, водете ми само тези грешници, които не използват своите езици да възпяват святото име и качествата на Кришна, чиито сърца не са си спомнили за лотосовите нозе на Кришна дори веднъж и чиито глави нито веднъж не са се преклонили пред Бог Кришна. Водете при мен тези, които не изпълняват своите задължения спрямо Вишну, които са единствените задължения в човешкия живот. Моля, водете ми всички тези глупци и мошеници.”

6.3.30 [След това Ямараджа, считайки себе си и своите слуги за оскърбители, каза следните думи, молейки за извинение Бога.] „О, мой Господи, моите слуги, без съмнение, са извършили голямо оскърбление, залавяйки един *ваишнава*, какъвто е Аджамила. О, Нараяна, о, върховна и най-старша личност, моля Те, прости ни. Заради нашето невежество ние не можахме да разпознаем в Аджамила Твой слуга и така със сигурност сме извършили голямо престъпление. Затова с допрени длани Те молим за прошка. Господи, тъй като Ти си най-милостивият и винаги изпълнен с всички добри качества, моля Те, прости ни. Поднасяме Ти нашите дълбоки почитания.”

6.3.31 Шукадева Госвами продължи: „Мой скъпи царю, възпяването на святото име на Бога е способно да изкорени дори последствията от най-големите грехове. Затова възпяването на *санкиртан* движението е най-благоприятната дейност в цялата вселена. Моля те, опитай се да разбереш това така, че другите да го вземат на сериозно.

6.3.32 Този, който постоянно слуша и възпява святото име на Бога и Неговите дейности, е способен много лесно да постигне нивото на чисто предано служене, което може да пречисти замърсяването от сърцето на всеки. Никой не може да постигне такова пречистване само чрез спазване на обети и изпълнение на *ведически* ритуални церемонии.

6.3.33 Преданите, винаги пиещи нектара от лотосовите нозе на Бог Кришна, изобщо не се интересуват от материални дейности, които се извършват под ръководството на трите *гуни* на материалната природа и които носят единствено и само страдание. Всъщност преданите никога не напускат лотосовите нозе на Кришна, за да се върнат към материалните дейности. Другите, обаче, които изпитват страст към *ведическите* ритуали, тъй като пренебрегват служенето в лотосовите нозе на Бога и са омагьосани от похотливи желания, понякога извършват ритуали за изкупление. Въпреки това, не напълно пречистени, те се връщат към греховната дейност отново и отново.”

6.3.34 След като чува от устата на своя господар за необикновеното величие на Бога и Неговото име, слава и характеристики, *ямадутите* останаха поразени. Оттогава, щом видят предан, те се плашат от него и не смеят даже да го погледнат.

6.3.35 Когато великият мъдрец Агастя, синът на Кумбхи, отпочиваше по хълмовете Малая и обожаваше Върховния Бог, аз се обърнах към него и той ми обясни тази поверителна история.

ГЛАВА 4: МОЛИТВИТЕ ХАМСА-ГУХЯ

6.4.1-2 Благословеният цар каза на Шукадева Госвами: „Мой скъпи господарю, полубоговете, демоните, човешките същества, *нагите*, зверовете и птиците бяха сътворени по време на управлението на Сваямбхува Ману. Ти спомена за това сътворение накратко (в Трета Песен). Сега ми се иска да узная за него по-подробно. Също така ми се ще да науча за онази енергия на Върховния Бог, която създава вторичното творение.”

6.4.3 Сута Госвами каза: „О, велики мъдреци (събрали се в Наймишараня), след като великият йоги Шукадева Госвами чу запитването на цар Парикшит, той го похвали и отвърна следното.

6.4.4 Шукадева Госвами каза: „Когато десетте сина на Прачинабархи излязоха от водите, в които изпълняваха отречения, те видяха, че светът бе изцяло покрит с дървета.

6.4.5 Тъй като бяха изтърпели дълги отречения във водата, Прачетасите бяха силно разгневени на дърветата. Желаяйки да ги опожарят на пепел, те създадоха вятър и огън от устите си.

6.4.6 Мой скъпи царю Парикшит, когато Сома, повелителят на дърветата и управляващото божество на луната, видя огъня и вятъра, които изпепеляваха дърветата, той изпита силно съчувствие, понеже е закрилник на всички билки и дървета. За да успокои гнева на Прачетасите, Сома рече следното:

6.4.7 „О, велики и щастливи души, не бива да избивате тези бедни дървета, като ги изгаряте на пепел. Ваш дълг е да желаете на поданиците (*праджасите*) благоденствие и да постъпвате като техни защитници.

6.4.8 Върховният Бог, Шри Хари, е господарят на всички живи същества, включително и на *праджанатите* като бог Брахма. Тъй като е всепроникващият и неунищожим господар, Той е сътворил всички тези дървета и зеленчуци за храна на останалите живи същества.

6.4.9 Според подредбата на природата, плодовете и цветята се считат за храна на насекомите и птиците; тревата и другите лишени от крака живи същества са предназначени за храна на четириногите животни като крави и биволи; животните, които не могат да използват предните си крака като ръце, са предназначени за храна на зверове като тигрите, които имат нокти; четириногите животни като елени и кози, също както и зърнените храни, са предназначени за храна на човешките същества.

6.4.10 О, чистосърдечни, вашият баща Прачинабархи и Върховният Бог ви заръчаха да създадете население. Как е възможно тогава да изгаряте на пепел тези дървета и билки, които служат за прехрана на вашите поданици и потомци?

6.4.11 Пътят на добродетелта, по който вървяха баща ви, дядо ви и предците ви, е пътят на закриляне на поданиците (*праджасите*), включително хора, животни и дървета. Това е пътят, който трябва да следвате. Ненужният гняв противоречи на дълга ви. Затова ви умолявам да овладеете яростта си.

6.4.12 Както бащата и майката са приятели и закрилници на децата си, както клепачът е закрилник на окото, както съпругът е закрилник на съпругата си, както стопанинът е закрилник на просяците, както ученият е приятел на невежия, така и царят е закрилник, даряващ живот на поданиците си. Дърветата също са поданици на царя. Затова трябва да им бъде осигурена закрила.

6.4.13 Върховният Бог е разположен като Свръхдуша в дълбините на сърцата на всички живи същества, били те подвижни или неподвижни, включително хора, птици, животни, дървета – действително във всяко едно живо създание. Затова трябва да считате всяко тяло за обиталище или храм на Бога. Чрез подобно виждане ще Го удовлетворите. Не бива в гнева си да избивате тези живи същества в облика на дървета.

6.4.14 Онзи, който търси себerealизация и по такъв начин овладява своя силен гняв, възникващ внезапно в тялото като че паднал от небето, надмогва влиянието на *гуните* на материалната природа.

6.4.15 Няма нужда да опожарявате повече тези нещастни дървета. Нека онези от тях, които все още са останали, да си живеят щастливо. Вие, всъщност, също трябва да бъдете щастливи. Ето, тук стои красивата, надарена с прекрасни качества девойка Мариша, която бе отгледана от дърветата като тяхна дъщеря. Можете да приемете тази хубава девойка за своя жена.”

6.4.16 Шукадева Госвами продължи: „Мой скъпи царю, след като успокои по този начин Прачетасите, Сома, царят на луната, им даде прекрасната девица, родена от *ансарата* Прамлоча. Прачетасите приеха дъщерята на Прамлоча, която имаше високи, красиви бедра, и се ожениха за нея според религиозните обичаи.

6.4.17 В утробата на тази девойка Прачетасите заченаха син, наречен Дакша, който изпълни трите свята с живи същества.”

6.4.18 Шукадева Госвами продължи: „Моля те, чуй от мен с голямо внимание как Праджапати Дакша, който беше много любящ към своите дъщери, сътвори различните видове живи същества чрез спермата и ума си.

6.4.19 С ума си Праджапати Дакша най-напред създаде всички видове полубогове, демони, човешки същества, птици, зверове, водни обитатели и т.н.

6.4.20 Но когато Праджапати Дакша видя, че не е сътворил правилно всички видове живи същества, той отиде в една планина, недалеч от планината Виндхя, и там извърши много трудни отречения.

6.4.21 В близост до планината се намираще едно много свято място, наречено Агхамаршана. Там Праджапати Дакша извърши ритуални церемонии и удовлетвори Върховния Бог Хари, заемайки се с велики отречения, за да Го зарадва.

6.4.22 Мой скъпи царю, ще ти разтълкувам целите молитви *хамса-гухя*, които бяха поднесени на Върховния Бог от Дакша, и ще обясня как Бог беше удовлетворен от него заради тези молитви.

6.4.23 Праджапати Дакша каза: „Върховният Бог е трансцендентален спрямо илюзорната енергия и физическите категории, производни на нея. Той притежава силата на безпогрешното познание и върховната мощ на волята и е господарят на живите същества и на илюзорната енергия. Обусловените души, които приемат това материално проявление за всичко, са неспособни да Го видят, тъй като Той е над доказателствата на експерименталното знание. Очевиден сам по себе си и самодостатъчен, Той не е сътворен от никаква по-висша причина. Нека поднеса почтителните си поклони на Него.

6.4.24 Както сетивните обекти (форма, вкус, досег, аромат и звук) не могат да разберат как сетивата ги възприемат, така и обусловената душа, макар да пребивава в тялото си

заедно със Сврѣхдушата, не може да проумее как Върховната духовна личност, господарят на материалното творение, направлява сетивата му. Нека поднеса почителните си поклони на този Върховен Бог, който е най-великият властимащ.

6.4.25 Тъй като са просто материя, тялото, жизнените потоци, външните и вътрешните сетива, петте груби елемента и фините сетивни обекти (форма, вкус, аромат, звук и досег) не могат да познаят собствената си природа, нито природата на другите сетива или на техните управители. Ала поради своята духовна природа живото същество е способно да познае тялото си, жизнените потоци, сетивата, елементите и сетивните обекти; то може да познае също и трите качества, оформящи техните корени. Въпреки всичко, макар че живото същество напълно ги осъзнава, то не може да види Върховния, който е всезнаещ и безграничен. Затова аз Му поднасям почителните си поклони.

6.4.26 Когато съзнанието на някой напълно се пречисти от грубите и фините замърсявания на материалното съществуване, когато не бъде смущавано, както е в състоянията на работа и сънуване, и когато умът не се е разтворил както в *шушупти*, дълбок сън, човек достига нивото на транс. Тогава материалното му виждане и спомените на ума, проявяващ имена и форми, са надмогнати. Единствено в такъв транс се разкрива Върховният Бог. Затова нека поднеса почителните си поклони на Върховния Бог, който е зрим в подобно незамърсено, трансцендентално състояние.

6.4.27-28 Точно както великите учени *брамини*, които до съвършенство умеят да изпълняват ритуални церемонии и жертвоприношения, са способни да извлекат огъня, спящ в дървата за горене, чрез повтаряне на петнадесетте *мантри самидхени*, доказвайки по такъв начин ефикасността на Ведическите *мантри*, така и онези, които действително са напреднали в осъзнаването — с други думи, които са Кришна осъзнати — могат да открият Сврѣхдушата, която чрез собствената си духовна енергия се намира в сърцето. Сърцето е обвито в трите *гуни* на материалната природа и деветте материални елемента (материалната природа, съвкупната материална енергия, егото, ума и петте обекта на сетивно наслаждение), а също и от петте материални елемента и от десетте сетива. Тези двадесет и седем елемента съставляват външната енергия на Бога. Великите йоги медитират върху Бога, който присъства като Сврѣхдуша, Параматма, в дълбините на сърцето. Дано тази Сврѣхдуша бъде доволна от мен. Сврѣхдушата бива осъзната, когато човек се стреми към освобождение от неизброимите видове материален живот. Човек действително постига такова освобождение, когато се занимава с трансцендентално любящо служене на Бога и Го осъзнае заради настроението си на служене. Към Бога можем да се обръщаме с различни духовни имена, които са невъобразими за материалните сетива. Кога този Върховен Бог ще бъде доволен от мен?

6.4.29 Всичко, което се изразява чрез материални вибрации, всичко, което се потвърждава от материалната интелигентност, и всичко, което се преживява чрез материалните сетива или е измислица на материалния ум, е просто ефект от *гуните* на материалната природа и следователно няма нищо общо с истинската природа на Върховния Бог. Върховният Бог се намира отвъд битието на този материален свят, тъй като Той е източникът на материалните качества и битие. Като причина на всички причини Той съществува преди творението и след него. Искам да поднеса почителните си поклони на Него.

6.4.30 Върховният Брахман, Кришна, е окончателното вместилище и източник на всичко. Всичко е направено от Него, всичко принадлежи на Него и всичко се предлага на Него. Той е най-висшата цел и независимо дали действа или кара другите да действат, Той е окончателният извършител. Той е добре познат като Върховния Брахман, който е

съществувал преди всички дейности. Той е единствен и неповторим и не е породен от никаква друга причина. Затова Му поднасям почитанията си.

6.4.31 Нека поднеса почитателните си поклони на всепроникващия Върховен Бог, който притежава безгранични трансцендентални качества. Действайки вътре в сърцевината на сърцата на всички философи, които излагат различни гледни точки, Той ги кара да забравят самите себе си, като понякога се съгласяват, а понякога не се съгласяват помежду си. По такъв начин Той създава в този материален свят ситуация, в която те са неспособни да достигнат до заключение. Поднасям почитанията си на Него.

6.4.32 Съществуват две групи, а именно теисти и атеисти. Теистът, който приема Свръхдушата, открива духовната причина чрез мистична йога. Санкхя-философът, обаче, който просто анализира материалните елементи, достига до заключението на имперсонализма и не приема върховна причина – била тя Бхагаван, Параматма или дори Брахман. Вместо това той се занимава с безполезни, външни дейности с материален характер. Ала в крайна сметка и двете групи представят Абсолютната Истина, защото макар да предлагат противоречащи си становища, тяхната цел е все същата изначална причина. И двете се обръщат към същия Върховен Брахман, на когото поднасям почитателните си поклони.

6.4.33 Върховният Бог, който е невъобразимо могъщ, който няма материални имена, форми и забавления, и който е всепроникващ, е особено милостив към отдадените, които обожават Неговите лотосови нозе. Така Той проявява трансцендентални форми и имена с разнообразните си забавления. Дано този Върховен Бог, чийто облик е вечен и изпълнен със знание и блаженство, бъде милостив към мен.

6.4.34 Както въздухът носи различните характеристики на физическите елементи, като уханието на някое цвете или цветовете, образували се от смесицата прахоляк във въздуха, така и Богът се явява посредством по-низшите методи на обожание според желанията на поклонника, макар да се показва в образите на полубоговете, а не в собствения си изначален облик. Каква е ползата от тези други образи? Моля се изначалният Върховен Бог да сбъдне желанията ми.”

6.4.35-39 Шри Шукадева Госвами каза: „Върховният Бог, Хари, който е изключително любящ към своите отдадени, беше много доволен от молитвите, поднесени от Дакша, и затова се появи на святото място, известно като Агхамаршана. О, Махараджа Парикшит, о, най-добър от династията Куру, лотосовите нозе на Бога почиваха върху раменете на неговия носач Гаруда и Той се появи с осем дълги, могъщи и много красиви ръце. В дланите си държеше диск, раковина, меч, щит, стрела, лък, въже и боздуган — във всяка ръка различно оръжие, до едно сияещи в блясък. Премениите Му бяха жълти, а оттенъкът на кожата Му – тъмно синкав. Очите и лицето Му бяха много радостни, а от шията до нозете Му висеше дълъг гирлянд от цветя. Гръдта Му бе украсена със скъпоценния камък Каустубха и със знака Шриватса. На главата Му имаше величествен заоблен шлем, а ушите Му бяха украсени с обеци, чиято форма наподобяваше акули. Всички тези накити бяха необикновено красиви. Богът носеше златен колан на кръста, гривни на ръцете, пръстени на пръстите и звънчета на глезените. Нагизден така с различни украшения, Бог Хари, който привлича всички живи същества в трите свята, е известен като Пурушоттама, най-добрият. Той бе придружен от велики отдадени като Нарада, Нанда и всички главни полубогове, начело с небесния цар Индра, и от жителите на различни по-висши планетарни системи като Сиддхалока, Гандхарвалока и Чараналока. Намирайки се от двете страни на Бога, както и зад Него, тези предани неспирно Му поднасяха молитви.

6.4.40 Виждайки този удивителен и сияен облик на Върховния Бог, Праджапати Дакша отначало донякъде се уплаши, но сетне много се зарадва, че вижда Бога, и падна на земята като пръчка (*дандават*), за да Му поднесе почитанията си.

6.4.41 Както реките се изпълват с вода, стичаща се от планините, така и всички сетива на Дакша се изпълниха с наслада. Заради изключително възвишеното си щастие, Дакша не бе способен да каже нищо, а просто остана прострян на земята.

6.4.42 Макар Праджапати Дакша да не можеше да каже нищо, когато Богът, който познава сърцето на всекиго, видя Своя отдаден да Му се покланя по този начин, желаейки да увеличи населението, Той се обърна към него със следните думи.

6.4.43 Върховният Бог каза: „О, най-щастливи Прачетаса, заради голямата ти вяра в Мен ти се сдоби с върховния екстаз на предаността. Благодарение на твоите отречения, съчетани с възвишена преданост, сега животът ти е успешен. Ти постигна пълно съвършенство.

6.4.44 Мой скъпи Праджапати Дакша, ти изпълни необикновени отречения за благо и развитието на света. Моето желание също е всеки в този свят да е щастлив. Затова съм много доволен от теб, понеже ти се стараеш да осъществиш Моето желание за разцвет на целия свят.

6.4.45 Бог Брахма, бог Шива, Ману, всички останали полубогове в по-висшите планетарни системи и вие, *праджапатите*, които увеличавате населението, действате за благо на всички живи същества. Така вие, експанзии на Моята междинна енергия, сте възплъщения на Моите разнообразни качества.

6.4.46 Мой скъпи *брамине*, отречението под формата на медитация е Моето сърце, *ведическото* знание под формата на химни и *мантри* е Моето тяло, а духовните дейности и екстатичните чувства са Моят истински облик. Ритуалните церемонии и жертвоприношения, извършени по правилен начин, са различните крайници на Моето тяло, невидимата добра съдба, произтичаща от благочестивите или духовни дейности, е Моят ум, а полубоговете, които изпълняват заръките Ми в различните отдели, са Моят живот и душа.

6.4.47 Преди сътворението на това космическо проявление съществувах само Аз със Своите специфични духовни енергии. Тогава съзнанието беше непроявено, точно както съзнанието на човека е непроявено по време на сън.

6.4.48 Аз съм източникът на безкрайни енергии и затова съм познат като безграничен или всепроникващ. От Моята материална енергия космическото проявление се яви вътре в Мен, а в това вселенско проявление се появи най-главното същество, бог Брахма, който е твоят източник и не е роден от материална майка.

6.4.49-50 Когато господарят на тази вселена, бог Брахма (*Сваямбху*), вдъхновен от Моята енергия, се опита да твори, той се почувства неспособен. Затова Аз му дадох съвети и в съответствие с Моите напътствия той се зае с изключително трудни отречения. Благодарение на тези отречения великият бог Брахма успя да създаде девет личности, една от които си ти, които да му помагат в извършването на сътворението.

6.4.52 О, мой скъпи сине Дакша, Праджапати Панчаджана има дъщеря на име Асикни, която Аз ти предлагам, за да я приемеш за своя жена.

6.4.51 Сега съединете се в сексуален живот като мъж и жена и по този начин ще можеш да заченеш стотици деца в утробата на тази девойка и да увеличите населението.

6.4.53 След като родите стотици хиляди деца, те също ще бъдат заплени от Моята илюзорна енергия и като вас ще се заемат със сексуални отношения. Но заради милостта Ми към теб и тях те също ще могат да Ми поднасят дарове с преданост.”

6.4.54 Шукадева Госвами продължи: „След като творецът на цялата вселена, Върховният Бог, Хари, изрече това в присъствието на Праджапати Дакша, Той незабавно изчезна, сякаш бе сън.”

ГЛАВА 5: НАРАДА МУНИ ПРОКЪЛНАТ ОТ ПРАДЖАПАТИ
ДАКША

6.5.1 Шрила Шукадева Госвами продължи: „Подтикван от илюзорната енергия на Бог Вишну, Праджапати Дакша зачена десет хиляди сина в утробата на Панчаджани (Асикни). Мой скъпи царю, тези синове бяха наречени Харяшви.

6.5.2 Мой скъпи царю, всички синове на Праджапати Дакша си приличаха по това, че бяха много благородни и слушаха бащините си заръки. Когато баща им заповяда да заченат деца, те всички поеха на запад.

6.5.3 На запад, където реката Синдху се влива в морето, има велико поклонническо място, известно като Нараяна-сарас. Там живеят множество мъдреци и други напреднали в духовното осъзнаване хора.

6.5.4-5 На това свято място Харяшвите започнаха редовно да докосват водите на езерото и да се къпят в тях. Като постепенно се пречистиха извънредно много, те изпитаха влечение към дейностите на *парамахамсите*. При все това, тъй като баща им беше заръчал да увеличат населението, те извършваха сурови отречения, за да осъществят желанието му. Един ден, когато великият мъдрец Нарада видя тези младежи, заети с такива чисти отречения за увеличаване на населението, той се приближи към тях.

6.5.6-8 Великият мъдрец Нарада каза: „Мои скъпи Харяшви, вие не сте виждали какви неща има по земята. Съществува царство, където живее само един мъж и където има яма, в която влезе ли някой, не излиза. Там има жена, която е изключително порочна. Тя се гизди с разни привлекателни премени, а мъжът, който живее там, е неин съпруг. В това царство има река, която тече и в двете посоки, има и чуден дом, изграден от двадесет и пет материала, лебед, издаващ разнообразни звуци и автоматично въртящ се предмет, направен от остри бръсначи и гръмотевици. Вие не сте виждали всички тези неща, затова сте просто едни неопитни момчета без никакъв напредък в познанието. Как тогава ще създадете поколение?”

6.5.9 Уви, вашият баща е всезнаещ, но вие не разбирате действителната му заръка. Без да знаете истинската цел на своя баща, как ще създадете потомство?”

6.5.10 Шри Шукадева Госвами каза: „Чувайки тези загадъчни думи на Нарада Муни, Харяшвите ги обмислиха с естествената си интелигентност, без чужда помощ.

6.5.11 (Харяшвите разбраха смисъла на словата на Нарада по следния начин.) Думата „бхух” (земята) се отнася до полето на дейностите. Материалното тяло, което е резултат от делата на живото същество, е неговото поле на дейност и то му дава фалшиви обозначения. От незапомнени времена живото същество е получавало различни видове материални тела, които са коренната причина за обвързването в материалния свят. Ако някой глупаво се заема с временни плодоносни дейности и не гледа как да прекрати това обвързване, каква полза от делата му?

6.5.12 (Нарада Муни бе казал, че има царство, в което има само един мъж. Харяшвите проумяха значението на тези думи.) Единственият наслаждаващ се е Върховният Бог, който наблюдава всичко и навред. Той е изпълнен с шестте съвършенства и е напълно независим от всеки друг. Никога не попада във властта на трите *гуни* на материалната природа, тъй като винаги е трансцендентален спрямо това материално битие. Ако членовете на човешкото общество не разбират Него, Върховния, чрез напредъка си в знанието и дейностите, а просто работят усилено досущ като кучета и котки ден и нощ за временно щастие, каква полза от делата им?

6.5.13 (Нарада Муни бе описал, че има *била*, яма, в която влезе ли някой, не се завръща. Харяшвите разбраха смисъла на тази алегория.) Трудно онзи, който веднъж е влязъл в по-низшата планетарна система, наречена Патала, е виждан да се завърне. По същия начин, ако някой встъпи във Ваикунтха-дхама (*пратяг-дхама*), той не се завръща в този материален свят. Ако съществува такова място, влизайки в което човек не се завръща в това окаяно материално състояние на живот, каква е ползата той да подскача като маймуна в този временен материален свят, без поглед или разбиране за място като онова? Каква полза?

6.5.14 (Нарада Муни бе описал жена, която е професионална проститутка. Харяшвите разбраха коя е тази жена.) Смесена с *гуната* на страстта, неустойчивата интелигентност на всяко живо същество е като проститутка, която сменя дрехите си само за да привлече нечие внимание. Ако човек изцяло се занимава с плодородни дейности, без да разбира как се случва това, какво всъщност печели?

6.5.15 (Нарада Муни също бе разказал за мъж, който е съпругът на проститутката. Харяшвите схванаха това по следния начин.) Ако някой стане съпруг на проститутка, той губи цялата си независимост. По същия начин, ако живото същество има замърсена интелигентност, то удължава материалистичния си живот. Изтерзано от материалната природа, на него му се налага да следва прищевките на интелигентността, донасяща му различните обстоятелства на щастие и страдание. Ако някой извършва плодородни дейности в такова състояние, каква полза от това?

6.5.16 (Нарада Муни бе казал, че там има река, течаща и в двете посоки. Харяшвите разбраха значението на тези слова.) Материалната природа действа по два начина – чрез създаване и разпадане. По такъв начин реката на материалната природа тече двупосочно. Живото същество, което несъзнателно пада в тази река, потъва във вълните ѝ и понеже течението покрай бреговете е по-бързо, то е неспособно да се измъкне. Каква полза от извършването на плодородни дейности в тази река на *мая*?

6.5.17 (Нарада Муни бе казал, че там има къща, направена от двадесет и пет елемента. Харяшвите схванаха тази аналогия.) Върховният Бог е източник на двадесет и петте елемента и тъй като е най-висшето същество, ръководителят на причината и следствието, Той води до тяхното проявяване. Ако някой се занимава с временни плодородни дейности, без да познава това Върховно Същество, каква ползва ще извлече?

6.5.18 (Нарада Муни бе говорил за лебед. Този лебед се обяснява в настоящия стих.) Ведическите писания (*шастрите*) живо описват как да бъде разбран Върховният Бог, източникът на цялата материална и духовна енергия. В действителност те подробно разясняват тези две енергии. Лебедът (*хамса*) е онзи, който разграничава материя от дух, който възприема есенцията във всичко и който обяснява начините за обвързване и начините за освобождение. Думите в писанията се състоят от разнообразни вибрации. Ако глупецът изоставя изучаването на тези *шастри*, за да се занимава с временни дейности, какъв ще бъде резултатът?

6.5.19 ((Нарада Муни бе споменал за физически обект, направен от остри бръсначи и гръмотевици. Харяшвите разбраха тази алегория по следния начин). Вечното време се движи много остро, сякаш е направено от бръсначи и гръмотевици. Непрекъснато и напълно независимо, то тласка действията на целия свят. Ако човек не се стреми да изучава вечните елементи на времето, каква полза ще извлече от изпълняването на временни материални дейности?

6.5.20 (Нарада Муни бе попитал как може някой в невежеството си да не послуша собствения си баща. Харяшвите разбраха смисъла на този въпрос.) Човек трябва да приема оригиналните напътствия на *шастра*. Според *ведическата* цивилизация, човек получава свещен шнур като знак за второ раждане. Той приема второ раждане чрез получаване на наставленията на *шастра* от истински духовен учител. Следователно *шастра*, писанията, са истинският баща. Всички *шастри* наставляват, че човек трябва да сложи край на материалния си начин на живот. Ако някой не разбира целта на бащините заръки, *шастрите*, той е невеж. Думите на материалния баща, който се стреми да занимава сина си с материални дейности, не са истинските наставления на бащата.

6.5.21 Шукадева Госвами продължи: „Мой скъпи царю, след като чува наставленията на Нарада, Харяшвите, синовете на Праджапати Дакша, бяха твърдо убедени. До един повярваха в неговите напътствия и достигнаха до едни и същи заключения. Приемайки го за свой духовен учител, те наобиколиха великия мъдрец и последваха пътя, от който човек никога не се завръща в този свят.

6.5.22 Седемте музикални ноти – *са, ри, га, ма, па, дха* и *ни* – се използват в музикалните инструменти, ала изначално идват от Сама Веда. Великият светец Нарада изрича звуци, описващи забавленията на Върховния Бог. Чрез подобни трансцендентални вибрации, такива като *Харе Кришна, Харе Кришна, Кришна Кришна, Харе Харе/ Харе Рама, Харе Рама, Рама Рама, Харе Харе* той съсредоточава ума си в лотосовите нозе на Бога. По такъв начин директно съзърцава Хришикеша, господаря на сетивата. След като избави Харяшвите, Нарада Муни продължи да пътува из планетарните системи с ум, винаги насочен към лотосовите нозе на Бога.

6.5.23 Харяшвите, синовете на Праджапати Дакша, бяха много добре възпитани, културни синове, ала за беда, поради наставленията на Нарада Муни, не последваха заръката на баща си. Когато Дакша научи тези вести, донесени му от Нарада Муни, той зариде. Макар да бе баща на такива добри синове, бе ги изгубил до един. Това несъмнено бе печално.

6.5.24 Докато Праджапати Дакша скърбеше за загубата на децата си, бог Брахма го утешаваше с напътствията си и след това Дакша зачена още хиляда деца в утробата на своята съпруга Панчаджани. Този път синовете му бяха познати като Савалашви.

6.5.25 В съответствие със заръката на баща си да заченат деца и втората група синове отиде в Нараяна-сарас, същото място, където братята им преди това бяха постигнали съвършенство чрез следване на инструкциите на Нарада. Предприемайки грандиозни обети в отречение, Савалашвите се установиха на това свято място.

6.5.26 В Нараяна-сарас втората група синове извършваше отречения по същия начин, както първата. Те се къпеха в святата вода и от досега до нея всички мръсни материални желания в сърцата им се пречистваха. Напяваха *мантри*, започващи с *омкара*, и предприемаха жестоки аскези.

6.5.27-28 В продължение на няколко месеца синовете на Праджапати Дакша пиеха само вода и се хранеха само с въздух. По този начин сред големите си отречения те повтаряха следната *мантра*: „Нека поднесем почтителните си поклони на Нараяна, Върховния Бог, който винаги се намира в Своята трансцендентална обител. Тъй като Той е най-възвишената личност (*парамахамса*), нека Му поднесем почтителните си поклони.”

6.5.29 О, царю Парикшит, Нарада Муни отиде при тези синове на Праджапати Дакша, които бяха заети с *тапася*, за да се сдобият с деца, и им заговори със загадъчни думи, досущ като на по-големите им братя:

6.5.30 „О, синове на Дакша, моля ви, чуйте внимателно моите съвети. Вие до един много обичате своите по-големи братя Харяшвите. Затова трябва да последвате пътя им.

6.5.31 Братът, осъзнат за принципите на религията, следва стъпките на по-големите си братя. Поради извисеността си такъв благочестив брат получава възможността да общува и да се наслаждава с полубогове като Марутите, които всички са много любящи към своите братя.”

6.5.32 Шукадева Госвами продължи: „О, най-добър сред възвишените арийци, след като каза само толкова на синовете на Праджапати Дакша, Нарада Муни, чийто милостив взор никога не отива напразно, си тръгна, както си беше наумил. Синовете на Дакша последваха своите по-големи братя. Без да се опитат да създадат деца, те се заеха с Кришна съзнание.

6.5.33 Савалашвите поеха по правилния път, на който се стъпва чрез начин на живот, предназначен за постигане на преданото служене или на милостта на Върховния Бог. Както нощите отминават на запад, така и те тръгнаха и не са се завърнали и досега.

6.5.34 Този път Праджапати Дакша наблюдава множество неблагоприятни знамения и дочу от различни места, че и втората група от синовете му, Савалашвите, са последвали пътя на по-големите си братя в съответствие с напътствията на Нарада.

6.5.35 Когато научи, че Савалашвите също са напуснали този свят, за да се заемат с предано служене, Дакша се разгневи на Нарада и почти изгуби сваят от скръб. Когато Дакша срещна Нарада, устните му затрепериха от ярост и той изрече следното.

6.5.36 Праджапати Дакша каза: „Уви, Нарада Муни, ти носиш одеждите на свят човек, но в действителност не си светец. Макар сега да живея живота на *грихастха*, всъщност аз съм свят човек. Посочвайки на синовете ми пътя на отречението, ти се отнесе ужасно несправедливо с мен.”

6.5.37 Праджапати Дакша каза: „Синовете ми не бяха свободни от своите три вида дълг. Те изобщо не взеха под внимание задълженията си. О, Нарада Муни, о, грешнико, ти прегради пътя им към добрата съдба и в този свят, и в следващия, защото те все още са длъжници на светите люде, на полубоговете и на баща си.”

6.5.38 Праджапати Дакша продължи: „Извършвайки насилие над други живи същества, претендирайки при това, че си сподвижник на Бог Вишну, ти позориш Върховния. Ти ненужно вмени на тези невинни момчета пагубен начин на мислене, безсрамнико, лишен от състрадание. Как можеш да пътуваш заедно с личните придружители на Върховния Бог?

6.5.39 Всички отдадени на Бога с изключение на теб са изключително добри към обусловените души и копнеят да облагодетелстват другите. Макар да носиш одеждите на отдаден, ти пораждаш вражда с хора, които не са ти врагове, и рушиш приятелства, превръщайки приятелите в неприятели. Нима не се срамуваш да се представяш за отдаден, като всъщност извършваш такива отвратителни дела?”

6.5.40 Праджапати Дакша продължи: „Ако си мислиш, че само събуждането на чувството за отреченост ще разтрогне връзките на някого с материалния свят, трябва да ти кажа, че докато не се пробуди пълното знание, простата смяна на дрехите, както си сторил самият ти, не би могла да доведе до непривързаност.

6.5.41 Материалното наслаждение е действителната причина за всяко нещастие, ала човек не може да го изостави, докато лично не се увери колко много страдание донася то. Затова трябва да му се позволи да преживее тъй нареченото материално наслаждение, като едновременно с това напредва в разбирането, произтичащо от мизерността на това лъжливо материално щастие. Тогава, без чужда помощ, той ще открие колко безвкусно е материалното наслаждение. Тези, чийто начин на мислене е бил преобърнат от някой друг, не стават толкова отречени, колкото онези, които са изпитали личното преживяване.

6.5.42 Макар да живея семеен живот със своята жена и деца, аз искрено следвам *ведическите* предписания, като се занимавам с плодородни дейности, за да се наслаждавам на живота без греховни реакции. Извършвал съм всички видове *яги*, включително *дева-ягя*, *риши-ягя*, *питри-ягя* и *нри-ягя*. Понеже тези *яги* се наричат *врата* (обети), аз съм познат като *грехаврата*. За нещастие ти много ме огорчи, като заблуди синовете ми, и то без никаква причина, да тръгнат по пътя на отречението. Това може да се изтърпи веднъж.

6.5.43 Ти веднъж стана причина да изгубя синовете си, а сега отново направи същото. Ти си негодник, който не знае как да се държи към останалите. Може и да пътуваш навред из вселената, но аз те проклинам да не намираш подслон никъде.”

6.5.44 Шри Шукадева Госвами продължи: „Мой скъпи царю, тъй като Нарада Муни е един истински светец, след като бе прокълнат от Праджапати Дакша, той отвърна: *тад бадхам* – „Да, това, което казваш, е добро. Приемам проклятието.” Той би могъл на свой ред да прокълне Праджапати Дакша, ала понеже е търпелив и милостив *садху*, не стори нищо.

ГЛАВА 6: ПОТОМСТВОТО НА ДЪЩЕРИТЕ НА ДАКША

6.6.1 Шри Шукадева Госвами каза: „Мой скъпи царю, след това, по молба на Бог Брахма, Праджапати Дакша, който е познат като Прачетаса, зачена шестдесет дъщери в утробата на своята съпруга Асикни. Дъщерите до една много обичаха баща си.

6.6.2 Десет дъщери той даде на Дхармараджа (Ямараджа), тринадесет на Кашяпа (най-напред дванадесет, а сетне още една), двадесет и седем на лунния бог и по две на Ангира, Кришашва и Бхута. Другите четири дъщери бяха дадени на Кашяпа. (Така Кашяпа получи общо седемнадесет.)

6.6.3 Сега моля те, чуй от мен имената на всички тези дъщери и на техните потомци, които изпълниха всичките три свята.

6.6.4 Десетте дъщери, дадени на Ямараджа, се наричаха Бхану, Ламба, Какуд, Ями, Вишва, Садхя, Марутвати, Васу, Мухурта и Санкалпа. Сега чуй имената на техните синове.

6.6.5 О царю, от утробата на Бхану се роди син на име Дева-ришабха, а от него се роди син на име Индрасена. От утробата на Ламба излезе син, наречен Видйота, който породил всички облаци.

6.6.6 От утробата на Какуд се роди син, наречен Санката, чийто син бе наречен Киката. От Киката се родиха полубоговете, наречени *дурги*. От Ями се роди син на име Сварга, чийто син се наричаше Нанди.

6.6.7 Синовете на Вишва бяха *вишвадевите*, които нямаха потомци. От утробата на Садхя се родиха *садхите*, които имаха син, наречен Артхасиддхи.

6.6.8 Двамата синове, които се родиха от утробата на Марутвати, бяха Марутван и Джаянта. Джаянта, който е експанзия на Бог Васудева, е познат като Упендра.

6.6.9 Полубоговете, наречени *маухуртики*, се родиха от утробата на Мухурта. Тези полубогове предоставят резултатите от действията на живите същества, когато им дойде времето.

6.6.10-11 Синът на Санкалпа бе познат като Санкалпа и от него се породил похотта. Синовете на Васу станаха известни като осмината *васу*. Чуй имената им от мен: Дрона, Прана, Дхрува, Арка, Агни, Доша, Васту и Вибхавасу. От Абхимати, жената на *васу* на име Дрона, се родиха синовете, наречени Харша, Шока, Бхая и т.н.

6.6.12 Урджасвати, съпругата на Прана, роди трима сина, наречени Саха, Аюш и Пуроджава. Съпругата на Дхрува бе позната като Дхарани и от нейната утроба се родиха различни градове.

6.6.13 От утробата на Васана, жената на Арка, излязоха много синове, начело с Тарша. Дхара, жената на *васу*, наречен Агни, роди много синове, като първият бе Дравинака.

6.6.14 От Криттика, друга жена на Агни, се роди син, наречен Сканда, Карттикея, първият от чиито синове беше Вишакха. От утробата на Шарвари, жената на *васу* на име Доша, се роди син, наречен Шишумара, който беше експанзия на Върховния Бог.

6.5.15 От Ангираси, съпругата на *васу* на име Васту, се роди великият архитект Вишвакарма. Вишвакарма стана съпруг на Акрити, от която се роди Ману, наречен Чакшуша. Синовете на Ману бяха познати като *вишвадеви* и *садхйи*.

6.6.16 Уша, съпругата на Вибхавасу, роди трима сина – Вюща, Рочиша и Атапа. От Атапа произлезе Панчаяма, продължителността на деня, която подбужда всички живи същества към материални дейности.

6.6.17-18 Сарупа, жената на Бхута, роди десетте милиона *рудри*, всред които единадесетте главни *рудри* са Раивата, Аджа, Бхава, Бхима, Вама, Угра, Вришакапи, Аджайкапат, Ахирбрадхна, Бахурупа и Махан. Техните придружители, призраците и таласъмите, които са много страшни, бяха родени от другата съпруга на Бхута.

6.6.19 Праджапати Ангира имаше две съпруги, наречени Свадха и Сати. Свадха прие всички Пити за свои синове, а Сати прие за свой син Атхарвангираса Веда.

6.6.20 Кришашва имаше две съпруги, наречени Арчис и Дхишана. В съпругата си Арчис той зачена Дхумакету, а в Дхишана зачена четирима сина, които се казваха Ведашира, Девала, Ваюна и Ману.

6.6.21-22 Кашяпа, който се нарича също и Таркшя, имаше четири съпруги – Вината (Супарна), Кадру, Патанги и Ямини. Патанги роди множество птици царе, а Ямини роди скакалците. Вината (Супарна) роди Гаруда, орела, който носи Бог Вишну, и Ануру (или Аруна), колесничаря на слънчевия Бог. Кадру роди различните видове змии.

6.6.23 О, Махараджа Парикшит, най-добър сред Бхаратите, съзвездията, наречени Криттика, до една бяха съпруги на лунния бог. Обаче, понеже Праджапати Дакша го беше прокълнал да страда от болест, причиняваща постепенна разруха, лунният бог не можа да зачене деца в нито една от съпругите си.

6.6.24-26 След това Царят на луната успокои Праджапати Дакша с любезни думи и така си възвърна частта от светлина, която бе изгубил по време на болестта си. При все това не успя да се сдобие с деца. Луната губи силата на сиянието си през тъмните две седмици, а в светлите две седмици тя се проявява отново. О, Царю Парикшит, сега моля те, чуй от мен имената на съпругите на Кашяпа, от чиито утробы произлезе населението на цялата вселена. Те са майките на почти цялото население във вселената, а имената им са много благоприятни за слушане. Те са Адити, Дити, Дану, Каштха, Арища, Сураса, Ила, Муни, Кродхаваша, Тамра, Сурабхи, Сарама и Тими. От утробата на Тими се родиха всички водни обитатели, а от утробата на Сарама – свирепите животни като тигри и лъвовете.

6.6.27 Мой скъпи Царю Парикшит, от утробата на Сурабхи се родиха биволът, кравата и другите чифтокопитни животни, от утробата на Тамра излязоха орлите, лешоядите и останалите едри птици, а от утробата на Муни се родиха ангелите.

6.6.28 Синовете, родени от Кродхаваша, бяха змиите, познати като *дандашука*, също както и други змии и комарите. Всички различни увивни растения и дървета се родиха от утробата на Ила. *Ракшасите*, злите духове, бяха родени от утробата на Сураса.

6.6.29-31 *Гандхарвите* се родиха от утробата на Арища, а нечифтокопитните животни, каквито са конете, се родиха от утробата на Каштха. О, Царю, от утробата на Дану излязоха шестдесет и един сина, от които следните осемнадесет бяха много важни: Двимурдха, Шамбара, Арища, Хаягрива, Вибхавасу, Айомукха, Шанкушира, Сварбхану, Капила, Аруна, Пулома, Вришапарва, Екачакра, Анутапана, Дхумракеша, Вирупакша, Випрачитти и Дурджая.

6.6.32 Дъщерята на Сварбхану на име Супрабха бе омъжена за Намучи. Дъщерята на Вришапарва на име Шармиштха бе дадена на могъщия Цар Яяти, син на Нахуша.

6.6.33-36 Ваишванара, синът на Дану, имаше четири красиви дъщери, наречени Удапанави, Хаяшира, Пулома и Калака. Хиранякша се ожени за Удапанави, а Крату за Хаяшира. След това, по молба на бог Брахма, Праджапати Кашяпа се ожени за Пулома и Калака, останалите две дъщери на Ваишванара. От утробите на тези две съпруги на Кашяпа се родиха шестдесет хиляди синове начело с Ниватакавача, известни като Пуломите и Калакейите. Те бяха много силни физически и ловки в боя, а целта им беше да смущават жертвоприношенията, извършвани от великите мъдреци. Мой скъпи Царю, когато твоят дядо Арджуна отиде на райските планети, той самичък погуби всички тези демони и затова цар Индра много го обикна.

6.6.37 В съпругата си Симхика Випрачитти зачена сто и един сина, от които най-големият е Раху, а останалите са стоте Кету. Всички те постигнаха позиции на влиятелните планети.

6.6.38-39 Сега моля те, чуй ме да описвам потомците на Адити в хронологически ред. Върховният Бог Нараяна се спусна в тази династия чрез Своята пълна експанзия. Имената на синовете на Адити са както следва: Вивасван, Аряма, Пуша, Тваща, Савита, Бхага, Дхата, Видхата, Варуна, Митра, Шатру и Урукрама.

6.6.40 Самгя, съпругата на Вивасван, слънчевия бог, роди Ману, наречен Шраддхадева, и същата щастлива жена роди също и близнаците Ямараджа и реката Ямуна. След това Ями, странствайки по земята в облика на кобила, роди Ашвини-кумарите.

6.6.41 Чхая, друга съпруга на слънчевия бог, се сдоби с двама сина, наречени Шанайшчара и Саварни Ману, и с една дъщеря, Тапати, която се омъжи за Самварана.

6.6.42 От утробата на Матрика, съпругата на Аряма, се родиха множество учени мъдреци. Всред тях бог Брахма сътвори човешкия род, надарен със способността за себепознание.

6.6.43 Пуша нямаше синове. Когато Бог Шива се бе разярил на Дакша, Пуша му се беше присмял, показвайки зъбите си. Затова той изгуби зъбите си и трябваше да се храни само със стрито брашно.

6.6.44 Рачана, дъщерята на *даитите*, стана жена на Праджапати Тваща. От своето семе той зачена в утробата ѝ двама изключително могъщи синове, наречени Саннивеша и Вишварупа.

6.6.45 Макар Вишварупа да беше син на дъщерята на техните вечни врагове, демоните, полубоговете го приеха за свой жрец в съответствие със заповедта на Брахма, когато бяха изоставени от своя духовен учител Брихаспати, към когото бяха проявили неуважение.

ГЛАВА 7: ИНДРА ОСКЪРБЯВА ДУХОВНИЯ СИ УЧИТЕЛ
БРИХАСПАТИ

6.7.11 Махараджа Парикшит запита Шукадева Госвами: „О, велики мъдрецо, защо духовният учител на полубоговете, Брихаспати, ги отхвърли, след като те бяха негови ученици? Какво оскърбление извършиха полубоговете към своя духовен учител? Моля те, разкажи ми тази случка.“

6.7.2-8 Шукадева Госвами каза: „О, царю, веднъж небесният цар Индра се възгордя изключително силно заради владичеството си над трите свята и престъпи правилата на ведическата етикеция. Седнал на трона си, той бе обкръжен от *марутите, васу, рудрите, адитите, рибхусите, вишвадевите, садхйите, ашвини-кумарите, сиддхите, чараните, гандхарвите* и от великите светци. Около него бяха също и *видядхарите, апсарите, киннарите, патагите* (птиците) и *урагите* (змиите). Всички те поднасяха на Индра почитанията и служенето си, а *апсарите* и *гандхарвите* танцуваха и пееха, свирейки на сладкогласни музикални инструменти. Над главата на Индра имаше бял слънчобран, сияен като пълна луна. Вееха му с ветрила от опашка на як, служеха му с всички необходими за кралско служене елементи. Индра беше седнал заедно със съпругата си Шачидеви, която заемаше половината трон, когато в залата влезе Брихаспати. Брихаспати, най-добрият сред мъдреците, беше духовният учител на Индра и на полубоговете, почитан както от полубоговете, така и от демоните. Въпреки това, макар да видя духовния си учител пред себе си, Индра не стана от мястото си, нито предложи място за сядане на своя духовен учител, нито пък го посрещна с почит. Индра не стори нищо, с което да изрази уважение към него.

6.7.9 Брихаспати знаеше всичко, което щеше да се случи в бъдеще. Виждайки как Индра нарушава етикета, той ясно разбра колко се е възгордял от материалното си изобилие. Макар да можеше да прокълне Индра, Брихаспати не го стори. Вместо това напусна залата и мълчаливо се прибра у дома си.

6.7.10 Индра, небесният цар, веднага разбра грешката си. Осъзнавайки, че е пренебрегнал духовния си учител, той се укори пред очите на всички присъстващи в залата:

6.7.11 „Уви, какво непростимо нещо направих в оскъдната си интелигентност и в гордостта от материалното си могъщество. Пропуснах да изразя уважението си към моя духовен учител, когато той влезе в залата, и по този начин го оскърбих.“

6.7.12 Макар да съм цар на полубоговете, намиращи се в качеството добродетел, аз се възгордях от малко власт и се замърсих от фалшиво его. При тези обстоятелства кой ли в този свят би приел подобни богатства с риска да пропадне? Уви! Проклинам богатството и могъществото си.

6.7.13 Ако някой каже: „Онзи, който седи на висок царски трон, не трябва да се изправя, за да засвидетелства уважение към друг цар или *брамин*,“ ясно е, че такъв човек не познава по-висшите религиозни принципи.

6.7.14 Водачите, които са изпаднали в невежество и заблуждават народа, водейки го по пътя на разрухата (описан в предишния стих), в действителност се качват на каменна лодка, също както и онези, които сляпо ги следват. Каменната лодка не може да плава и ще потъне във водите наедно с пасажерите си. По подобен начин онези, които мамят хората, отиват в ада, а последователите им вървят с тях.“

6.7.15 Цар Индра каза: „Затова с голяма искреност и без лицемерие аз сега ще преклоня глава в лотосовите нозе на Брихаспати, духовния учител на полубоговете. Понеже пребивава в добродетелта, той ясно познава цялото знание и е най-добрият сред

брамините. Сега ще докосна лотосовите му нозе и ще му поднеса почитанията си, стремейки се да го удовлетвори.”

6.7.16 Докато Индра, царят на полубоговете, размишляваше така и се каеше наред залата си, Брихаспати, най-могъщият духовен учител, разбра намерението му. Затова той стана невидим за Индра и напусна дома си, понеже беше по-могъщ духовно от него.

6.7.17 Макар Индра да го търсеше енергично, подпомаган от останалите полубогове, той не успя да открие Брихаспати. Тогава Индра си рече: „Уви, моят духовен учител не е доволен от мен и сега за мен няма начин да постигна добра съдба.” Макар да бе заобиколен от полубогове, той не можеше да намери покой.

6.7.18 Научавайки за окаяното състояние на цар Индра, демоните, следвайки инструкциите на своя гуру Шукрачария, се въоръжиха и обявиха война на полубоговете.

6.7.19 Главите, бедрата, ръцете и други части от телата на полубоговете бяха ранени от острите стрели на демоните. Водени от Индра, полубоговете не намериха какво друго да сторят, освен веднага да се обърнат към бог Брахма със сведени глави в търсене на закрила и подobaващо напътствие.

6.7.20 Когато най-могъщият бог Брахма видя идващите към него полубогове с тела, жестоко изранени от стрелите на демоните, той ги утеши с голямата си безпричинна милост и им рече следното.

6.7.21 Бог Брахма каза: „О, най-добър сред полубоговете, подлуден от материалното си могъщество, ти пропусна да посрещнеш Брихаспати както е редно, когато той дойде в твоята зала. Тъй като е осъзнат за Върховния Брахман и напълно владее сетивата си, той е най-добрият сред *брамините*. Затова е смайващо, че си постъпил така безочливо с него.

6.7.22 Заради лошото ти отношение към Брихаспати вие бяхте сразени от демоните. Мои скъпи полубогове, понеже демоните бяха слаби и няколкократно побеждавани от вас, как иначе вие, които сте толкова могъщи, сега бяхте победени от тях?

6.7.23 О, Индра, твоите врагове, демоните, бяха изключително немошни заради неуважението им към Шукрачария, но понеже сега вече го почитат с голяма преданост, те отново добиха мощ. Заради предаността им към Шукрачария могъществото им толкова нарасна, че сега те са способни да отнемат дори моята обител.

6.7.24 Заради твърдата им решителност да следват наставленията на Шукрачария неговите ученици, демоните, вече нехаят за полубоговете. Истина е, че царете или другите, които имат непоколебима вяра в милостта на *брамините*, кравите и Върховния Бог Кришна, и които винаги ги почитат, всякога са силни в позицията си.

6.7.25 О, полубогове, съветвам ви да се обърнете към Вишварупа, сина на Тваща, и да го приемете за свой гуру. Той е чист и много могъщ *брамин*, извършващ отречения и покаяния. Зарадван от почитта ви, той ще изпълни желанията ви, ако изтърпите това, че е пристрастен към демоните.”

6.7.26 Шрила Шукадева Госвами продължи: „Посъветвани така от бог Брахма и успокоени в тревогата си, всички полубогове отидоха при мъдреца Вишварупа, сина на Тваща. Мой скъпи царю, те го прегърнаха и заговориха.

6.7.27 Полубоговете казаха: „Обични Вишварупа, нека имаш щастлива съдба. Ние, полубоговете, дойдохме в твоя *ашрам* като гости. Умоляваме те, опитай се да изпълниш желанията ни, когато му дойде времето, понеже сме на възрастта на твоите родители.

6.7.28 О, *брамине*, най-висшият дълг на един син, дори и самият той да има синове, е да служи на родителите си, какво пък да говорим за син, който е *брахмачари*?

6.7.29-30 *Ачария*, духовният учител, който преподава цялото *ведическо* познание и дава посвещение, дарявайки свещения шнур, е олицетворение на всички Веди. По същия начин бащата олицетворява бог Брахма, братът – цар Индра, майката – планетата земя, а сестрата – милостта. Гостът олицетворява религиозните принципи, поканеният гост олицетворява полубога Агни, а всички живи същества олицетворяват Бог Вишну, Върховния Господ.

6.7.31 Скъпи сине, ние бяхме победени от враговете си и затова сме толкова скръбни. Умоляваме те, милостиво осъществи желанията ни, облекчавайки нашата мъка чрез силата на своя аскетизъм. Молим те, изпълни молбите ни.

6.7.32 Тъй като познаваш изцяло Върховния Брахман, ти си съвършен *брамин* и следователно си духовен учител на всички, намиращи се на останалите подразделения в живота. Ние те приемаме за свой духовен учител и наставник, за да можем чрез силата на твоя аскетизъм с лекота да сразим враговете, които ни победиха.”

6.7.33 Полубоговете продължиха: „Не се бой от критиките, че си по-млад от нас. Подобен етикет не се отнася до *ведическите мантри*. Освен по отношение на *ведическите мантри*, старшинството се предопределя от възрастта, ала човек може да поднесе почтителни поклони дори на друг по-млад, който е напреднал в повтарянето на *ведическите мантри*. Затова, макар да си по-млад от нас, можеш да станеш наш жрец без колебание.”

6.7.34 Шукадева Госвами продължи: „Когато всички полубогове помолеха великия Вишварупа да бъде техен свещенослужител, Вишварупа, който бе напреднал в аскетизма, беше много поласкан. Той им отвърна следното.

6.7.35 Шри Вишварупа каза: „О, полубогове, макар приемането на свещеничество да се заклемява като причиняващо загуба на придобитата дотогава *браминска* мощ, как би могъл някой като мен да откаже да приеме личната ви молба? Всички вие сте възвишени водачи на цялата вселена. Аз съм ваш ученик и имам много да науча от вас. Затова не мога да ви откажа. Трябва да се съглася за свое собствено добро.

6.7.36 О, извисени управници на различните планети, истинският *брамин*, който няма материални притежания, се издържа чрез професията да приема *шилончана*. С други думи той събира семената, изостанали на полето или от земята по пазарищата. По този начин семейните *брамини*, които действително живеят според принципите на аскетизма и отречението, издържат себе си и семействата си, извършвайки всички необходими благочестиви дейности. *Брамин*, жадуващ да постигне щастие чрез печелене на богатства с професионално свещеничество, несъмнено е с много посредствен ум. Как бих могъл да приема такова свещеничество?

6.7.37 Всички вие сте по-висши от мен. Затова, макар приемането на свещеничество да е нещо достойно за укор, аз съм неспособен да откажа и на най-малката ви молба. Съгласен съм да бъда ваш жрец. Ще изпълня искането ви, посвещавайки живота и притежанията си.”

6.7.38 Шри Шукадева Госвами продължи: „О, царю, след като даде обещание на полубоговете, благородният Вишварупа, заобиколен от тях, извърши нужните свещенослужения с голям ентузиазъм и внимание.

6.7.39 Могъществото на демоните, които по правило са познати като врагове на полубоговете, се защитаваха от таланта и тактиките на Шукрачария, но Вишварупа, който беше най-могъщ, съчини защитна молитва, известна като Нараяна-кавача. Посредством тази интелигентна *мантра* той отне могъществото на демоните и го даде на Махендра, небесния цар.

6.7.40 Вишварупа, който беше много великодушен, изрече през Индра (Сахасракша) тайния химн, който го защитаваха и който победи военната мощ на демоните.

ГЛАВА 8: ЗАЩИТАТА НА РАЯНА-КАВАЧА

6.8.1-2 Цар Парикшит запита Шукадева Госвами: „Господарю мой, имай добрината да ми разкажеш за Вишну *мантрата*, която като броня защити цар Индра и му даде силата да победи враговете си, както и техните колесничари, и да се наслаждава на властта над трите свята. Моля те, опиши ми тази Нараяна ризница, с чиято помощ цар Индра постигна победа в боя, надмогвайки враговете, които се стремяха да го погубят.”

6.8.3 Шри Шукадева Госвами каза: „Цар Индра, предводителят на полубоговете, попита Вишварупа, който бе нает за техен свещенослужител, за ризницата, известна като Нараяна-кавача. Моля те, чуй отговора на Вишварупа с голямо внимание.

6.8.4-6 Вишварупа каза: „Ако се появи някаква форма на страх, човек най-напред трябва да измие ръцете и нозете си, а сетне да изпълни *ачамана*, повтаряйки следната *мантра*: *ом апавитрах павитро ва сарвавастхам гато 'пи ва/ ях смарет пундарикашам са бхябхянтарах шучих/ шри-вишну шри-вишну шри-вишну*. След това той трябва да докосне трева *куша* и да седне сериозно и безмълвно с лице на север. След като напълно се пречисти, трябва да докосне *мантрата*, съставена от осем срички, до осемте части на тялото си и да докосне *мантрата*, съставена от дванадесет срички, до дланите си. Така по следния начин той ще се обвие в бронята Нараяна. Най-напред, повтаряйки *мантрата* от осем срички (*ом намо нараяная*), започвайки с *пранава*, сричката *ом*, човек трябва да докосне дланите си до осем части на тялото си, започвайки с двете стъпала и продължавайки систематично с коленете, бедрата, корема, сърцето, гръдта, устата и главата. Сетне трябва да повтори *мантрата* на обратно, започвайки от последната сричка (*я*), докосвайки частите на тялото си в обратен ред. Тези два процеса са познати съответно като *утпатти-няса* и *самхара-няса*.

6.8.7 След това човек трябва да повтори *мантрата*, съставена от дванадесет срички (*ом намо бхагавате васудевая*). Изричайки пред всяка сричка *омкара*, той трябва да постави сричките на *мантрата* на върховете на пръстите си, започвайки с показалеца на дясната ръка и завършвайки с показалеца на лявата. Четирите останали срички трябва да се поставят на ставите на палците.

6.8.8-10 После човек трябва да повтори *мантрата* от шестте срички (*ом вишнавешамаха*). Той трябва да постави сричката „*ом*” на сърцето си, сричката „*ви*” отгоре на главата си, сричката „*ша*” между веждите, сричката „*на*” на снопчето си коса (*шикха*), а сричката „*ве*” между очите си. След това мантруващият трябва да постави сричката „*на*” върху всички стави на тялото си и да медитира над сричката „*ма*”, като че е оръжие. По този начин той трябва да стане съвършено олицетворение на *мантрата*. След това, добавяйки *висарга* към финалната сричка „*ма*”, той трябва да рецитира *мантрата* „*мах астрая пхат*” на всички посоки, започвайки от изток. По този начин всички посоки ще бъдат победени от защитната ризница на *мантрата*.

6.8.11 След като приключи с това мантруване, човек трябва да мисли за себе си като за еднакъв в качествено отношение с Върховния Бог, който е изпълнен с шестте съвършенства и заслужава да се медитира над Него. Сетне човек да повтаря следните защитни молитви към Бог Нараяна, наречени Нараяна-кавача:

6.8.12 Върховният Бог, който седи на гърба на птицата Гаруда, докосвайки я с лотосовите си стъпала, държи осем оръжия – раковина, диск, щит, меч, боздуган, стрели, лък и въже. Нека този Върховен Бог ме защитава винаги с осемте си ръце. Той е всемогъщ, тъй като в пълнота притежава осемте мистични сили (*анима, лагхима* и т.н.)

6.8.13 Нека Богът, който приема тялото на огромна риба, ме закриля във водата от всички свирепи животни, които са придружители на полубога Варуна. Разширявайки Своята илюзорна енергия, Богът прие образа на джуджето Вамана. Нека Вамана ме закриля на земята. Понеже гигантският облик на Бога, Вишварупа, завладява трите свята, нека Той ме закриля във въздуха.

6.8.14 Нека Бог Нрисимхадева, който се появи като врага на Хиранякашипу, да ме закриля във всички посоки. Неговият гръмогласен смях отекваше на вси страни, карайки бременните жени на демоните да помятат. Нека този Бог има добрината да ме защитава на опасни места, каквито са горите и бойните фронтове.

6.8.15 За Върховния неунищожим Бог се узнава чрез изпълняване на ритуални жертвоприношения и затова е познат като Ягешвара. В превъплъщението си като Бог Глиган Той повдигна планетата земя от водите в дъното на вселената, носейки я върху заострените си бивни. Нека този Бог ме закриля от разбойници на улицата. Нека Парашурама ме закриля по върховете на планините и нека по-големият брат на Бхарата, Бог Рамачандра, заедно със своя брат Лакшмана, да ме закрилят в чужди земи.

6.8.16 Нека Бог Нараянада ме защитава от ненужно следване на неистинни религиозни системи и от пренебрегване на задълженията ми поради лудост. Нека Богът в проявлението си на Нара ме закриля от излишна гордост. Нека Бог Датататрея, господарят на всички мистични сили, ме закриля от пропадане, докато изпълнявам *бхакти-йога*, и нека Бог Капила, господарят на всички добри качества, да ме защитава от материалните окови на плодоносните дейности.

6.8.17 Нека Санат-кумара ме пази от похотливи желания. Когато започвам някаква благоприятна дейност, нека Бог Хаягрива ме предпазва да не извършвам оскърбления, пропускайки да отдам почтителни поклони на Върховния Бог. Нека Девариши Нарада ме пази да не извършвам оскърбления, докато обожавам *муртите*, и нека Бог Курма, костенурката, ме закриля от пропадане в безбройните адски планети.

6.8.18 Нека Върховният Бог в Своята инкарнация като Дханвантари ме предпазва от нежелателни храни и ме закриля от физически болести. Нека Бог Ришабхадева, който е овладял и вътрешните, и външните си сетива, ме закриля от страха, причинен от двойственостите горещина и студ. Нека Ягя ме защитава от клевети и вреди от страна на хорските маси и нека Бог Баларама в облика си на Шеша ме пази от зловни змии.

6.8.19 Нека Върховният Бог в инкарнацията си като Вясадева ме пази от всички видове невежество, причинено от липсата на *ведическо* познание. Нека Бог Буддхадева ме предпазва от дейности, противоречащи на *ведическите* принципи, и от ленивост, караща човека безразсъдно да забрави *ведическите* принципи на знанието и ритуалното действие. Нека Калкидева, Върховният Бог, който се появява като инкарнацията, защитаваща религиозните принципи, ме закриля от мръсотията на епохата Кали.

6.8.20 Нека Бог Кешава ме защитава със Своя боздуган през първата част на деня и нека Говинда, който винаги е зает с това да свири на флейтата си, ме закриля през втората част на деня. Нека Бог Нараяна, който притежава всички енергии, ме пази през третата част на деня и нека Бог Вишну, който носи диск, за да избива враговете си, ме закриля през четвъртата част на деня.

6.8.21 Нека Бог Мадхусудана, който носи лък, плашещ демоните, ме пази през петата част на деня. Вечерта нека Бог Мадхава, появяващ се като Брахма, Вишну и Махешвара, ме

защитава, а в началото на нощта нека ме закриля Бог Хришикеша. По средата на нощта (през втората и третата части на нощта) нека ме пази не друг, а Бог Падманабха.

6.8.22 Нека Върховният Бог, който носи знака Шриватса на гърдта си, ме закриля след полунощ, докато небето порозовее. Нека Бог Джанардана, който държи меч в ръка, ме пази в края на нощта (през последните четири *гхатики* на нощта). Нека Бог Дамодара ме защитава в ранно утро и нека Бог Вишвешвара ме закриля на размъване и на свечеряване.

6.8.23 Запратен от Върховния Бог, странстващ във всичките четири посоки, дискът Му има остри ръбове, унищожителни като огъня на опустошението в края на хилядолетието. Както пламтящият огън опожарява сухата трева на пепел с помощта на вятъра, така нека тази Сударшана-чакра изпепели враговете ни на въглен.

6.8.24 О, боздугане в дланта на Върховния Бог, ти хвърляш огнени искри, могъщи като мълнии, и си изключително скъп на Бога. Аз също съм Негов слуга. Затова любезно ми помогни да разбия на пух и прах злите живи същества, наречени *кушманди*, *ваиняки*, *якши*, *ракшаси*, *бхути* и *грахи*. Моля те, унищожи ги.

6.8.25 О, най-добра от раковините, о, Панчаджаня в дланите на Бога, ти винаги си изпълнена с дъха на Бог Кришна. Затова издаваш страховита звукова вибрация, караща да се разтреперят сърцата на врагове като *ракшасите*, призраците *праматха*, *претите*, *матите*, *пишачите* и духовете на *брамините* със страшни очи.

6.8.26 О, царю на островърхите мечове, ти служиш на Върховния Бог. Моля те, разсечи войниците на враговете ми на парчета. Моля те, разсечи ги на парчета! О, щит, изрисуван със стотици сияйни лунни кръгове, моля те, покрий очите на порочните врагове. Извади техните грешни очи.

6.8.27-28 Нека възхвалата на трансценденталните име, форма, качества и атрибути на Върховния Бог ни закриля от влиянието на неблагоприятни планети, метеори, завистливи човешки същества, змии, скорпиони и зверове като тигри и вълци. Нека то ни пази от призраците и от материалните елементи като земя, вода, огън и въздух; нека ни защитава също от мълнии и от миналите ни грехове. Ние винаги се боим от подобни спънки, препятстващи благоприятния ни живот. Затова нека те всички напълно бъдат унищожени от възпяването на *Харе Кришна маха-мантра*.

6.8.29 Господарят Гаруда, който носи Бог Вишну, е най-почитаемият, тъй като е могъщ колкото самия Върховен Бог. Той е олицетворените Веди и е обожаван с подбрани стихове. Нека той ни закриля от всякакви опасни обстоятелства и нека Вишваксена, Върховният Бог, също ни защитава от всички беди чрез Своите свети имена.

6.8.30 Нека светите имена на Върховния Бог, Неговите трансцендентални образи, онези, които Го носят, и всички оръжия, украсяващи Го като лични придружители, закрилят нашата интелигентност, сетива, ум и жизнено дихание от всякакви опасности.

6.8.31 Финото и грубо космическо проявление е материално, ала при все това не се различава от Върховния Бог, тъй като Той в крайна сметка е причината на всички причини. Причината и резултатът в действителност са едно, защото причината присъства в резултата. Затова абсолютната истина, Върховният Бог, може да унищожи всичките ни беди с всяка от своите могъщи частици.

6.8.32-33 Върховният Бог, живите същества, материалната енергия, духовната енергия и цялото творение всичките са индивидуални субстанции. От окончателна гледна точка, обаче, заедно те образуват върховното цяло, Бога. Затова онези, които са напреднали в духовното познание, виждат единство в разнообразието. За такива възвишени същества украшенията по тялото на Бога, Неговото име, слава, атрибути и форми, както и оръжията в ръцете Му, са проявления на могъществото на Неговите енергии. Според извисеното им духовно разбиране всезнаещият Бог, който проявява множество образи, присъства навсякъде. Нека Той винаги и навред да ни закриля от всички бедствия.

6.8.34 Прахлада Махарадж на висок глас повтаряше святото име на Бог Нрисимхадева. Нека Бог Нрисимхадева, ревящ заради Своя предан Прахлада Махарадж, ни закриля от всеки страх пред опасностите, причинени от силните водачи във всички посоки чрез отрова, оръжия, вода, огън, въздух и т.н. Нека Бог победи влиянието им чрез собственото си трансцендентално влияние. Нека Нрисимхадева ни защитава от всички посоки и във всички ъгли, отгоре, отдолу, отвътре и отвън.”

6.8.35 Вишварупа продължи: „О, Индра, тази мистична ризница, свързана с Бог Нараяна, ти бе описана от мен. Поставайки си тази защитна броня, ти със сигурност ще успееш да победиш пълководците на демоните.

6.8.36 Ако някой си постави тази ризница, когото и да погледне с очи или докосне с нозе, незабавно се освобождава от всички гореспоменати опасности.

6.8.37 В тази молитва, Нараяна-кавача, се съдържа фино познание, свързано с Нараяна. Онзи, който прилага тази молитва, никога не е притесняван от опасности, причинени от правителство, крадци, зли демони или какъвто и да било вид болест.

6.8.38 О, Царю на небесата, един *брамин* на име Каушика преди използваше тази ризница, когато преднамерено изостави тялото си в пустинята с помощта на мистичните си сили.

6.8.39 Заобиколен от множество красиви жени, Читраратха, царят на Гандхарвалока, веднъж преминавал с въздушния си кораб над тялото на *брамина* на мястото, където бил умрял.

6.8.40 Ненадейно Читраратха бил принуден да падне от небето надолу с главата със своя самолет. Както стоял поразен от учудване, великият мъдрец Валикхилияс му заръчал да хвърли костите на *брамина* в недалечната река Сарасвати. Той трябвало да го направи и да се окъпе в реката, преди да се завърне в своята обител.”

6.8.41 Шри Шукадева Госвами каза: „Мой скъпи Махараджа Парикшит, онзи, който си сложи тази ризница или слуша за нея с вяра и почит, когато се е уплашил от някакви обстоятелства в материалния свят, незабавно се избавя от всички опасности и е почитан от всички живи същества.

6.8.42 Цар Индра, който е извършил сто жертвоприношения, получи тази защитна молитва от Вишварупа. След като победи демоните, той се наслаждаваше на цялото изобилие на трите свята.”

ГЛАВА 9: ПОЯВЯВАНЕТО НА ДЕМОНА ВРИТРАСУРА

6.9.1 Шри Шукадева Госвами продължи: „Вишварупа, който бе взет за свещенослужител на полубоговете, имаше три глави. Той използваше едната, за да пие нектара *сома-раса*, другата – да пие вино, а третата – да яде храна. О, царю Парикшит, така съм чувал от авторитети.

6.9.2 О, Махараджа Парикшит, полубоговете бяха свързани с Вишварупа по бащина линия, затова той пред очите на всички предлагаше пречистено масло в огъня, докато повтаряше *мантри* като *индрая идам сваха* („това е предназначено за цар Индра“) и *идам агнайе* („това е за полубога на огъня“). Рецитираше на висок глас тези *мантри* и предлагаше на всеки от полубоговете полагаемата му се дан.

6.9.3 Макар да поднасяше пречистено масло в жертвения огън в името на полубоговете, без тяхно знание той предлагаше възлияния и на демоните, понеже те му бяха роднини по майчина линия.

6.9.4 Веднъж, обаче, небесният цар Индра разбра, че Вишварупа тайно мами полубоговете, поднасяйки възлияния за демоните. Той се уплаши изключително много, че може да бъде победен от демоните, и в силен гняв към Вишварупа отсече и трите му глави от раменете.

6.9.5 Тогава главата, предназначена за пиене на *сома-раса*, се превърна в *капинджала* (яребица). Главата, предназначена за пиене на вино, се превърна в *калавинка* (врабче), а главата, ядеща храна, стана *титтири* (пъдпъдък).

6.9.6 Макар Индра да беше толкова могъщ, че да можеше да неутрализира греховните реакции от убийството на *брамин*, той разкаяно прие товара на тези реакции с допрени длани. Страда в течение на една година, а сетне, за да се пречисти, разпредели последиците от своето греховно убийство помежду земята, водата, дърветата и жените.

6.9.7 В отговор на благословията на Индра ямите в пръстта да се запълват от само себе си земята пое една четвърт от греховните последици на *браминското* убийство и заради тях има толкова много пустини по повърхността ѝ.

6.9.8 В отговор на благословията на Индра клоните и вейките им да порастват наново, след като са били подкастри, дърветата приеха една четвърт от последиците за убийството на *брамина*. Тези последици се изразяват в течащата от стволовете им мъзга. (Затова е забранено тя да се пие.)

6.9.9 В отговор на благословията на Индра, че ще могат да се наслаждават на сладни желаня постоянно, дори по време на бременност, стига сексът да не уврежда ембриона, жените поеха една четвърт от греховните последици. В резултат от тези последици те менструират всеки месец.

6.9.10 И в отговор на благословията на цар Индра, че водата ще увеличава обема на останалите субстанции, с които бъде примесена, и тя прие една четвърт от греховните реакции. Затова по нея има мехури и пяна. Когато човек взема вода, той трябва да ги избягва.

6.9.11 След като Вишварупа беше убит, неговият баща, Тваща, извърши ритуални церемонии, за да погуби Индра. Той поднасяше възлияния в свещения огън с думите: „О, неприятелю на Индра, оживей, за да убиеш без отлагане своя враг.“

6.9.12 Тогава от южната страна на жертвения огън, познат като Анвахаря, излезе ужасяващо създание, наподобяващо унищожителя на цялото творение в края на епохата.

6.9.13-17 Като стрели, пуснати в четирите посоки, тялото на демона нарастваше ден след ден. Висок и тъмен, той приличаше на изгорял хълм и беше сияен като бляскава войска облаци по залез. Космите по тялото на демона, брадата и мустаците му бяха с цвета на разтопена мед, а очите му пронизваха като слънцето по пладне. Изглеждаше непобедим, сякаш държеше трите свята на върховете на пламтящия си тризъбец. Танцувайки и крещейки на висок глас, той караше цялата земна повърхност да се люлее като от земетресение. Докато се прозяваше отново и отново, като че се опитваше да погълне цялото небе с устата си, дълбока като пещера. Сякаш облизваше всички звезди с езика си и дъвчеше цялата вселена с дългите си, остри зъби. Виждайки този великански демон, всички се разбягаха насам-натам на вси страни, изпълнени с огромен ужас.

6.9.18 Този страховит демон, който в действителност беше син на Тваща, покри всички планетарни системи по силата на отречението. Затова беше наречен Врита, или онзи, който покрива всичко.

6.9.19 Полубоговете, начело с Индра, нападнаха демона със своите воини, обстрелвайки го със собствените си трансцендентални лъкове и стрели, както и с другите си оръжия, но Вритрасура поглъщаше оръжията им до едно.

6.9.20 Поразени от смайване и обезсърчени, виждайки могъществото на демона, полубоговете изгубиха цялата си сила. Затова всички те се събраха, старейки се да удовлетворят Свръхдушата, Върховния Бог Нараяна, като Го обожаваша.

6.9.21 Полубоговете казаха: „Трите свята са създадени от петте елемента – а именно етер, въздух, огън, вода и земя – които се владеят от различни полубогове, като се започне от бог Брахма. Боейки се много, че факторът време ще сложи край на нашето битие, ние поднасяме на времето дарове, като изпълняваме задълженията си според диктовката му. Самият фактор време, обаче, се бои от Върховния Бог. Затова нека сега обожаваме този Върховен Бог, който единствен може да ни дари пълна закрила.

6.9.22 Свободен от всякакви материални схващания за битието, без никога да бъде удивен от нищо, Богът винаги е радостен и удовлетворен от собственото си духовно съвършенство. Той няма материални обозначения и затова е непоклатим и непривързан. Този Върховен Бог е единственият подслон на всички. Всеки, който иска да бъде защитен от някой друг, несъмнено е голям глупак, желяец да преплува морето, уловен за опашката на куче.

6.9.23 Ману, наречен цар Сатяврата, по-рано се спаси, като завърза мъничката лодка на целия свят за рога на Матся *аватара*, инкарнацията риба. По милостта на Матся *аватара* Ману се избави от страшната опасност на потопа. Нека същата тази инкарнация риба ни спаси от огромната и страховита беда, която представлява синът на Тваща.

6.9.24 В началото на сътворението ураганен вятър надигна страховити вълни, предизвикващи наводнение. Огромните вълни издаваха такъв ужасяващ грохот, че Брахма едва не падна от мястото си, докато седеше върху лотоса сред водите на унищожението, ала бе спасен с помощта на Бога. Затова и ние също очакваме Бог да ни защити в това опасно положение.

6.9.25 Върховният Бог, който ни създаде посредством външната си енергия и по чиято милост ние разширихме сътворението на вселената, винаги присъства пред нас като

Свърхдуша, но ние не можем да видим облика Му. Неспособни сме да Го съзрем, тъй като всеки от нас се мисли за отделен и независим бог.

6.9.26-27 Чрез Своята невъобразима вътрешна енергия Върховният Бог се разширява в различни трансцендентални образи като Ваманадева, инкарнацията на силата сред полубоговете; Парашурама, инкарнацията сред светците; Нрисимхадева и Вараха, инкарнации сред животните; и Матся и Курма, инкарнации сред водните обитатели. Той приема разнообразни трансцендентални тела сред всички видове живи същества, а сред човешките създания се явява специално като Бог Кришна и Бог Рама. По безпричинната си милост Той защитава полубоговете, които винаги са тормозени от демоните. Той е върховното обожаемо божество за всички живи създания. Той е върховната причина, представена от мъжката и женската съзидателна енергии. Макар да е различен от вселената, Той съществува в Своята вселенска форма (*вират-рупа*). В нашето плащещо положение нека приемем подслон у Него, защото сме сигурни, че Върховният Бог, Върховната Душа, ще ни дари закрилата си.”

6.9.28 Шри Шукадева Госвами каза: „Мой скъпи царю, когато всички полубогове Му поднесоха молитвите си. Върховният Бог Хари, носейки оръжията си – раковина, диск и боздуган – се появи най-напред в сърцата им, а сетне пред самите тях.

6.9.29-30 Обграждайки и служейки на Върховния Бог Нараяна, с него бяха шестнадесет лични придружители, украсени с накити и изглеждащи досущ като Него, но без знака Шриватса и скъпоценността Каустубха. О, царю, когато всички полубогове видяха Върховния Бог застанал така, усмихвайки се с очите си, наподобяващи листенца на есенни лотоси, те бяха завладени от щастие и незабавно се хвърлиха на земята като пръчки, поднасяйки *дандавати*. Сетне бавно станаха и удовлетворириха Бога, поднасяйки Му молитви.

6.9.31 Полубоговете казаха: „О, Върховни Боже, Ти можеш да дариш резултатите от жертвата; Ти си също и факторът време, унищожаваш всички тези резултати с течение на времето. Ти си онзи, който пуска Своята *чакра*, за да унищожи демоните. О, Господи, който притежаваш неизброими имена, поднасяме ти нашите почтителни поклони.

6.9.32 О, върховни господарю, Ти владееш трите местоназначения (издигането в райските планети, раждането като човешко същество и запращането в ада), ала Твоята върховна обител е Ваикунтха-дхама. Понеже ние се появихме след като Ти сътвори това космическо проявление, за нас е невъзможно да проумеем делата Ти. Затова не можем да Ти поднесем нищо освен своите смирени почитания.

6.9.33 О, Върховни Боже, о, Нараяна, о, Васудева, о, изначална личност! О, най-възвишени, о, върховно преживяване, о, олицетворено благожелателство! О, най-висша благословия, най-милостиви и неизменни! О, поддръжник на космическото проявление, единствен закрилник на всички планетарни системи, господарю на всичко и съпруже на богинята на щастieto! Твоята божественост бива осъзната от най-издигнатите *санньяси*, скитащи по света, за да проповядват Кришна съзнание, напълно потопени в *самадхи* чрез *бхакти-йога*. Тъй като умовете им са съсредоточени върху Теб, те са способни да приемат разбирането за Твоята личност в изцяло пречистените си сърца. Когато мракът в сърцата им напълно се разсее и Ти им се разкриеш, трансценденталното блаженство, на което ще се насладят, ще е Твоят трансцендентален облик, Господи. Никой друг освен подобен човек не може да Те осъзнае. Затова ние просто Ти поднасяме своите почтителни поклони.

6.9.34 О, Господи, Ти не се нуждаеш от подкрепа и макар да нямаш материално тяло, нямаш нужда от нашето сътрудничество. Тъй като си причината за космическото проявление и осигуряваш неговите материални елементи без да се променяш, Ти създаваш, поддържаш и унищожаваш това космическо проявление сам. При все това, макар да изглеждаш зает в материално дело, Ти си трансцендентален спрямо всички материални качества. Следователно тези Твои материални дейности са изключително трудни за разбиране.

6.9.35 Това са нашите въпроси. Обикновената обусловена душа е подчинена на материалните закони и следователно получава плодовете от своите действия. Твоя Светлост съществува ли в материалния свят като обикновено човешко същество в тяло, създадено от материалните *гуни*? Ти наслаждаваш ли се и изстрадваш ли добрите и лошите резултати от постъпките си под въздействието на времето, на миналите си дела и т.н? Или, напротив, нима присъстваш тук само като неутрален свидетел, който е себедостатъчен, свободен от всякакви материални желаниа и винаги изпълнен с духовна енергия? Ние несъмнено не можем да разберем Твоята истинска позиция.

6.9.36 О, Върховни Боже, всички противоречия могат да бъдат помирени в Теб. О, Господи, тъй като Ти си Върховната Личност, източникът на неизброими духовни качества, върховният владетел, Твоята неизчерпаема слава е невъобразима за обусловените души. Много съвременни теолози спорят върху доброто и злото без да знаят кое действително е правилно. Техните аргументи са винаги погрешни, а съжденията им неубедителни, понеже нямат потвърдено доказателство, с което да придобият познание за Теб. Тъй като умовете им са превъзбудени от писания, съдържащи погрешни заключения, те са неспособни да разберат истината по отношение на Теб. Освен това, заради нечистия стремеж да стигнат до вярното заключение, теориите им са неспособни да разкрият Теб, който си трансцендентален спрямо техните материални концепции. Ти си единствен, втори като Тебе няма и затова в Теб противопоставяния като действие и бездействие, щастие и мъка не си противоречат. Твоята сила е толкова голяма, че може да създаде и унищожи всичко както го пожелаеш. Притежавайки такава сила, нима има нещо невъзможно за Теб? Тъй като не съществува двойственост в Твоята изначална позиция, Ти можеш да направиш всичко чрез въздействието на Своята енергия.

6.9.37 Въжето всява страх у объркания човек, който го взема за змия, но не у онзи, чиято интелигентност не е заблудена и който знае, че това е просто въже. По същия начин и Ти, като Свръхдуша в сърцето на всекиго, вдъхваш страх или безстрашие в зависимост от интелигентността на човека, ала в самия Теб няма двойственост.

6.9.38 След внимателно обмисляне човек ще види, че Върховната Душа, макар и проявена по разнообразни начини, всъщност е основният принцип във всичко. Цялостната материална енергия е причината за материалното проявление, но причината за материалната енергия е Той. Затова Той е причината на всички причини, Той е този, който проявява интелигентността и сетивата. Той може да бъде доловен като Свръхдушата във всичко. Без Него всичко би било мъртво. Ти, като Свръхдуша, върховният господар, си единственият, който остава.

6.9.39 Затова, о, убицецо на демона Мадху, неспирно трансцендентално блаженство тече в умовете на онези, които дори само веднъж са опитали поне капчица от нектарния океан на Твоята слава. Подобни възвишени отдадени забравят незначителното отражение на така нареченото материално щастие, причинено от материалните сетива зрение и слух. Свободни от всякакви желаниа, такива предани са истински приятели на всички живи

същества. Отдавайки мислите си на Теб, наслаждавайки се на трансцендентално блаженство, те са съвършени в постигането на окончателната цел на живота. О, Господи, Ти си душата и най-скъпият приятел на такива отдадени, които никога не се връщат в този материален свят. Та нима биха могли да изоставят преданото служене към Теб?

6.9.40 О, Господи, о, олицетворение на трите свята, баща на трите свята! О, сила на трите свята в облика на инкарнацията Вамана! О, триока форма на Нрисимхадева! О, най-прекрасна личност в трите свята! Всичко и всички, включително човешките същества и дори демоните *даитя* и *данавите* са просто експанзии на Твоите енергии. О, най-върховно могъщ, Ти винаги си се появявал в Своите форми в различни инкарнации, за да накажеш демоните, когато станат прекалено силни. Ти се появяваш като Бог Ваманадева, Бог Рама и Бог Кришна. Понякога се появяваш като животно, като Бог Глиган, понякога в смесена инкарнация като Бог Нрисимхадева и Бог Хаягрива, а понякога като водно животно като Бог Риба и Бог Костенурка. Приемайки такива разнообразни облици, Ти винаги наказваш демоните и *данавите*. Затова се молим днес да се явиш в друга инкарнация, ако такава е волята ти, за да погубиш големия демон Вритрасура.

6.9.41 О, върховни закрилнико, о, прародителю, о, най-чисти Господи! Ние всички сме отдадени души в Твоите лотосови нозе. Истината е, че нашите умове са привързани към Твоите лотосови нозе в медитация посредством веригите на любовта. Сега молим, прояви Своята инкарнация. Приемайки ни за Свои вечни слуги и отдадени, бъди доволен от нас и прояви съчувствието си. С изпълнения си с обич поглед, с облекчаващата си и носеща наслада отзивчива усмивка и със сладките, нектарни думи, леещи се от лотосовото Ти лице, избави ни от тревогата, която ни причинява Вритрасура, пронизваща самите ни сърца.

6.9.42 О, Господи, както малките искрици от огъня не могат да извършат действията на целия огън, ние, искриците от Твоя Светлост, не можем да Ти съобщаваме нуждите на своя живот. Ти си пълното цяло. Така че каква нужда има да Те информираме? Ти знаеш всичко, защото си изначалната причина на космическото проявление, поддръжникът и унищожителят на цялото вселенско проявление. Ти винаги си зает в забавления със Своите духовни и материални енергии, защото си владетелят на всички тези различни енергии. Съществуващ във всички живи същества, в космическото проявление, а също и отвъд тях. Съществуващ отвътре като Парабрахман, а отвън като елементите на материалното творение. Затова, макар да се проявяваш в различни степени, по различно време, на различно място и в различни тела, Ти, Върховният Бог, си изначалната причина на всички причини. В действителност Ти си изначалният елемент. Ти си свидетелят на всички дейности, но понеже си велик като небето, никога не те докосва никоя от тях. Ти си свидетел на всичко като Парабрахман и Параматма. О, Върховни Боже, нищо не е незнайно за Теб.

6.9.43 Скъпи Господи, Ти си всезнаещ, затова знаеш много добре защо сме приели подслон в Твоите лотосови стъпала, даряващи сянка и облекчение от всички материални притеснения. Понеже Ти си върховният духовен учител и знаеш всичко, ние търсим убежището на лотосовите Ти нозе за напътствие. Моля те, дари ни утеха, неутрализирайки настоящето ни страдание. Твоите лотосови нозе са единкият подслон на истински отдадените и са единственото средство за надмогване на злочестините в този материален свят.

6.9.44 Затова, о, Господи, о, върховни владетелю, о, Боже Кришна, умоляваме Те, унищожи този опасен демон Вритрасура, сина на Тваца, който вече погълна всичките ни оръжия, бойните ни атрибути, както и нашата сила и влияние.

6.9.45 О, Господи, о, най-чист! Ти живееш в сърцето на всеки и наблюдаваш всички желания и дейности на обусловените души. О, Върховни Господи, познат като Бог Кришна, репутацията Ти е сияйна и светла. Ти нямаш начало, тъй като сам си началото на всичко. Това се знае от чистите отдадени, понеже Ти си лесно достъпен за чистите и истинните. Когато обусловените души се освободят и прислонят в лотосовите Ти нозе, след като са кръжали в този материален свят в продължение на милиони години, те постигат най-висшия успех в живота. Затова, о, Господи, Върховни Боже, ние поднасяме почтителните си поклони в Твоите лотосови нозе.”

6.9.46 Шри Шукадева Госвами продължи: „О, царю Парикшит, когато полубоговете поднесоха на Бога искрените си молитви по този начин, Богът ги изслуша по безпричинната си милост. Удовлетворен, на Свой ред Той отвърна на полубоговете.

6.9.47 Върховният Бог каза: „О, обични полубогове, вие Ми поднесохте молитвите си с голямо знание и Аз несъмнено съм много доволен от вас. Посредством такова знание човек се освобождава и си спомня Моята издигната позиция, която е над обусловеностите на материалния живот. Подобен отдаден изцяло се пречиства, поднасяйки молитви в пълно знание. Това е източникът на предано служене към Мен.

6.9.48 О, най-добри сред интелигентните полубогове, макар да е вярно, че за човек не е трудно да постигне каквото и да било, когато Аз съм удовлетворен от него, чистият отдаден, чийто ум е насочен единствено към Мен, не Ме моли за нищо освен за възможността да Ми отдава предано служене.

6.9.49 Онези, които смятат, че материалните ресурси са всичко или че са най-висшата цел в живота, се наричат скъперници (*крипана*). Те не познават най-висшата нужда на душата. Още повече, ако човек дари онова, което желаят подобни глупци, той също трябва да бъде считан за глупав.

6.9.50 Чистият отдаден, който е напълно съвършен в науката на преданото служене, никога не би напътствал някой глупец да се занимава с плодородни дейности за материално наслаждение, какво пък да говорим да му помага в подобни дейности. Такъв отдаден е като опитен лекар, който никога не съветва пациента да приема храна, увреждаща здравето му, дори пациентът да я желае.

6.9.51 О, Магхаван (Индра), желая ти щастие. Съветът ми е да се обърнеш към възвишения светец Дадхянча (Дадхичи). Той е постигнал съвършенство в знанието, обетите и отреченията, и тялото му е много силно. Върви да поискаш тялото му без отлагане.

6.9.52 Светият Дадхянча, известен също като Дадхичи, лично усвои духовната наука, а сетне я предаде на Ашвини-кумарите. Казва се, че Дадхянча им е дал *мантри* през главата на кон. Затова *мантрите* се наричат Ашвашира. След като се сдобиха с *мантрите* на духовната наука от Дадхичи, Ашвини-кумарите станаха *дживан-мукта*, освободени още в този живот.

6.9.53 Непобедимата защитна ризница на Дадхянча, известна като Нараяна-кавача, бе дадена на Тваша, който я предаде на своя син Вишварупа, от когото я получи ти. Заради тази Нараяна-кавача тялото на Дадхичи сега е много силно. Затова трябва да го помолеш за неговото тяло.

6.9.54 Ако Ашвини-кумарите помолят за тялото на Дадхянча от твое име, той със сигурност ще го даде поради обичта си. Не се съмнявай в това, тъй като Дадхянча е много

опитен в религиозното разбиране. Когато Дадхянча ти даде своето тяло, Вишвакарма ще направи мълния от костите му. Тази мълния без съмнение ще погуби Вритрасура, понеже ще бъде заредена с Моята мощ.

6.9.55 Когато Вритрасура бъде убит от духовната Ми мощ, вие ще си възвърнете силата, оръжията и богатството. Така всички ще постигнете добра съдба. Въпреки че Вритрасура може да унищожи целите три свята, не се страхувайте, че ще ви нарани. Той също е преданоотдаден и никога не би ви завидял.

ГЛАВА 10: БИТКАТА МЕЖДУ ПОЛУБОГОВЕТЕ И ВРИТРАСУРА

6.10.1 Шри Шукадева Госвами каза: „След като даде напътствия на Индра по този начин, Върховният Бог Хари, причината на космическото проявление, внезапно изчезна от взора на съзерцаващите Го полубогове.

6.10.2 О, царю Парикшит, следвайки съветите на Бога, полубоговете отидоха при Дадхичи, сина на Атхарва. Той беше много великодушен и когато те го помолиха да им даде своето тяло, веднага почти се съгласи. Обаче, за да чуе религиозни напътствия от тях, се усмихна и шеговито им каза следното:

6.10.3 „О, възвишени полубогове, по време на смъртта жестока, непоносима болка отнася съзнанието на всички живи същества, които са приели материални тела. Нима не знаете за тази болка?

6.10.4 В този материален свят всяко живо същество е много пристрастено към своето физическо тяло. Борейки се да го запази завинаги, всеки се стреми да го защитава по всякакви начини, дори с цената на всичките си притежания. Тогава кой би бил готов да даде тялото си на някого, пък даже и да е било изискано от Бог Вишну?”

6.10.5 Полубоговете отвърнаха: „О, извисени *брамине*, благочестивите люде като теб, чиито дейности заслужават похвала, са много добронамерени и любящи към хората като цяло. Какво не биха дали такива добродетелни души за благо на другите? Те могат да дадат всичко, включително и телата си.

6.10.6 Онези, които са твърде себични, молят за нещо от останалите, без да знаят за тяхната болка. Но ако просякът знаеше затруднението на даващия, той не би молил за нищо. По същия начин и този, който е в състояние да даде милостиня, не знае затруднението на просещия, защото иначе не би отказал да му даде нищо, което просякът би поискал като подаяние.”

6.10.7 Великият мъдрец Дадхичи каза: „Единствено за да чуя от вас религиозните принципи ви отказах да ви дам тялото си, както ме помолихте. Сега, въпреки че моето тяло ми е изключително скъпо, аз трябва да се откажа от него в името на вашите по-добри цели, тъй като знам, че то бездруго ще ме изостави я днес, я утре.

6.10.8 О, полубогове, онзи, който не състрадава на хората в тяхното злощастие и не жертва своето тленно тяло за по-висшата цел на религиозните принципи или на вечната слава, със сигурност заслужава съжалението дори на неподвижните същества.

6.10.9 Ако човек не е щастлив да гледа страданията на другите живи същества и се радва на щастието им, неговите религиозни принципи се смятат за нетленни от възвишените люде, които са благочестиви и доброжелателни.

6.10.10 Това тяло, което ще бъде изядено от чакали и кучета след смъртта, всъщност не носи никакво добро на самия мен, духовната душа. То е пригодно едва за кратък период от време и може да погине всеки миг. Тялото и неговите притежания, богатствата и роднините му трябва да бъдат употребявани за благо на останалите, иначе ще бъдат източник на тревога и нещастие.”

6.10.11 Шри Шукадева Госвами каза: „Така Дадхичи Муни, синът на Атхарва, реши да даде тялото си в услуга на полубоговете. Той постави себе си, духовната душа, в лотосовите нозе на Върховния Бог и по такъв начин напусна грубото си материално тяло, изградено от петте елемента.

6.10.12 Дадхичи Муни овладя своите сетива, жизнената си сила, ума и интелигентността си и потъна в транс. Така той отрязва всичките си материални връзки. Не можа да долови как материалното му тяло стана отделно от неговия аз.

6.10.13-14 Тогава цар Индра решително взе мълнията, която Вишвакарма направи от костите на Дадхичи. Зареден с възвишената сила на Дадхичи Муни и озарен от мощта на Върховния Бог, Индра яздеше на гърба на своя слон Аиравата заобиколен от всички полубогове, докато великите мъдrecи го възхваляваха. Сияейки в красота, той беше радост за трите свята, поемайки да погуби Вритрасура.

6.10.15 Мой скъпи царю Парикшит, както Рудра, разгневен на Антака (Ямараджа) в миналото се бе втурнал към него да го убие, така и Индра гневно и енергично атакува Вритрасура, който беше заобиколен от водачите на демоничните армии.

6.10.16 Сетне, в края на Сатя-юга и началото на Трета-юга, се състоя ожесточена битка между полубоговете и демоните на брега на Нармада.

6.10.17-18 О, царю, когато всички *асури* излязоха на бойното поле, предвождани от Вритрасура, те видяха цар Индра да носи мълнията, наобиколен от *рудрите, васу, адитите, ашвини-кумарите, питите, вахните, марутите, рибхусите, садхйите* и *вишвадевите*. Всред съратниците си Индра сияеше толкова ярко, че лъчезарието му беше нетърпимо за демоните.

6.10 19-22 Стотици хиляди демони, полу-демони, *якши, ракшаси* (човекоядци) и други, предвождани от Сумали и Мали, се опълчиха срещу армията на цар Индра, над която дори смъртта не може лесно да надделее. Сред демоните бяха Намучи, Шамбара, Анарва, Двимурдха, Ришабха, Асура, Хаягрива, Шанкушира, Випрачитти, Айомукха, Пулома, Вришапарва, Прахети, Хети и Уткала. Ревейки гръмовно и безстрашно като лъвове, тези непобедими демони, до един нагиздени със златни украшения, причиняваха болка на полубоговете с оръжия като боздугани, сопи, стрели, заострени ками, чукове и копия.

6.10.23 Въоръжени с копия, тризъбци, брадви, мечове и други оръжия като *шатагхни* и *бхушунди*, демоните нападаха от вси страни, разпръсквайки всички вождове на войските на полубоговете.

6.10.24 Както звездите в небето не могат да се видят, когато са покрити с гъсти облаци, така не се виждаха и полубоговете, напълно покрити от мрежите от стрели, сипеци се отгоре им една след друга.

6.10.25 Пороите от различни оръжия и стрели, запратени да погубят войниците на полубоговете, не ги достигаха, защото полубоговете, контраатакувайки бързо, разсичаха оръжията на хиляди късчета във въздуха.

6.10.26 Когато оръжията и *мантрите* им взеха да се изчерпват, демоните започнаха да сипят планински върхове, дървета и камъни върху воините на полубоговете, но полубоговете бяха толкова могъщи и ловки, че неутрализираха всички тези оръжия, разбивайки ги на пух и прах още във въздуха като предишните.

6.10.27 Щом войниците на демоните, командвани от Вритрасура, видяха, че воините на цар Индра са останали незасегнати от пороищата оръжия, нито дори от дърветата, камъните и планинските върхове, те много се уплашиха.

6.10.28 Когато незначителните хора използват груби думи, за да хвърлят фалшиви и гневни обвинения срещу светите люде, техните безплодни слова не смущават великите личности. По същия начин всички усилия на демоните срещу полубоговете, които се намираха под благотворната закрила на Кришна, бяха безполезни.

6.10.29 *Асурите*, които никога не се отдават на Бог Кришна, Върховния Господ, изгубиха гордостта си в боя, като видяха, че всичките им усилия са напусто. Изоставяйки водачите си още в самото начало на битката, те решиха да побягнат, понеже цялото им мъжество бе отнето от врага.

6.10.30 Виждайки войските си разбити и *асурите* - дори онези, които бяха известни като велики герои – побягнали от полесражението в силен страх, Вритрасура, който действително беше герой с велик ум, се усмихна и изрече следните думи.

6.10.31 Съобразявайки се с позицията си, с времето и обстоятелствата, Вритрасура, героят сред героите, каза думи, в които разумните хора има какво да оценят. Той извика на героите сред демоните: „О, Випрачитти! О, Пулома! О, Мая, Анарва и Шамбара! Моля ви, чуйте ме и не бягайте.”

6.10.32 Вритрасура каза: „Всички живи същества, които са се родили в този материален свят, трябва да умрат. Без съмнение никой в този свят не е открил начин да се избави от смъртта. Дори провидението не е намерило средство да я избегне. При тези обстоятелства, след като смъртта е неизбежна, ако някой може да спечели издигане към по-висшите планети, оставайки завинаги прочут тук с подobaващата си смърт, кой не би приел подобна славна гибел?

6.10.33 Има два начина да се посрещне славно смъртта; и двата са много редки. Единият е да умреш, след като си изпълнявал мистична йога, и особено *бхакти-йога*, посредством която човек е способен да контролира ума и жизнената си сила, и да напуснеш тялото си, вгълбен в мисли за Върховния Бог. Вторият е да умреш на бойното поле, предвождайки армия, без никога да обръщаш гръб на врага. Тези два вида смърт са препоръчани в *шастра* като прославени.”

ГЛАВА 11: ТРАНСЦЕНДЕНТАЛНИТЕ КАЧЕСТВА НА
ВРИТРАСУРА

6.11.1 Шри Шукадева Госвами каза: „О, царю, Вритрасура, пълководецът на демоните, наставляваше своите лейтенанти в принципите на религията, но боязливите демонски командири, хукнали да бягат от бойното поле, бяха толкова обзети от страх, че не можеха да приемат думите му.

6.11.2-3 О, царю Парикшит, възползвайки се от благоприятната възможност, която им се предоставяше, полубоговете атакуваха армията на демоните в тил и започнаха да отблъскват демонските воители, разпилявайки ги на все страни, като че войската им бе останала без предводител. Като виждаше достойното за съжаление положение на войниците си, Вритрасура, най-добрият сред *асурите*, който беше наречен Индрашатру, врагът на Индра, много се натъжи. Неспособен да понесе подобен обрат, той се спря и силно порица полубоговете, изричайки следните думи в гневно настроение:

6.11.4 „О, полубогове, тези демонични войници са се родили напразно. Излезли са от телата на майките си досущ като изпразнения. Каква е ползата от избиването на подобни врагове в гръб, докато бягат уплашени? Онзи, който смята себе си за герой, не бива да погубва неприятел, страхуващ за да не изгуби живота си. Такова убийство не носи слава, нито може да въздигне човек до райските планети.

6.11.5 О, нищожни полубогове, ако наистина вярвате в своя героизъм, ако притежавате търпение вътре в сърцата си и не изпитвате стремеж към сетивни наслаждения, моля ви, застанете пред мен за миг.”

6.11.6 Шукадева Госвами каза: „Вритрасура, разгневеният и могъщ герой, изплаши полубоговете със своите викове и със силното си тяло. Когато той изрева с кълтящия си глас, почти всички живи същества изгубиха свят.

6.11.7 Щом всички полубогове чуха гръмогласния вик на Вритрасура, наподобяващ лъвски рев, те припаднаха и се повалиха на земята, като че поразени от мълния.

6.11.8 Докато полубоговете затваряха очи от ужас, Вритрасура грабна своя тризъбец и, карайки земята да се тресе от страшната му сила, започна да тъпче полубоговете под краката си на бойното поле, досущ както побеснял слон мачка кухи бамбукови дървета в гората.

6.11.9 Наблюдавайки какви ги върши Вритрасура, Индра, небесният цар, не се стърпя и метна по него един от своите грамадни боздугани, който е изключително трудно да бъде възпрян. Но още докато боздуганът летеше към него, Вритрасура с лекота го хвана с лявата си ръка.

6.11.10 О, царю Парикшит, могъщият Вритрасура, врагът на цар Индра, гневно удари главата на слона на Индра с този боздуган, издавайки страховит тътен на полесражението. Бойците и от двете страни го възславиха заради юначното му дело.

6.11.11 Ударен с боздугана от Вритрасура като планина, поразена от гръмотевица, изпитвайки страшна болка и плюейки кръв от разбитата си уста, слонът Аиравата бе отблъснат четиринадесет ярда назад и, с Индра на гърба си, падна на земята, страдайки ужасно.

6.11.12 Когато видя, че слонът на Индра бе ранен и повален от изтощение, а самият Индра страдаше заради ранения си другар, великата душа Вритрасура, следвайки религиозните принципи, се въздържа да продължи да напада Индра с боздугана. Възползвайки се от тази възможност, Индра докосна слона с леещата си нектар длан,

облекчавайки болката на животното и изцерявайки раните му. Сетне слонът и Индра се изправиха безмълвно.

6.11.13 О, царю, когато великият герой Вритрасура видя Индра, своя враг, убиеца на брат си, да стои изправен насреща му с мълния в дланта си, готов да се сражава, той си спомни как безмилостно Индра бе погубил брат му. Мислейки за греховните постъпки на Индра, Вритрасура обезумя от скръб и самозабравил се, смеейки се саркастично, рече следното.

6.11.14 Шри Вритрасура каза: „Онзи, който уби *брамин*, онзи, който уби своя духовен учител – всъщност, който погуби моя брат – сега за късмет стои лице в лице срещу мен като мой враг. О, най-противно създание, когато понижава каменното ти сърце с тризъбеца си, ще се избавя от своя дълг към брат си.

6.11.15 Единствено заради това да живееш на райските планети ти погуби моя по-голям брат – постигналия себerealизация, безгрешен, съвършен *брамин*, който бе избран за твой главен свещенослужител. Той бе твой духовен учител и макар да го натовари с извършването на твоите жертвоприношения, по-късно ти безмилостно отсече главите му от тялото, както касапинът коли животно.

6.11.16 Индра, у тебе няма никакъв срам, милосърдие, слава и добра съдба. Лишен от тези добри качества от последиците на плодоносните си дела, ти заслужаваш порицание дори от човекоядците (*ракшасите*). Сега ще понижава тялото ти със своя тризъбец, а когато умреш в страшни мъки, дори огънят няма да те докосне; единствено лешоядите ще се нахранят с плътта ти.

6.11.17 Ти по природа си жесток. Ако другите полубогове, непознаващи юначеството ми, те последват, нападайки ме с вдигнати оръжия, ще отсека главите им с този остър тризъбец. С тези глави ще извърша жертвоприношение към Бхайрава и останалите предводители на призраците наедно с техните орди.

6.11.18 Но ако в тази битка ти отрежеш главата ми със своята мълния и погубиш воините ми, о, Индра, велики герое, за мен ще е голямо удоволствие да предложи тялото си на другите живи същества (като чакали и лешояди). По този начин ще се избавя от задълженията си към последиците от своята *карма* и ще имам щастието да получа прахта от лотосовите нозе на велики отдадени като Нарада Муни.

6.11.19 О, царю на полубоговете, след като аз, твоят враг, стоя насреща ти, защо не мяташ мълнията си? Макар атаката ти към мен с боздугана да се окаже несъмнено безполезна като молба за заем от скъперник, с мълнията, която носиш, няма да бъде така. Не бива да имаш съмнения в това.

6.11.20 О, Индра, царю небесен, в мълнията, която носиш, за да ме погубиш, е вдъхната мощта на Бог Вишну и силата на отреченията на Дадхичи. След като си дошъл тук да ме убиеш в съответствие с повелята на Бог Вишну, няма никакво съмнение, че ще бъда погубен, когато запратиш мълнията си. Бог Вишну е на твоя страна. Следователно и победата, и могъществото, и всичките ти добри качества са несъмнени.

6.11.21 Чрез силата на твоята мълния аз ще бъда избавен от материалните окови и ще напусна това тяло и този свят на материални желания. Насочвайки ума си към лотосовите нозе на Бог Санкаршана, ще постигна местоназначението на такива велики мъдреци като Нарада Муни, както е казал Бог Санкаршана.

6.11.22 Онзи, който напълно се отдава в лотосовите нозе на Върховния Бог и винаги мисли за тях, бива разпознат и приет от Бога за Негов личен придружител или слуга. Богът никога не дарява на такива слуги сияйното обилие на горните, долните или средните планетарни системи в този материален свят. Когато някой притежава материално могъщество в което и да било от тези три подразделения на вселената, неговите притежания по естествен начин усилват враждебността, тревогата, материалната възбуда, гордостта и свадливостта му. Така той полага всячески усилия да поддържа и увеличава имането си, и страда от голяма скръб, когато го изгуби.

6.11.23 Нашият Бог, Върховният Господ, забранява на Своите отдадени безполезно да се стремят към религиозност, икономическо благоденствие и сетивно наслаждение. О, Индра, така човек може да се досети колко добър в Богът. Подобна милост може да се постигне единствено от чистите отдадени, а не от онези, които жадуват за материални печалби.

6.11.24 О, мой Господи, о, Върховни Боже, ще мога ли някога отново да стана слуга на Твоите вечни слуги, които намират подслон единствено в Твоите лотосови нозе? О, господарю на живота ми, дано отново стана техен слуга, за да може умът ми винаги да мисли за Твоите трансцендентални атрибути, словата ми винаги да възхваляват качествата Ти, а тялото ми да е винаги заето в любящо служене на Тебе.

6.11.25 О, мой Господи, извор на всички възможности, не желая да се наслаждавам на Дхрувалока, на райските планети, нито на планетата на бог Брахма, нито пък искам да съм върховният господар на всички земни планети или на по-низшите планетарни системи. Не жадувам да владее могъществата на мистичната йога, нито пък желая освобождение, ако ще трябва да се откажа от Твоите лотосови нозе.

6.11.26 О, лотосооки Господи, както малките пиленца, чиито крилца още не са развити, винаги гледат кога ще се върне майка им и ще ги нахрани; както малките теленца, вързани с въже, винаги тревожно чакат кога ще дойде времето за доене, за да им бъде позволено да сучат от майките си; както тъжната жена, чийто съпруг е далеч от дома, винаги копнее той да се завърне и да я удовлетвори във всички отношения, така и аз винаги жадувам за възможността да отдавам пряко служене на Теб.

6.11.27 О, мой Боже, господарю мой, аз се скитам в този материален свят в резултат от плодовете на делата си. Затова просто търся приятелското общуване с Твоите добродетелни и просветлени отдадени. Привързаността ми към моето тяло, съпруга, деца и дом продължава да съществува под омаята на Твоята външна енергия, но аз вече не желая да бъда привързан към тях. Нека умът ми, съзнанието ми и всичко, което имам, да са привързани единствено към Теб.

ГЛАВА 12: СЛАВНАТА ГИБЕЛ НА ВРИТРАСУРА

6.12.1 Шукадева Госвами каза: „В желанието си да изостави своето тяло Вритрасура считаше смъртта на бойното поле за предпочитана пред победата. О, царю Парикшит, той юначно вдигна тризъбеца си и с голяма сила нападна бог Индра, небесния цар, точно както Кайтабха яростно бе атакувал Върховния Бог, когато вселената бе наводнена.

6.12.2 Сетне Вритрасура, великият герой на демоните, развъртя своя тризъбец, чийто върхове бяха подобни на езиците на пламтящия огън в края на епохата. С огромна мощ и ярост той го запрати по Индра, ревейки и възклицавайки на висок глас: „О, грешнико, ето как ще те погубя!”

6.12.3 Носейки се из небето, тризъбецът на Вритрасура наподобяваше блестящ метеор. Въпреки че пламтящото оръжие бе трудно дори да се погледне, цар Индра без страх го разби на късове със своята мълния. Едновременно с това той отсече една от ръцете на Вритрасура, която беше могъща като тялото на Васуки, царя на змиите.

6.12.4 Макар и с една отсечена ръка, Вритрасура гневно връхлетя върху цар Индра и го удари в ченето с железен боздуган. Едновременно с това той поразил и слона, който го носеше. Тогава Индра изпусна мълнията от дланта си.

6.12.5 Жителите на различните планети – полубогове, демони, чарани и сиддхи – възхвалиха подвига на Вритрасура, но когато видяха, че Индра се намира в голяма опасност, заплакаха: „Уви! Уви!”

6.12.6 След като бе изпуснал мълнията от ръката си в присъствието на своя враг, Индра на практика беше победен и много се срамуваше. Той не посмя да вдигне отново оръжието си. Вритрасура, обаче, го подкани с думите: „Вземи мълнията си и убий врага си. Сега не е време да оплакваш съдбата си.”

6.12.7 Вритрасура продължи: „О, Индра, никой няма гаранцията, че винаги ще печели, освен Върховният Бог, Бхагаван, който изначално се наслаждава на всичко. Той е причината за сътворението, поддържането и унищожението, и е всезнаещ. Бидейки зависими и принудени да приемат материални тела, войнствените подчинени понякога печелят победа, а понякога срещат поражение.

6.12.8 Всички живи същества на всички планети в тази вселена, включително и божествата, управляващи планетите, се намират изцяло в Божия власт. Те се мятат като птици, уловени в мрежа, които не могат да се движат независимо.

6.12.9 Нашите сетивни умения, умствените ни възможности, физическата ни мощ, жизнената ни сила, безсмъртието и смъртността ни са до едно под надзора на Върховния Бог. Не знаейки това, глупавите хора считат грубото материално тяло за причина на техните дейности.

6.12.10 О, царю Индра, както дървената кукла, наподобяваща жена, или пък животното, направено от слама и листа, не могат да се движат или да танцуват самостоятелно, а зависят единствено от онзи, който ги държи, така и всички ние танцуваме по волята на върховния господар, Бога. Никой не е независим.

6.12.11 Тримата *пуруша* – Каранодакашайи Вишну, Гарбодхакашайи Вишну и Кширодакашайи Вишну – материалната природа, съвкупната материална енергия, фалшивото его, петте материални елемента, материалните сетива, умът, интелигентността и съзнанието не могат да сътворят материалното проявление без заповедта на Върховния Бог.

6.12.12 Глупавият, неразумен човек не може да разбере Върховния. Макар да е постоянно зависим, той погрешно смята себе си за Бог. Ако някой си мисли: „В съответствие с предишните плодоносни дейности материалното тяло се създава от бащата и майката и същото това тяло се унищожава от друг посредник, както някое животно бива изядено от тигър,“ това не е правилно разбиране. Самият Върховен Бог сътворява и поглъща живите същества чрез други живи същества.

6.12.13 Точно както човек, който не желае да умира, въпреки това се налага да изостави своето дълголетие, богатство, слава и всичко останало в момента на смъртта, така и в часа, определен за победа, човек може да се сдобие с всичко това, когато Върховният Бог му го дари по милостта си.

6.12.14 Тъй като всичко зависи от върховната воля на Бога, човек трябва да е безразличен към слава и позор, победа и загуба, живот и смърт. В техните ефекти, изразяващи се в щастие и страдание, той трябва да запазва необезпокоявано хладнокръвие.

6.12.15 Онзи, който знае, че трите качества – добродетел, страст и невежество – не са характеристики на душата, а на материалната природа, и който знае, че чистата душа е просто наблюдател на действията и последиците от тези характеристики, трябва да бъде считан за освободен. Той не е подвластен на тези качества.

6.12.16 О, неприятелю мой, погледни ме. Аз вече съм победен, понеже оръжието и ръката ми са разсечени на парчета. Ти вече ме срази, но при все това, в желанието си да те убия, аз се старая да се сражавам. Не съм ни най-малко обезсърчен въпреки тежкото си положение. Затова и ти трябва да се отърсиш от унинието си и да продължиш да се биеш.

6.12.17 О, неприятелю мой, гледай на тази битка като на хазартна игра, в която нашите животи са залогът, стрелите са заровете, а животните, които яздим, са игралната дъска. Няма как да знаем кой ще победи и кой ще бъде сразен. Всичко зависи от провидението.”

6.12.18 Шукадева Госвами каза: „Изслушвайки прямия съвет на Вритрасура, цар Индра го възхвали и отново вдигна мълнията си в ръка. Без объркване или двуличие, той на свой ред се усмихна и каза на Вритрасура следното.

6.12.19 Индра каза: „О, велики демоне, по способността ти да разграничаваш и по стабилността ти в преданото служене въпреки опасността, в която се намиращ, виждам, че ти си съвършено отдаден на Върховния Бог, който е Свръхдушата и приятелят на всички.

6.12.20 Ти си надмогнал илюзорната енергия на Бог Вишну и благодарение на това освобождение си изоставил демоничния манталитет, постигайки позицията на възвишен отдаден.

6.12.21 О, Вритрасура, демоните обичайно са водени от *гуната* на страстта. Какво голямо чудо е, че макар да си демон, ти си придобил начина на мислене на отдаден и си насочил ума си към Върховния Бог, Васудева, който винаги пребивава в чиста добродетел.

6.12.22 Онзи, който е вгълбен в предано служене към Върховния Бог, Хари, господаря на най-висшата благодат, плува в океан от нектар. Каква стойност има за него водата в малките кладенци?”

6.12.23 Шри Шукадева Госвами каза: „Вритрасура и цар Индра разговаряха за преданото служене, макар да се намираха на бойното поле, а сетне, за да изпълнят дълга си, отново продължиха да се сражават. Мой скъпи царю, те и двамата бяха велики бойци, равни по юначество.

6.12.24 О, Махараджа Парикшит, Вритрасура, който беше напълно способен да победи врага си, взе стоманения си боздуган, завъртя го, прицелвайки се в Индра, и го метна по него с лявата си ръка.

6.12.25 Със своята мълния, наречена Шатапарван, Индра едновременно разби на късове боздугана на Вритрасура и оставащата му ръка.

6.12.26 Обилно кървящ, с две изцяло отсечени ръце, Вритрасура изглеждаше много красив, като летяща планина, чиито криле бяха отрязани от Индра.

6.12.27-29 Вритрасура беше много могъщ и по физическа сила, и по влияние. Той опря долната си челюст на земята, а горната на небесната твърд. Устата му стана много дълбока като самото небе, а езикът му наподобяваше грамадна змия. Със страховитите си смъртоносни зъби той като че се опитваше да схруска цялата вселена. Приемайки такова великанско тяло, великият демон Вритрасура започна да люлее дори планините и да руши земната повърхност с краката си, като че вървеше по Хималаите. Заставайки пред Индра, той погълна и него, и носещия го слон Аиравата, точно както големият питон е способен да глътне слон.

6.12.30 Когато полубоговете, заедно с Брахма, останалите *праджapati* и другите велики светци видяха, че Индра бе погълнат от демона, те много се обезсърчиха и проплакаха: „Уви! Каква беда! Каква беда!“

6.12.31 Защитната ризница Нараяна, която Индра притежаваше, беше идентична със самия Нараяна, Върховния Бог. Защитен от нея, както и от собствената си мистична мощ, макар и погълнат от Вритрасура, Индра не загина вътре в стомаха на демона.

6.12.32 Със своята мълния цар Индра, който също беше изключително могъщ, разкъса корема на Вритрасура и излезе навън. Сетне Индра, убиецът на демона Бала, незабавно отсече главата на Вритрасура, която беше висока като планински връх.

6.12.33 Макар мълнията да се въртеше около шията на Вритрасура с огромна скорост, откъсването на главата от тялото му отне една пълна година – 360 дни - времето, в което слънцето, луната и останалите небесни светила изминават северния и южния път. Тогава, когато настъпи подходящият момент Вритрасура да бъде убит, главата му падна на земята.

6.12.34 Когато Вритрасура беше убит, *гандхарвите* и *сиддхите* от райските планети забиха, ликувайки, барабаните си. С *ведически* химни те прославиха юначеството на Индра, убиеца на Вритрасура, възхвалявайки го и посипвайки го с голямо удоволствие с дъжд от цветчета.

6.12.35 О, царю Парикшит, покорителю на врагове, тогава живата искрица излезе от тялото на Вритрасура и се завърна у дома, при Бога. Пред погледите на всички полубогове той влезе в трансценденталния свят, за да стане придружител на Бог Санкаршана.

ГЛАВА 13: ЦАР ИНДРА ПОРАЗЕН ОТ ГРЕХОВНИ ПОСЛЕДИЦИ

6.13.1 Шри Шукадева Госвами каза: „О, царю Парикшит, който си толкова великодушен, когато Вритрасура бе убит, всички управляващи божества и въобще всеки в трите планетарни системи незабавно изпита радостно облекчение и избавление от тревогите – всъщност всеки с изключение на Индра.

6.13.2 Тогава полубоговете, великите светци, обитателите на Питрилока и Бхуталока, демоните, последователите на полубоговете, а също бог Брахма, бог Шива и полубоговете, подчинени на Индра, до един се завърнаха по своите домове. Докато си тръгваха, обаче, никой не продума на Индра.”

6.13.3 Махараджа Парикшит запита Шукадева Госвами: „О, велики мъдрецо, каква беше причината за неудовлетворението на Индра? Ще ми се да науча това. Когато той погуби Вритрасура, всички полубогове бяха много щастливи. Защо тогава самият Индра бе нещастен?”

6.13.4 Шри Шукадева Госвами отвърна: „Когато всички велики мъдреци и полубогове бяха смутени от необикновеното могъщество на Вритрасура, те се събраха да молят Индра да го убие. Боейки се да погуби *брахмана*, обаче, Индра отклони молбата им.

6.13.5 Цар Индра отвърна: „Когато погубих Вишварупа, ме сполетяха страшни греховни последици, но заради добрината на жените, замята, дърветата и водата, смогнах да разпределя греха помежду им. Ако обаче сега убия Вритрасура, още един *брахмана*, как ще се избавя от греховните последици?”

6.13.6 Шри Шукадева Госвами каза: „Чувайки това, великите мъдреци отвърнаха на Индра: „О, небесни царю, нека цялото щастие те споходи! Не се бой. Ние ще извършим жертвоприношението *ашвамедха*, за да те освободим от всеки грях, който може да си си навлякъл от убийството на *брахмана*.”

6.13.7 *Ришите* продължиха: „О, царю Индра, извършвайки жертвоприношението *ашвамедха* и удовлетворявайки по такъв начин Върховния Бог, който е Сврѣхдушата, Бог Нараяна и най-висшият господар, човек може да се избави от греховните реакции дори да е погубил целия свят, какво да говорим за убиването на демон като Вритрасура.

6.13.8-9 Онзи, който е убил *брахмана*, който е убил крава или който е погубил баща си, майка си или духовния си учител, може незабавно да се освободи от всички греховни последици просто като възпява святото име на Бог Нараяна. Другите греховни люде, такива като кучеядци и *чандали*, които са по-долни и от *шудри*, също могат да се избавят по такъв начин. Но ти си отдаден на Бога, затова ние ще ти помогнем чрез извършване на великото жертвоприношение на коня. Ако удовлетвориш Бог Нараяна по този начин, защо е нужно да се боиш? Ще бъдеш избавен дори да унищожиш цялата вселена, наедно с *брахманите*, какво да говорим за убиването на такъв всяващ смут демон като Вритрасура.”

6.13.10 Шри Шукадева Госвами каза: „Окуражен от думите на мъдреците, Индра уби Вритрасура, а когато той загина, греховните последици от убийството на *брахмана* (*брахма-хатя*) неминуемо споходиха Индра.

6.13.11 Следвайки съвета на полубоговете, Индра уби Вритрасура и страдаше заради това греховно убийство. Въпреки че останалите полубогове бяха щастливи, той не можа да изпита щастие от гибелта на Вритрасура. Другите добри качества на Индра, като търпение и могъщество, не можеха да му помогнат в тази скръб.

6.13.12-13 Индра видя греховната последица да го преследва, олицетворена като жена *чандала* – жена от най-низшата класа. Тя изглеждаше много стара и всичките ѝ крайници трепереха. Тъй като страдеше от туберкулоза, тялото и дрехите ѝ бяха покрити с кръв. Диханието ѝ носеше нетърпима рибешка воня, която изпълваше цялата улица. Тя викаше след Индра: „Чакай! Чакай!”

6.13.14 О, царю, най-напред Индра избяга в небето, ала и там видя жената, олицетворяваща греха, да идва по петите му. Тази вещица го следваше навсякъде, където и да отидеше. Най-сетне той бързо замина на североизток и навлезе в езерото Манаса-саровара.

6.13.15 Винаги мислейки за това как да изпита облекчение от греховната реакция за убийството на *брахмана*, цар Индра, невидим за всички, живя в езерото в продължение на хиляда години във фините фибри на едно лотосово стъбло. Богът на огъня му носеше неговия дял от всички *яги*, но понеже се боеше да влезе във водата, Индра на практика гладуваше.

6.13.16 Докато цар Индра живееше във водата, обвит в лотосовото стъбло, Нахуша бе надарен със способността да управлява небесното царство, благодарение на познанието, аскетизма и мистичните си сили. Заслепен и подлуден от властта и разкоша, обаче, Нахуша направи неприлично предложение на съпругата на Индра, желаейки да ѝ се наслаждава. Така той бе прокълнат от един *брахмана* и по-късно се превърна в змия.

6.13.17 Греховете на Индра бяха облекчени от въздействието на Рудра, полубога на всички посоки. Тъй като Индра беше закрилян от богинята на щастието, съпругата на Бог Вишну, която живее в лотосовите китки на езерото Манаса-саровара, греховете му не можеха да го засегнат. В крайна сметка Индра се избави от всички последици на греховните си дела, като неотклонно обожаваше Бог Вишну. Тогава той бе призван обратно на райските планети от *брахманите* и си възвърна своята позиция.

6.13.18 О, царю, когато Индра достигна райските планети, светите *брахмани* се приближиха към него и подobaващо го посветиха в жертвоприношението на коня (*ашвамедха-ягя*), предназначено да удовлетвори Върховния Бог.

6.13.19-20 Жертвоприношението на коня, извършено от светите *брахмани*, освободи Индра от последиците на всичките му грехове, тъй като в него той обожаваше Върховния Бог. О, царю, макар да бе извършил изключително порочна постъпка, тя бе неутрализирана веднага от това жертвоприношение, досущ както мъглата се разсейва от сияйния изгрев на слънцето.

6.13.21 Цар Индра получи благословията на Маричи и на останалите велики светци. Те изпълниха церемонията точно според правилата и предписанията, обожавайки Върховния Бог, Свръхдушата, изначалната личност. Така Индра си възвърна своята издигната позиция и отново бе почитан от всички.

6.13.22-23 В този величествен разказ се съдържа възхвала за Върховния Бог, Нараяна, посочва се възвишеността на преданото служене, има описания на отдадени като Индра и Вритрасура, разказва се за избавлението на цар Индра от греховния живот и за победата му в битката с демоните. В разбирането за тази случка човек се освобождава от всички греховни последици. Затова мъдрите винаги са съветвани да четат този разказ. Ако някой прави това, той ще стане много вещ в дейностите на сетивата, могъществото му ще нарасне, а репутацията му ще се разнесе надлъж и шир. Освен това той ще бъде освободен от всякакви греховни реакции, ще надмогне всичките си врагове и продължителността

..

Шримад Бхагаватам, Песен 6

на живота му ще се увеличи. Тъй като този разказ е благоприятен във всяко едно отношение, учените мъдреци редовно го слушат и повтарят на всеки празничен ден.

ГЛАВА 14: СКРЪБТА НА ЦАР ЧИТРАКЕТУ

6.14.1 Цар Парикшит запита Шукадева Госвами: „О, мъдри брамине, демоните обичайно са греховни, обсебени от *гуните* на страстта и невежеството. Как тогава Вритрасура бе успял да постигне такава възвишена любов към Върховния Бог, Нараяна?

6.14.2 Полубоговете, намиращи се в *гуната* на добродетелта, и великите светци, пречистени от замърсяването на материалното наслаждение, рядко отдават предано служене в лотосовите нозе на Мукунда. (Как тогава Вритрасура е могъл да стане толкова велик отдаден?)

6.14.3 В този материален свят има толкова живи създания, колкото и атоми. Всред тези живи създания съвсем малко са човешките същества, а сред човешките същества едва неколцина се интересуват от следване на религиозни принципи.

6.14.4 О, най-добър сред брамините, Шукадева Госвами, сред множество хора, следващи религиозните принципи, едва неколцина жадуват за освобождение от материалния свят. Сред много хиляди жадуващи освобождение, един може и да го постигне в действителност, изоставяйки материалната привързаност към общество, приятелство, любов, държава, дом, съпруга и деца. А сред много хиляди такива освободени люде, такъв, който е способен да разбере истинския смисъл на освобождението, се среща много рядко.

6.14.5 О, велики светецо, сред много милиони, които са постигнали освобождение, както и съвършено познание за освобождението, един може и да е отдаден на Бог Нараяна, Кришна. Такива отдадени, които са напълно умиротворени, са голяма рядкост.

6.14.6 Вритрасура се намираше всред пламтящото пожарище на битката и беше скверен, порочен демон, винаги зает да притеснява и тормози останалите. Как е могъл подобен демон да стане толкова силно осъзнат за Кришна?

6.14.6 Мой скъпи господарю, Шукадева Госвами, макар Вритрасура да беше грешен демон, той прояви юначеството на *кшатрия* от най-висш ранг и удовлетвори цар Индра в бой. Как е възможно такъв демон да бъде велик предан на Бог Кришна? Тези противоречия ме карат силно да се съмнявам и засилват желанието ми да чуя за това от теб.”

6.14.8 Шри Сута Госвами каза: „След като изслуша изключително интелигентния въпрос на Махараджа Парикшит, Шукадева Госвами, най-могъщият мъдрец, започна да отговаря на ученика си с голяма обич.

6.14.9 Шри Шукадева Госвами каза: „О, царю, ще ти разкажа същата история, която съм чувал от устните на Вясадева, Нарада и Девала. Моля те, слушай внимателно.

6.14.10 О, царю Парикшит, в провинция Шурасена имаше цар на име Читракету, който владееше цялата земя. По време на неговото управление земята осигуряваше всичко необходимо за живота.

6.14.11 Този Читракету имаше десет милиона съпруги, но макар да бе способен да има деца, нито една от тях не го дари с дете. По случайност всички жени бяха ялови.

6.14.12 Читракету, съпругът на тези милиони жени, беше надарен с красив облик, благородство и младост. Беше роден в аристократично семейство, съвършено образован, богат и могъщ. При все това, въпреки че беше облагодетелстван с всички тези преимущества, той беше изпълнен с безпокойство, задето нямаше дете.

6.14.13 Кралиците му до една имаха красиви лица и привлекателни очи, ала нито богатствата му, нито стотиците му хиляди съпруги, нито земите, на които беше всевластният защитник, му носеха радост.

6.14.14 Веднъж, когато могъщият мъдрец Ангира пътуваше надлъж и шир из вселената, без да е зает с никакви дела, по своята сладка воля той дойде в палата на Цар Читракету.

6.14.15 Читракету незабавно стана от трона си и му поднесе почитта си. Предложи му вода за пиене и храна, като по такъв начин изпълни задължението си на домакин към великия си гост. След като *риши* бе настанен удобно, царят, въздържайки ума и сетивата си, седна на земята в нозете на мъдреца.

6.14.16 О, царю Парикшит, когато Читракету, приведен ниско в смирението си, седна в лотосовите нозе на великия мъдрец, мъдрецът го похвали за скромността и гостоприемството му и се обърна към него със следните думи.

6.14.17 Великият мъдрец Ангира каза: „Мой скъпи царю, надявам се тялото и умът ти, както и царствените ти сродници и атрибути, да са наред. Когато седемте свойства на материалната природа (съвкупната материална енергия, егото и петте обекта на сетивно наслаждение) са в подобаващ порядък, живото същество, намиращо се всред материалните елементи, е щастливо. Без тези седем елемента човек не може да съществува. По подобен начин и царят винаги е закриян от седем елемента – неговия наставник (*свами* или *гуру*), министрите му, царството му, крепостта му, съкровищницата му, царския му сан и неговите приятели.

6.14.18 О, царю, о, господарю на хората, когато царят пряко зависи от своите придворни и следва напътствията им, той е щастлив. По подобен начин и придворните, които поднасят даровете и делата си на царя и следват неговите заповеди, също са щастливи.

6.14.19 О, царю, държиш ли под око съпругите си, гражданите, секретарите и слугите си, както и търговците, които продават подправки и масло? Имаш ли пълна власт над министрите си, над царедворците си, над управителите на провинциите си, над синовете си и над останалите зависещи от теб люде?

6.14.20 Ако умът на царя е напълно овладян, всички членове на семейството му и правителствените служители му се покоряват. Управителите на провинциите му донасят данъците навреме, без да се бунтуват, какво да говорим за по-незначителните слуги?

6.14.21 О, цар Читракету, виждам, че умът ти не е радостен. Ти като че ли не си постигнал някаква жадувана цел. Дали причината за това е у самия теб или вината е у друг? Бледото ти лице издава дълбоката ти тревога.”

6.14.22 Шукадева Госвами рече: „О, царю Парикшит, въпреки че великият мъдрец Ангира знаеше всичко, той разпитваше царя по този начин. Тогава цар Читракету, който копнееше за син, се приведе ниско с голямо смирение и каза на великия мъдрец следното.

6.14.23 Цар Читракету каза: „О, велики господарю Ангира, заради отречеността, знанието си и трансценденталното си *самадхи*, ти си избавен от всички последици на греховния живот. Затова, като свършен йоги, си способен да разбереш всичко външно и вътрешно, касаещо въплътените, обусловени души като нас.

6.14.24 О, велика душа, ти знаеш всичко, ала при все това ме питаш защо съм изпълнен с тревога. Затова, в отговор на твоята заповед, нека ти разкрия причината.

6.14.25 Така както страдащият от глад и жажда човек не се радва на повърхностното наслаждение, което доставят цветните гирлянди и сандаловата паста, така и аз не се радвам на империята си, нито на могъществото и притежанията си, които са такива, че дори великите полубогове жадуват за тях, понеже нямам син.

6.14.26 Затова, о, велики мъдрецо, умолявам те да спасиш и мен, и моите предци, които пропадат в най-тъмен ад заради това, че нямам наследници. Смили се и стори нещо, така че да се сдобия със син, който да ни избави от това адско състояние.”

6.14.27 В отговор на молбата на Махараджа Читракету, Ангира Риши, който бе роден от ума на Брахма, прояви голяма милост към него. Тъй като мъдрецът беше изключително могъща личност, той извърши жертвоприношение, поднасяйки сладък ориз на Тваща.

6.14.28 О, Парикшит Махарадж, най-добър сред Бхаратите, остатъците от храната, предложена в тази *ягя*, великият мъдрец Ангира даде на най-съвършената сред милионите царици на Читракету, която се наричаше Критадюти.

6.14.29 Сетне великият мъдрец каза на царя: „О, велики царю, сега ще се сдобиеш със син, който ще бъде причина и за радост, и за скръб.” После мъдрецът си тръгна, без да изчака отговора на Читракету.

6.14.30 Точно както Криттикадеви, след като получи семето на бог Шива от Агни, зачена дете на име Сканда (Карттикея), така и Критадюти, след като получи семето на Читракету, забременя, щом изяде остатъците от храната от *ягята*, извършена от Ангира.

6.14.31 След като получи семето на Махараджа Читракету, царя на Шурасена, бременността на царица Критадюти постепенно напредваше, о, царю Парикшит, точно както луната нараства през светлата половина на месеца.

6.14.32 После, когато дойде определеното време, на царя се роди син. Научавайки тази вест, всички жители на страната Шурасена заликуваха в голяма радост.

6.14.33 Цар Читракету беше особено радостен. След като се пречисти с къпане и се нагизди с украшения, той нае учени *брамини* да поднесат благословии на детето и да извършат церемониите около раждането.

6.14.34 На *брамините*, участвали в ритуалните церемонии, царят раздаде злато, сребро, одежди, накити, села, коне и слонове, също както и шестдесет *крори* крави (шестстотин милиона крави).

6.14.35 Както облакът лее вода навред по земята, без да прави разграничения, така и великодушният цар Читракету изобилно раздаваше като порой всичко, каквото желаше всеки, за да увеличи репутацията и дългия живот на сина си.

6.14.36 Когато беднякът се сдобие с някаква сума пари, след като е преживял големи трудности, привързаността му към тях расте ежедневно. По подобен начин и когато цар Читракету след страшни неволи се сдоби със син, обичта му към момчето нарастваше ден след ден.

6.14.37 Привличането и вниманието на майката към детето, също както и на бащата, нарастваха извънмерно. Виждайки сина на Критадюти, останалите съпруги изгаряха сякаш в треска от желанието да имат синове.

6.14.38 Докато цар Читракету отглеждаше грижовно своя син, любовта му към царица Критадюти нарастваше, но той постепенно изгуби обичта си към останалите си съпруги, които нямаха синове.

6.14.39 Другите царици бяха изключително нещастни от това, че нямат синове. Заради пренебрежението на царя към тях те се проклинаха завистливо и ридаеха:

6.14.40 „Жена, която няма синове, бива пренебрегната у дома от съпруга си и поругавана от останалите му жени досущ като слугиня. Такава жена със сигурност е прокълната във всяко едно отношение заради порочния си живот.

6.14.41 Дори слугините, които постоянно са заети да отдават служене на съпруга ни, получават уважението му и затова няма от какво да се оплакват. Нашето положение, обаче, е на слугини на слугините. Затова ние сме най-големите нещастници.”

6.14.42 Шри Шукадева Госвами продължи: „Пренебрегнати от съпруга си и виждайки щастието на Критадюти от това, че има син, останалите жени изгаряха от завист, която ставаше изключително силна.

6.14.43 Докато завистта им нарастваше, те губеха интелигентността си. В коравосърдечието си, неспособни да понесат пренебрежението на царя, в крайна сметка те дадоха отрова на момчето.

6.14.44 Без да знае, че останалите жени са му дали отрова, царица Критадюти ходеше из къщата, мислейки, че синът ѝ спи дълбоко. Тя не разбираше, че той е мъртъв.

6.14.45 Забелязвайки, че детето ѝ спи твърде дълго, царица Критадюти, която несъмнено беше много интелигентна, заръча на дойката: „Скъпа приятелко, моля те, донеси сина ми.”

6.14.46 Когато прислужницата приближи до лежащото дете, забеляза, че очите му са извърнати. Нямахше признаци на живот, всичките му осезания бяха преустановени и тя разбра, че детето е мъртво. Като видя това, тя заплака: „Обречена съм,” и се строполи на земята.

6.14.47 Изпаднала в страшна тревога, прислужницата удряше гърдите си с двата си юмука и хлипаше на висок глас с жални думи. Като я чу, царицата незабавно дойде и като се наведе над сина си, видя, че той ненадейно бе мъртъв.

6.14.48 Поразена от страшна мъка, с разбъркани коси и дрехи, царицата се строполи в несвяст на земята.

6.14.49 О, царю Парикшит, дочули силния плач, всички обитатели на палата надойдоха, и мъже, и жени. Еднакво скръбни, и те започнаха да ридаят. Цариците, които бяха дали отровата, също престорено плачеха, съзнавайки напълно страшното си злодеяние.

6.14.50-51 Когато цар Читракету научи за смъртта на сина си по неизвестна причина, той почти ослепа. Заради голямата му обич към детето неговата мъка се разрастваше като пламтящ пожар и докато отиваше да види мъртвото си дете, той неспирно се подхлъзваше и падаше на пода. Заобиколен от своите министри, от останалите си служители и от учените жреци *брамини*, царят се приближи и падна в безсъзнание в нозете на детето, с разпилени коси и одежди. Когато, дишайки тежко, дойде на себе си, очите му преливаха от сълзи и бе неспособен да говори.

6.14.52 Когато царицата видя своя съпруг, цар Читракету, да тъне в такава скръб при вида на мъртвото дете, което беше единственият син в семейството, тя хлипаше ли хлипаше. Това усилваше болката в сърцата на жителите на палата, на министрите и на всички брамини.

6.14.53 Венецът от цветя, красящ главата на царицата, падна и косите ѝ се разпиляха. Стичащите се сълзи се смесваха с черния грим около очите ѝ и мокреха гърдите ѝ, покрити с пращеца *кункума*. Докато оплакваше смъртта на сина си, високите ѝ писъци наподобяваха сладката песен на птицата *курари*:

6.14.54 „Уви, о, Провидение, о, Създателю, няма съмнение, че не знаеш как да твориш, щом докато бащата още е жив, причиняваш смъртта на сина му, противоречейки по такъв начин на собствените си закони на сътворението. Ако си решил да действаш противно на тези закони, то Ти си неприятел на живите същества и нямаш и капка милост.

6.14.55 Мой Господи, можеш да възразиш, че не съществува закон, който да повелява, че бащата трябва да умре, докато синът му е жив, и че по време на живота на бащата трябва да му се роди син, понеже всеки живее и умира в съответствие със собствените си плодородни дела. Ако, обаче, плодородните дейности са толкова силни, че раждането и смъртта да зависят от тях, не би имало нужда от управляващ или Бог. Ако пък кажеш, че е нужен такъв управник, понеже материалната енергия няма силата да действа, човек би могъл да отвърне, че ако връзките на обичта, които Ти си създал, се нарушават от плодородните дейности, никой не би отглеждал децата си с любов, а вместо това би се отнасял към тях с жестоко пренебрежение. Понеже Ти прерязва нишките на обичта, които карат родителя да отглежда детето си, ми се струваш неопитен и неинтелигентен.

6.14.56 Мой скъпи сине, аз съм безпомощна и страшно скръбна. Не биваше да изоставяш компанията ми. Погледни ридаящия си баща. Безпомощни сме, понеже оставайки без сина си, ще трябва да изстрадаме мъката да отидем в най-тъмните адски сфери. Ти си единствената ни надежда да се избавим от тези тъмни сфери. Затова те умолявам да не продължаваш повече да вървиш с безмилостния Яма.

6.14.57 Мой скъпи сине, дълго си поспа. Сега, моля те, събуди се. Другарчетата те викат за игра. Сигурно вече си много гладен, моля те, стани, засучи от гърдата ми и разсей нашата мъка.

6.14.58 Мой скъпи сине, няма по-голяма нещастница от мен, понеже никога вече няма да видя твоята сладка усмивка. Ти си затворил очички завинаги. От това разбирам, че си отнесен от тази планета на друга, от която няма да се върнеш. Скъпи мой сине, няма вече да чуя свидния ти глас.”

6.14.59 Шри Шукадева Госвами продължи: „Заедно с жена си, която нареждаше така за мъртвия си син, цар Читракету захлипа на висок глас с отворена уста в голямата си мъка.

6.14.60 Докато царят и царицата плачеха, всички техни последователи, и мъже, и жени, ридяха заедно с тях. Заради внезапната случка всички жители на царството почти бяха изгубили сваят.

6.14.61 Когато великият Мъдрец Ангира разбра, че царят е полумъртъв, давейки се в океан от скръб, той отиде там заедно с Нарада Риши.

ГЛАВА 15: МЪДРЕЦИТЕ НАРАДА И АНГИРА НАСТАВЛЯВАТ ЦАР
ЧИТРАКЕТУ

6.15.1 Шри Шукадева Госвами каза: „Докато цар Читракету, надмогнат от мъка, лежеше като мъртъв край мъртвото тяло на своя син, двамата велики мъдречи Нарада и Ангира му даваха напътствия за духовното съзнание по следния начин:

6.15.2 „О, царю, каква връзка има с теб това мъртво тяло, за което така скърбиш, и каква връзка имаш ти с него? Би могъл да речеш, че сега вие сте свързани като баща и син, но мислиш ли, че тази връзка е съществувала преди? Нима тя наистина съществува сега? И ще продължи ли в бъдеще?

6.15.3 О, царю, точно както малките песъчинки понякога се събират заедно, а сетне се разделят, удряни от вълните, по същия начин и живите същества, които са приели материални тела, понякога се събират, а после се разделят под ударите на времето.

6.15.4 Когато в земята се пръснат семена, понякога те израстват в растения, а друг път не. Понякога земята не е плодородна и сеитбата е непродуктивна. По подобен начин понякога бъдещият баща, тласкан от енергията на Върховния Бог, може да зачене дете, а понякога не се случва такова зачатие. Затова човек не бива да скърби за повърхностни връзки, каквато е родителството, което в крайна сметка се намира във властта на Върховния Бог.

6.15.5 О, царю, и ти, и ние – твоите съветници, съпруги и министри – както и всичко подвижно и неподвижно в целия необятен космос, се намираме във временно състояние. Преди раждането ни това състояние не е съществувало, няма да съществува и след смъртта ни. Така че състоянието ни в момента е непостоянно, макар и да не е неистинско.

6.15.6 Върховният Бог, който е господар и притежател на всичко, без съмнение не се интересува от временното космическо проявление. При все това, досущ като момченце, което строи на брега пясъчни замъци, които не го вълнуват, така и Богът, държейки всичко в Своя власт, създава творението, поддържането и унищожението. Той създава, подтиквайки бащата да зачене син, поддържа, като кара правителството или царя да се грижат за благоденствието на народа, и унищожава посредством помощници в убиването, каквито са например змиите. Посредниците в сътворението, поддържането и унищожението нямат своя независима власт, ала омагьосан от илюзорната енергия, човек се мисли за творец, поддръжник или унищожител.

6.15.7 Както от едно семе се произвежда друго, о, царю, така от едно тяло (тялото на бащата) чрез друго тяло (тялото на майката) се образува трето тяло (тялото на сина). Тъй като елементите на материалното тяло са вечни, живото същество, което се проявява чрез тези материални елементи, също е вечно.

6.15.8 Подразделенията на обобщаване и обособяване, такива като националност и индивидуалност, са въображения на личностите, които не са напреднали в знанието.”

6.15.9 Шри Шукадева Госвами продължи: „Просветлен по такъв начин от наставленията на Нарада и Ангира, цар Читракету доби надежда чрез познанието. Обърсвайки съсухреното си лице с длан, той заговори.

6.15.10 Цар Читракету каза: „Вие двамата дойдохте тук в одеждите на *авадхути*, юродиви, просто за да прикриете идентичността си, но аз виждам, че сред всички хора сте най-извисени в осъзнаването. Вие познавате всичко такова, каквото е. Затова сте най-велики от всички велики личности.

6.15.11 Брамините, които са се издигнали до позицията на *ваишнави*, най-скъпите слуги на Кришна, понякога се предрешават като безумци. Просто за да облагодетелстват материалисти като нас, които винаги са привързани към сетивното наслаждение, и за да разсеят нашето невежество, тези *ваишнави* скитат по своя воля из земната повърхност.

6.15.12-15 О, велики души, чувал съм, че сред великите и съвършени същества, бродещи по лицето на земята, за да наставляват със знание хората, покрити от невежество, са Санат-кумара, Нарада, Рибху, Ангира, Девала, Асита, Апантаратама (Вясадева), Маркандея, Гаутама, Васиштха, Бхагаван Парашурама, Капила, Шукадева, Дурваса, Ягвалка, Джатукарна и Аруни. Други такива са Ромаша, Чявана, Даттатрея, Асури, Патанджали, великият мъдрец Дхаумя, който е досущ като главата на Ведите, мъдрецът Панчашикха, Хиранянабха, Каушалья, Шрутадева и Ритадваджа. Вие несъмнено сте някои от тях.

6.15.16 Тъй като сте велики личности, вие можете да ми дадете истинско знание. Аз съм глупав досущ като селско животно, като прасе или куче, понеже тъна в мрака на невежеството. Затова, моля ви, запалете факела на знанието, за да ме спасите.”

6.15.17 Ангира каза: „Мой скъпи царю, когато ти искаше да имаш син, аз дойдох при теб. Всъщност аз съм същият онзи Ангира Риши, който ти даде сина. Що се отнася до този *риши*, той е великият мъдрец Нарада, синът на бог Брахма.

6.15.18-19 Мой скъпи Царю, ти си напреднал в предаността към Върховния Бог. Да тъне в скръб от загубата на нещо материално не подхожда на човек като теб. Затова ние двамата сме дошли да те избавим от тази фалшива скръб, която се дължи на потъването ти в мрака на невежеството. За онези, които са напреднали в духовното знание, е нежелателно да се влияят от материална загуба или печалба.

6.15.20 Когато първия път дойдох в дома ти, можех да ти дам върховното трансцендентално знание, обаче като видях, че умът ти е вгълбен в материални неща, ти дадох само син, който ти донесе радост и мъка.

6.15.21-23 Мой скъпи царю, сега ти всъщност изпитваш страданията на човек, който има синове и дъщери. О, царю, властващ над страната Шурасена, съпругата, домът, великолепието на царството, различните видове могъщество и обектите на сетивно възприятие до едно си приличат по това, че са временни. Царството, военната мощ, хазната, слугите, министрите, приятелите и роднините всичките са причина за страх, скръб и нещастие. Те са като *гандхарва-нагара*, несъществуващ дворец, който човек си представя в гората. Тъй като са непостоянни по природа, те не са нищо повече от илюзия, сън, измислица на ума.

6.15.24 Нещата, които виждаш като съпруга, деца и притежания, са като сънища и умствени измислици. Това, което съзерцаваме, всъщност няма постоянно съществуване. Понякога е видимо, друг път не. Единствено поради миналите си действия ние си създаваме подобна измислица, заради която извършваме по-нататъшните си действия.

6.15.25 Живото същество, което има телесно разбиране за живота, е вгълбено в тялото, което е комбинация от физическите елементи, петте сетива за събиране на знание и петте сетива на действието, наред с ума. Посредством ума живото същество страда от три типа несгоди – *адхибхаутика*, *адхидайвика* и *адхятмика*. По тази причина това тяло е източник на всички страдания.

6.15.26 Затова, о, царю Читракету, внимателно обмисли позицията на *атма*. С други думи, постарай се да разбереш кой си – дали си тяло, ум или душа. Размисли откъде

идваш, къде ще идеш след като напуснеш това тяло и защо си попаднал във властта на материалната скръб. Стреми се по такъв начин да осъзнаеш истинската си позиция и тогава ще можеш да изоставиш ненужната си привързаност. Също така ще можеш да се откажеш от вярването, че този материален свят или каквото и да било, което не е в пряк досег със служенето на Кришна, е вечно. Така ще намериш покой.”

6.15.27 Великият светец Нарада продължи: „Мой скъпи царю, внимателно приеми от мен една *мантра*, която е много благотворна. След като я получиш, за седем ноци ще можеш да съзреш Бога лице в лице.

6.15.28 Мой скъпи царю, в древни времена бог Шива и другите полубогове приеха подслон в лотосовите нозе на Санкаршана. Така те незабавно се освободиха от илюзията на двойствеността и постигнаха несравнима и ненадмината слава в духовния живот. Ти съвсем скоро ще постигнеш същата позиция.

ГЛАВА 16: ЦАР ЧИТРАКЕТУ СРЕЩА ВЪРХОВНИЯ БОГ

6.16.1 Шри Шукадева Госвами каза: Мой скъпи Царю Парикшит, с мистичната си сила великият мъдрец Нарада повика мъртвия син пред зора на всичките му скръбни близки и после рече следното.

6.16.2 Шри Нарада Муни каза: „О, живо същество, желая ти щастие. Само виж баща си и майка си. Всичките ти приятели и роднини са покрусени от скръб заради смъртта ти.

6.16.3 Понеже умря ненавременно, ти все още разполагаш с остатъка от живота си. Затова можеш да се завърнеш в тялото си и да се наслаждаваш на останалата част от живота си, заобиколен от своите приятели и близки. Приеми царския трон и цялото могъщество, дадено от баща ти.”

6.16.4 Чрез мистичната сила на Нарада Муни живото същество за кратко влезе отново в своето мъртво тяло и отвърна на молбата на мъдреца. То каза: „В съответствие с резултатите от своите плодоносни дела аз, живото същество, пътувам от едно тяло в друго, понякога отивайки сред полубоговете, понякога сред низшите животни, понякога сред зеленчуците, а понякога сред хората. В кое раждане тези хора са били мои баща и майка? Никой всъщност не ми е баща или майка. Как мога да приема тези двама човека за свои родители?

6.16.5 В този материален свят, който тече като река, отнасяща живите същества, всички хора стават приятели, роднини или врагове в хода на времето. Те постъпват с безразличие, посреднически, с презрение един към друг или в много други различни взаимоотношения. При все това, въпреки тези разнообразни видове обмен, никой не е свързан с никого за постоянно.

6.16.6 Точно както златото и останалите стоки неспирно се предават от едно място на друго в хода на покупко-продажбата, така и живото същество в резултат на своите плодоносни дейности скита из цялата вселена, бидейки инжектирано в различни тела на разнообразни форми на живот, от един баща след друг.

6.16.7 Някои същества се раждат в човешка форма на живот, а други – в животински. Макар и едните, и другите да са живи същества, взаимоотношенията помежду им са непостоянни. Някое животно може да остане под попечителството на някой човек за известно време, а после същото животно може да премине в притежание на друг човек. Веднага щом животното си отиде, предишният му стопанин не изпитва вече чувство за собственост. Докато животното е негово, той несъмнено е привързан към него, но само щом го продаде, привързаността се губи.

6.16.8 Въпреки че едно живо същество се свързва с друго посредством взаимоотношения, основаващи се на телата, които са тленни, живото същество е вечно. Всъщност тялото се ражда или погубва, не и живото същество. Човек не бива да си мисли, че живото същество се ражда или умира. То в действителност няма връзка с тъй наречените бащи и майки. Когато се появява като син на определени баща и майка в резултат на предишните си плодоносни дейности, то се свързва с тялото, дадено му от тези баща и майка. Така погрешно счита себе си за техен син и се държи любящо. След като умре, обаче, връзката приключва. При тези обстоятелства човек не бива заблудено да се въвлича в радост и скръб.

6.16.9 Живото същество е вечно и нетленно, понеже всъщност няма нито начало, нито край. То никога не се ражда, нито умира. То е основният принцип на всички видове тела, ала при все това не принадлежи към категорията на телата. Живото същество е толкова висше, че по качество е равно на Върховния Бог. Въпреки всичко, тъй като е

изключително мъничко, то е обречено да попада в заблудата на външната енергия, като по такъв начин си създава различни тела в съответствие с разнообразните си желания.

6.16.10 За това живо същество никой не е скъп, нито ненавистен. То не прави никаква разлика между това, което е негово, и онова, което принадлежи на някой друг. То е единствено и неповторимо; с други думи, не се влияе от приятели и врагове, от благодетели или зложелатели. То е просто наблюдател, свидетел на различните качества на хората.

6.16.11 Върховният Бог (*атма*), творецът на причината и следствието, не приема щастието и мъката, произтичащи от плодоносните дейности. Той е напълно независим от това, че трябва да приеме материално тяло, и понеже не притежава материално тяло, винаги е неутрален. Живото същество, което е частица от Бога, притежава Неговите качества в миниатюрно количество. Затова човек не бива да потъва в скръб."

6.16.12 Шри Шукадева Госвами продължи: „Когато обусловената душа (*джива*) в облика на сина на Махараджа Читракету изрече тези думи, а сетне си тръгна, Читракету и останалите роднини на мъртвия син останаха смаяни. По този начин те разкъсаха оковите на своята обич, дължаща се на връзката си с него, и изоставиха скръбта си.

6.16.13 След като роднините изпълниха задълженията си, извършвайки нужните погребални церемонии, и изгориха тялото на детето, те се отказаха от обичта, водеща до илюзия, скръб, страх и болка. Несъмнено е трудно да се изостави подобна обич, но те я оставиха с лекота.

6.16.14 Кралиците, които бяха отровили детето, много се срамуваха и изгубиха цялата си телесна красота. Скръбни, о, царю, те си припомнях наставленията на Ангира и се отказаха от амбицията си да отглеждат деца. Следвайки напътствията на *брамините*, отидоха на брега на Ямуна, където се изкъпаха, покаявайки се за греховните си постъпки.

6.16.15 Озарен от наставленията на *брамините* Ангира и Нарада, Цар Читракету напълно осъзна духовното знание. Точно както слонът се измъква от кално езеро, Цар Читракету излезе от тъмния кладенец на семейния живот.

6.16.16 Царят се окъпа във водите на Ямуна и в съответствие с предписаните задължения поднесе възлияния от вода на предците и полубоговете. Овладейвайки с голяма сериозност своите сетива и ум, той поднесе почитта и поклоните си на синовете на Бог Брахма (Ангира и Нарада).

6.16.17 Тогава, оставайки много доволни от Читракету, който беше себеовладяна и отдадена на Бога душа, Нарада, най-могъщият мъдрец, изрече пред него следните трансцендентални инструкции.

6.16.18-19 (Нарада даде на Читракету следната *мантра*.) „О, Господи, о, Върховни Боже, към когото се обръщат с *омкара (пранава)*, поднасям ти моите почтителни поклони. О, Господи Васудева, медитирам върху Теб. О, Господи Прадюдма, Господи Анируддха и Господи Санкаршана, поднасям ви моите почтителни поклони. О, вместилище на духовната енергия, о, върховно блаженство, поднасям почтителните си поклони на Теб, който си себедостатъчен и най-умиротворен. О, най-висша истина, единствена и неповторима, Ти биваш осъзнат като Брахман, Параматма и Бхагаван и затова си източникът на цялото познание. На Теб поднасям почтителните си поклони.

6.16.20 Вкусвайки собственото си блаженство, Ти винаги си трансцендентален спрямо вълните на материалната природа. Затова, мой Господи, ти поднасям своите почитателни поклони. Ти си върховният владетел на всички сетива, експанзиите на Твоите форми са безгранични. Ти си най-великият и затова аз Ти поднасям почитателните си поклони.

6.16.21 Думите и умът на обусловената душа не могат да достигнат Върховния Бог, тъй като материалните форми и имена не са приложими за Бога, който е изцяло духовен, намиращ се отвъд разбирането за груби и фини форми. Безличностният Брахман е друга от Неговите форми. Дано Той, ако такава е волята Му, ни закриля.

6.16.22 Както делвите, направени изцяло от пръст, стоят върху пръстта, след като бъдат създадени, а сетне отново се превръщат в пръст, когато се строшат, така и това космическо проявление е породено от Върховния Брахман, пребивава във Върховния Брахман и бива излично в същия Върховен Брахман. Затова, понеже Върховният Бог е причината на Брахман, нека Му поднесем нашите почитателни поклони.

6.16.23 Върховният Брахман се излъчва от Върховния Бог и се разпростира като небето. Макар и недокоснат от нищо материално, той съществува отвътре и отвън. При все това умът, интелигентността, сетивата и жизнената сила не могат нито да го досегнат, нито да го опознаят. На Него поднасям почитателните си поклони.

6.16.24 Както желязото има силата да изгаря, нажежено до червено от съприкосновението си с огъня, така и тялото, сетивата, жизнената сила, умът и интелигентността, макар да са просто буци материя, могат да функционират всяко в сферата си на действие, когато в тях бъде вдъхната частица съзнание от Върховния Бог. Както желязото не може да изгаря, освен ако не е нагрето в огъня, така и телесните сетива не могат да действат освен по благосклонността на Върховния Брахман.

6.16.25 О, трансцендентални Боже, който се намиращ на най-висшата планета в духовния свят, Твоите лotosови нозе винаги са масажирани от множество най-съвършени отдадени с техните подобни на лotosови пълчици длани. Ти си Върховният Бог, изпълнен с шестте съвършенства. Ти си Върховната Личност, спомената в молитвите Пуруша-сукта. Ти си най-съвършеният, себеосъзнат господар на всички мистични сили. Позволи ми да Ти поднеса почитателните си поклони.”

6.16.26 Шри Шукадева Госвами продължи: „Нарада, който бе станал духовен учител на Читракету, му даде цялостни напътствия в тази молитва, понеже Читракету беше напълно отдаден. О, Царю Парикшит, след това Нарада замина заедно с Ангира за най-висшата планета, позната като Брахмалока.

6.16.27 Постейки и пиейки само вода в продължение на една седмица, Читракету неспирно повтаряше грижливо и внимателно *мантрата*, дадена му от Нарада Муни.

6.16.28 О, Царю Парикшит, след само една седмица постоянно практикуване на *мантрата*, получена от духовния учител, Читракету се сдоби с власт над планетата на *видядхарите* като страничен резултат от духовния си напредък в познанието.

6.16.29 Сетне, след няколко дни, под влияние на *мантрата*, която Читракету бе практикувал, умът му се озаряваше все повече и повече, напредвайки в духа, и той постигна подслона на лotosовите нозе на Анантадева.

6.16.30 Достигайки подслона на Бог Шеша, Върховния Господ, Читракету видя, че Той бе бял като белите влакнца на лotosово цвете. Беше облечен в сини одежди и украсен със

сияйно бляскав шлем, колан и гривни на ръцете и нозете. Лицето му се усмихваше, а очите му бяха червеникави. Намираше се в компанията на такива възвишени и освободени същества като Санат-кумара.

6.16.31 Още щом Махараджа Читракету видя Върховния Бог, той се пречисти от всички материални замърсявания и, постигнал своето изначално Кришна съзнание, стана съвършено чист. Стойки безмълвен и сериозен, от обич към Бога от очите му закапаха сълзи, а космите му настръхнаха. С огромна преданост и любов той поднесе на изначалната Божествена Личност своите почитателни поклони.

6.16.32 С бликналите си от нежна обич сълзи Цар Читракету неспирно мокреше мястото, където се намираха лотосовите нозе на Бога. Тъй като гласът му пресекваше от екстаз, дълго време той не съумя да промълви ни една от буквите на азбуката, за да Му поднесе подобаващи молитви.

6.16.33 Сетне, овладявайки ума си посредством своята интелигентност и възпирайки външната насоченост на сетивата си, намери подходящи думи, с които да изрази чувствата си. Така той започна да поднася молитви на Бога, който е олицетворение на светите писания (*самвата-самхитите* като „Брахма Самхита” и „Нарада Панчаратра”) и който е духовният учител на всички. Ето поднесените молитви:

6.16.34 Читракету каза: „О, непобедими Боже, който не можеш да бъдеш надмогнат от никого, Ти несъмнено попадаш във властта на онези отдадени, които са овладели своя ум и сетива. Те могат да те задържат във властта си, понеже си безпричинно милостив към отдадените, които не желаят от Теб никаква материална изгода. Всъщност Ти им даряваш самия себе си и по тази причина също ги владееш напълно.

6.16.35 Мой скъпи Боже, това космическо проявление и неговото сътворение, поддържане и унищожение са просто проява на Твоето могъщество. Тъй като Бог Брахма и останалите творци не са нищо друго освен малки частици от част от Теб, тяхната частична власт не ги прави Бог (*ишвара*). Затова съзнанието им за себе си като за отделни богове просто е лъжлив престиж. То не е действително.

6.16.36 Ти съществуващ в началото, в средата и в края на всичко, от най-малката частица на космическото проявление – атома – до гигантските вселени и цялостната съвкупност от материална енергия. При все това Ти си вечен, без начало, среда или край. Съществуването ти се долавя в тези три фази и затова си неизменен. Когато космическото проявление не съществува, Ти присъстваш като изначалната енергия.

6.16.37 Всяка вселена е покрита със седем слоя – земя, вода, огън, въздух, небе, целокупна енергия и фалшиво его – всеки един десет пъти по-голям от предишния. Има безчет вселени освен тази и макар да са безгранично големи, те се движат като атоми в Теб. Затова Те наричат безкраен (*ананта*).

6.16.38 О, Боже, о, Всевишни, неинтелигентните хора, които жадуват за сетивни наслади и почитат различни полубогове, не са по-добри от животни в човешки облик. Заради животинските си наклонности те пропускат да Те обожават, почитайки вместо това незначителните полубогове, които са просто дребни частици от Твоята слава. С унищожението на цялата вселена, в едно с полубоговете, благословиите, получени от тях, също изчезват, точно както благородството, когато царят вече не е на власт.

6.16.39 О, Върховни Боже, ако хората, обсебени от материални желания за сетивно наслаждение чрез материално могъщество, обожават Теб, който си източникът на цялото

познание и си трансцендентален спрямо материалните характеристики, те не ще подлежат на материално прераждане, точно както от стерилните или опечените семена не израстват растения. Живите същества постоянно се раждат и умират, тъй като са обусловени от материалната природа, ала понеже Ти си трансцендентален, онзи, който има склонност да общува с Теб в трансценденталността, избягва обусловеността на материалната природа.

6.16.40 О, непобедими, когато Ти говори за *бхагавата-дхарма*, която е незамърсената религиозна система за постигане на подслона на лотосовите Ти нозе, това беше Твоята победа. Онези, които нямат материални желания, като Кумарите, които са себеудовлетворени мъдреци, Те обожават, за да се избавят от материалните замърсявания. С други думи, те приемат процеса на *бхагавата-дхарма*, за да постигнат убежище в лотосовите Ти нозе.

6.16.41 Изпълнени с противоречия, всички форми на религия освен *бхагавата-дхарма* действат в съответствие със схващането за плодоносни резултати и разграничаване между „ти и аз, твое и мое“. Последователите на „Шримад Бхагаватам“ нямат подобно съзнание. Те всички са осъзнати за Кришна, с мисълта, че принадлежат на Кришна и че Кришна им принадлежи. Съществуват други религиозни системи от по-ниска класа, чиято цел е убиването на врагове или придобиването на мистични сили, ала такива религиозни системи, изпълнени със страсти и ненавист, са нечисти и временни. Тъй като изобилстват от завист, те са пълни с нерелигиозност.

6.16.42 Как може религиозна система, пораждаща злост към собствената ти душа и към другите, да бъде благотворна за теб и за другите? Какво благоприятно има в следването на подобна система? Какво би могло да се спечели? Причинявайки болка на собствената си душа чрез себенавист и причинявайки болка на останалите, човек провокира гнева Ти и практикува нерелигиозност.

6.16.43 Мой скъпи Господи, предписаният дълг на човека е даден в „Шримад Бхагаватам“ и в „Бхагавад Гита“ от Твоята гледна точка, която е неотделима от най-висшата цел на живота. Онези, които следват своите предписани задължения под Твой надзор, отнасяйки се равноправно към всички живи създания, били те подвижни или неподвижни, без да взимат под внимание висше или низше, се наричат арийци. Такива арийци почитат Теб, Върховния Бог.

6.16.44 Мой Боже, не е невъзможно човек незабавно да се освободи от всички материални замърсявания, като Те види. Какво да говорим за лична среща, просто като чуят Твоето свято име само веднъж, дори *чандалите*, хората от най-долна класа, се избавят от всички материални замърсявания. При това положение кой няма да се освободи от материалната нечистота просто като Те зърне?

6.16.45 Затова, мой скъпи Господи, просто като те видях, аз се очистих от всички замърсявания от греховните дейности и от техните последици на материална привързаност и похотливи желания, които винаги изпълваха ума ми и дълбините на сърцето ми. Онова, което е предсказано от великия мъдрец Нарада Муни, няма как да бъде иначе. С други думи аз получих милостта да те срещна в резултат на това, че бях обучаван от Нарада Муни.

6.16.46 О, безгранични Върховни Боже, каквото и да върши живото същество в този материален свят, то ти е добре известно, понеже Ти си Свръхдушата. В присъствието на

слънцето светулката няма какво да осветли. По същия начин, тъй като Ти знаеш всичко, в Твое присъствие за мен не остава какво да кажа.

6.16.47 Мой скъпи Господи, Ти си създателят, поддръжникът и унищожителят на това космическо проявление, но хората, които са твърде големи материалисти и които винаги виждат разделение, нямат очи, с които да те съзрат. Те са неспособни да разберат истинската Ти позиция и затова заключават, че космическото проявление е независимо от Твоето могъщество. Боже мой, Ти си върховно чист и си изпълнен с всичките шест съвършенства. Затова Ти поднасям почтителните си поклони.

6.16.48 Мой скъпи Боже, благодарение на Твоето старание Бог Брахма, Индра и останалите ръководители на космическото проявление се занимават с дейностите си. След като Ти възприемеш материалната енергия, Господи, и сетивата започват да я възприемат. Върховният Бог държи всички вселени върху главите си като синапени семена. Поднасям почтителните си поклони на Теб, Върховни Боже, който имаш хиляди качулки.”

6.16.49 Шукадева Госвами продължи: „Оставайки много удовлетворен от молитвите на Читракету, царя на *видядхарите*, Бог, Върховният Господ, Анантадева, му отвърна по следния начин, о, най-добър от династията Куру, Махараджа Парикшит.

6.16.50 Върховният Бог, Анантадева, отговори следното: „О, царю, в резултат на това, че прие напътствията, които ти изговориха за Мен великите мъдреци Нарада и Ангира, ти напълно осъзна трансценденталното знание. Тъй като сега си вещь в духовната наука, ти Ме съзря лице в лице. Затова сега си напълно съвършен.

6.16.51 Всички живи същества, подвижни и неподвижни, са Мои експанзии и са отделени от Мен. Аз съм Сврѣхдушата във всички живи същества, които съществуват, понеже Аз ги проявявам. Аз съм формата на трансценденталните вибрации като *омкара* и *Харе Кришна Харе Рама* и съм върховната абсолютна истина. Тези две Мои форми – а именно трансценденталният звук и вечно блаженият духовен облик на божество – са Моите вечни форми. Те не са материални.

6.16.52 В този свят от материя, който обусловената душа взима за състоящ се от източници на наслаждение, тя се разширява, мислейки си, че е наслаждаващият се на този свят. По същия начин и материалният свят се разширява в живото същество като източник на наслаждение. Така и двамата се разширяват, но понеже са Мои енергии, те са проникнати от Мен. Тъй като съм Върховният Бог, Аз съм причината за тези ефекти и човек трябва да знае, че те и двата почиват в Мен.

6.16.53-54 Когато някой е потънал в дълбок сън, той сънува и вижда вътре в себе си множество други обекти, например огромни планини и реки или може би дори и цялата вселена, макар те да се намират далече-далече. Понякога, когато се пробуди от сън, той вижда, че е в човешки облик, легнал неподвижно в леглото си. След това се вижда, в съответствие с различните обстоятелства, като принадлежащ към определена националност, семейство и т.н. Всички условия на дълбок сън, сънуване и будност са просто енергии на Върховния Бог. Човек трябва винаги да помни изначалния творец на тези условия, Върховния Бог, който не се влияе от тях.

6.16.55 Знай, че Аз съм Върховният Брахман, всепроникващата Сврѣхдуша, с чиято помощ спящото живо същество може да разбере състоянието си на сън и своето щастие отвъд дейностите на материалните сетива. Това означава, че аз съм причината за дейностите на спящото живо същество.

6.16.56 Ако съновиденията на някого по време на сън са просто предмети, засвидетелствани от Свръхдушата, как би могло живото същество, което е различно от Свръхдушата, да си спомня дейностите си насън? Преживяванията на един човек не могат да бъдат разбрани от друг. Затова познаващият фактите, живото същество, изучаващо събитията, случили се насън и в будно състояние, е различно от случайните дейности. Този познаващ фактор е Брахман. С други думи, качеството познание принадлежи на живите същества и на Върховната Душа. По такъв начин живото същество също може да преживее дейностите насън и в будно състояние. И в двете състояния познаващият е непроменен, но е качествено еднакъв с Върховния Брахман.

6.16.57 Когато живото същество, считайки се за различно от Мен, забрави своята духовна идентичност на качествена еднаквост с Мен във вечността, познанието и блаженството, започва неговият материален, обусловен живот. С други думи, наместо да идентифицира интереса си с Моя, той започва да се интересува от своите телесни разширения, такива като съпруга, деца и материални притежания. По този начин под влияние на действията му се появява едно тяло след друго, а след една смърт идва друга.

6.16.58 Човешкото същество може да постигне съвършенство в живота чрез себerealизация посредством *ведическата* литература и нейните практически приложения. Това е възможно особено за човешко същество, родено в Индия, земята на благочестието. Онзи, който се роди в такива благоприятни условия, ала не познае себе си, е неспособен да постигне най-висшето съвършенство, дори да се издигне до живот на по-висшите планетарни системи.

6.16.59 Спомняйки си огромните трудности, срещнати в полето на дейностите, извършени заради плодородни резултати, и спомняйки си как получава обратното на онова, което желае – било то чрез материални действия или чрез плодородните дейности, препоръчани във *ведическата* литература – интелигентният човек трябва да престане да жадува за плодородни дейности, защото чрез подобно усилие не може да постигне окончателната цел в живота. От друга страна, ако действа без жадуване на плодородните резултати – с други думи, ако се заеме с предани дейности – той може да постигне най-висшата цел в живота, наедно с освобождение от нещастната си обусловеност. Взимайки под внимание това, човек трябва да се въздържа от материални желаниа.

6.16.60 Като съпруг и съпруга мъжът и жената планират заедно да постигнат щастие и да намалят несгодите, действайки сплотено по всевъзможни начини, но тъй като делата им са изпълнени с желаниа, те никога не водят до щастие, нито намаляват злочестините. Напротив, стават причина за голямо нещастие.

6.16.61-62 Човек трябва да разбере, че дейностите на онези, които се гордеят с материалната си опитност, донасят единствено резултати, обратни на онова, което такива хора са си представяли и наяве, и в дълбок сън. Още повече човек трябва да проумее, че духовната душа, макар това да е трудно разбираемо за материалиста, се намира над всички подобни обстоятелства и чрез силата на разграничаването трябва да се откаже от желанието за плодородни резултати и в настоящия си живот, и в следващите. Така, добивайки вещина в трансценденталното познание, той трябва да стане Мой отдаден.

6.16.63 Онези, които се стремят да постигнат най-висшата цел на живота, трябва внимателно да наблюдават Върховната Абсолютна Личност и живото същество, които са еднакви по качество в своята връзка на частица и цялост. Това е окончателното разбиране в живота. Няма по-висша истина от тази.

6.16.64 О, царю, ако приемеш това Мое заключение, оставайки непривързан към материалното наслаждение, приобщавайки се към Мен с голяма вяра, като по такъв начин станеш опитен познавач на знанието и на практическото му приложение в живота, ти ще се сдобиеш с най-висшето съвършенство, като Ме постигнеш.”

6.16.65 Шри Шукадева Госвами продължи: „След като напътства по такъв начин Читракету и го увери в съвършенството на този път, Всевишният Бог, който е най-висшият духовен учител, върховната душа, Санкаршана, изчезна пред самите очи на Читракету.”

ГЛАВА 17: МАЙКА ПАРВАТИ ПРОКЛИНА ЧИТРАКЕТУ

6.17.1 Шрила Шукадева Госвами каза: „След като се поклони в посоката, в която беше изчезнал Ананта, Върховният Бог, Читракету започна да пътува из външните простори като предводител на *видядхарите*.

6.17.2-3 Възхваляван от великите мъдrecи и светци и от обитателите на Сиддхалока и Чараналока, Читракету, най-могъщият мистичен йоги, се наслаждаваше на живота в продължение на милиони години. Силата на тялото и сетивата му бе неотслабваща и той бродеше из долините на Планината Сумеру, които са съвършеното място за различните видове мистични сили. В тези долини той се радваше на живота с жените от Видядхаралока, възпявайки славата на Върховния Бог, Хари.

6.17.4-5 Веднъж, когато Цар Читракету се носеше из външното пространство на сияен въздушен кораб, подарен му от Бог Вишну, той видя Бог Шива, заобиколен от *сиддхи* и *чарани*. Бог Шива седеше наред събранието на великите светци, прегръщайки с ръка Парвати, която беше в скута му. Читракету високо се изсмя и рече следните думи, така че да достигнат до слуха на Парвати.

6.17.6 Читракету каза: „Бог Шива, духовният учител на хорските маси, е най-добрият сред живите същества, приели материално тяло. Той формулира системата на религията. При все това, колко е странно, че прегръща съпругата си Парвати наред събранието на великите светци.

6.17.7 Бог Шива, чиито коси са сплъстени, несъмнено е преминал през велики аскези и отречения. Той всъщност е председател в събранието на строгите последователи на *ведическите* принципи. Въпреки това е седнал с жена си в скута наред светите люде и я прегръща, като че е обикновено, безсрамно човешко същество.

6.17.8 Обикновените обусловени същества обичайно прегръщат съпругите си и се наслаждават на компанията им на усамотено място. Колко е удивително, че Бог Махадева, макар да е такъв велик майстор в аскетизма, прегръща жена си пред всички, посредством събралите се велики светци.”

6.17.9 Шрила Шукадева Госвами продължи: „Мой скъпи царю, след като чу изказването на Читракету, бог Шива, най-могъщият, чието познание е бездънно, просто се усмихна и премълча, а всички останали, които присъстваха, последваха примера му, като не казаха нищо.

6.17.10 Без да познава необикновената позиция на Шива и Парвати, Читракету строго ги порица. Словата му не бяха никак приятни и затова богинята Парвати, изключително разгневена, отвърна по следния начин на Читракету, който се смяташе за по-добър от бог Шива в овладяването на сетивата.

6.17.11 Богинята Парвати каза: „Уви, нима това парвеню сега е получило позиция, от която да наказва безсрамници като нас? Той ли е назначен за всевластник, притежател на камшика на възмездие? Той ли е вече единственият господар на всичко?

6.17.12 Жалко, че бог Брахма, който е роден от лотосовото цвете, не познава принципите на религията, нито пък велики светци като Бхригу и Нарада, нито четиримата Кумари, начело със Санат-кумара. Ману и Капила също са забравили религиозните принципи. Предполагам, че затова те не са забранили на бог Шива да се държи непристойно.

6.17.13 Този Читракету е най-долният от *кшатриите*, понеже безочливо пренебрегна Брахма и останалите полубогове, оскърбявайки бог Шива, над чиито лотосови нозе те

винаги медитират. Бог Шива е олицетворението на религията и духовният учител на целия свят, затова Читракету трябва да бъде наказан.

6.17.14 Този човек се е възгордял от постиженията и си мисли: „Аз съм най-великият.“ Той не заслужава да се доближава до подслона на лотосовите нозе на Бог Вишну, които обожават всички светци, защото е дебелоок и се мисли за много важен.

6.17.15 О, нахалнико, мой скъпи сине, приеми сега раждане в низко, порочно семейство на демони, за да не извършваш никога отново подобна обида към възвишени, свети личности.”

6.17.16 Шри Шукадева Госвами продължи: „Мой скъпи царю Парикшит, когато Читракету беше прокълнат от Парвати, той слезе от въздушния си кораб, поклони се в нозете ѝ и я удовлетвори напълно.

6.17.17 Читракету каза: „Моя скъпа майко, с допрени длани приемам твоето проклятие. Не му се противя, понеже щастие и нещастие се даряват от полубоговете в резултат на миналите постъпки на човека.

6.17.18 Заблудено от невежество, живото същество се скита в джунглата на този материален свят, вкусвайки щастие и мъката, които са последици от миналите му дела, винаги и навсякъде. (Затова, моя скъпа майко, нито ти, нито аз имаме вина за тази случка.)

6.17.19 В този материален свят нито самото живо същество, нито останалите (били те приятели или врагове) са причина за материално щастие или страдание. Обаче поради грубото си невежество живото същество си мисли, че то и другите ги причиняват.

6.17.20 Този материален свят наподобява вълните на неспирно течаща река. Така че какво е проклятие и какво благословия? Какво са райските планети и какво са адските? Какво всъщност е щастие и какво мъка? Тъй като вълните текат постоянно, никое от тях няма вечен ефект.

6.17.20 Върховният Бог е един. Незасегнат от условията на материалния свят, Той сътворява всички обусловени души чрез собствената си лична енергия. Тъй като е замърсено от материалната енергия, живото същество попада в невежество, а в следствие на него и на различни условия на обвързване. Понякога, посредством знание, му се дава освобождение. В *саттва-гуна* и *раджо-гуна* то изпитва щастие и страдание.

6.17.22 Върховният Бог е еднакво разположен към всички живи същества. Затова никой не Му е твърде скъп, нито някой Му е голям враг; никой не Му е приятел и никой не Му е роднина. Непривързан към материалния свят, Той не изпитва привличане към тъй нареченото щастие, нито ненавист към тъй нареченото нещастие. Двата термина „щастие“ и „нещастие“ са относителни. Тъй като Богът винаги е щастлив, не може да става и въпрос Той да е нещастен.

6.17.23 Макар Върховният Бог да е непривързан към нашето щастие и нещастие, сполитащи ни по закона на *карма*, и макар да няма нито врагове, нито любимци, Той създава благочестивите и неблагочестивите дейности чрез посредничеството на материалната енергия. Така в течение на материалистичния начин на живот Той сътворява щастие и нещастие, късмет и неволя, обвързване и освобождение, раждане и смърт.

6.17.24 О, майко, ти се гневиш ненужно, но понеже цялото ми щастие и нещастие са предопределени от миналите ми дела, аз не моля да бъда извинен или избавен от проклятието ти. Макар това, което казах, да не беше погрешно, моля те, нека всичко, което си мислиш, че е било неправилно, бъде извинено.

6.17.25 Шри Шукадева Госвами продължи: „О, царю Парикшит, победителю на врагове, след като Читракету удовлетвори Бог Шива и неговата съпруга, Парвати, той се качи на въздушния си кораб си и отплава под погледите им. Когато бог Шива и Парвати видяха, че Читракету, макар да бе научил за проклятието, оставаше безстрашен, те се усмихнаха, съвсем смаяни от поведението му.

6.17.26 Сетне, в присъствието на великия мъдрец Нарада, демоните, обитателите на Сиддхалока и личните си придружители, бог Шива, който е най-могъщият, заговори на съпругата си Парвати, докато всички те слушаха.

6.17.27 Бог Шива каза: „Моя скъпа, красива Парвати, виждала ли си величието на *ваишнавите*? Тъй като са слуги на слугите на Върховния Бог, Хари, те са велики души и не се интересуват от никакъв вид материално щастие.

6.17.28 Отдадените просто са заети да служат с преданост на Върховния Бог, Нараяна, без никога да се боят от каквито и да било условия в живота. За тях райските планети, освобождението и адските планети са едно и също, понеже такива отдадени се интересуват единствено от служенето на Бога.

6.17.29 Заради действията на външната енергия на Върховния Бог живите същества са обусловени във връзката си с материалните тела. Двойственостите щастие и нещастие, раждане и смърт, проклетия и благословии са естествен страничен продукт на тази връзка в материалния свят.

6.17.30 Така както човек по погрешка взема цветния гирлянд за змия или преживява щастие и страдание насън, така и в този материален свят поради не дотам внимателно обмисляне ние правим разлика между щастие и нещастие, считайки едното за добро, а другото за лошо.

6.17.31 Онези, които са заети с предано служене към Бог Васудева, Кришна, по естествен начин притежават съвършено знание и непривързаност към материалния свят. Затова подобни отдадени не се интересуват от така наречените щастие и нещастие в този свят.

6.17.32 Нито аз (бог Шива), нито Брахма, нито Ашвини-кумарите, нито Нарада, нито останалите велики мъдреци, които са синове на Брахма, нито дори полубоговете могат да проумеят забавленията и личността на Върховния Бог. Макар да сме части от Него, ние се считаме за независими, отделни властимащи, затова не можем да разберем идентичността Му.

6.17.33 За него никой не е твърде скъп, нито е враг. Никой не Му е личен роднина и никой не Му е чужд. В действителност Той е душа на душата на всички живи същества. Затова е благотворният приятел на всички създания и им е много близък и мил.

6.17.34-35 Този великодушен Читракету е скъп предан на Бога. Той е еднакво разположен към всички живи същества и не изпитва привързаност и ненавист. По подобен начин аз също съм много скъп на Бог Нараяна. Затова никой не бива да се удивлява на дейностите на най-възвишените отдадени на Нараяна, тъй като те са

избавени от привързаност и завист. Винаги са умиротворени и са еднакво разположени към всички.”

6.17.36 Шукадева Госвами каза: „О, царю, след като изслуша словата на съпруга си, полубогинята (Ума, жената на Бог Шива) изостави учудването си от поведението на цар Читракету и стана непоклатима в интелигентността.

6.17.37 Великият отдаден Читракету беше толкова могъщ, че би могъл да прокълне Майка Парвати за отмъщение, ала вместо да стори това, той смирено прие проклятието и склони глава пред бог Шива и съпругата му. Това трябва да бъде високо оценено като правилното поведение за един *ваишнава*.

6.17.38 Прокълнат от майка Дурга (Бхавани, съпругата на бог Шива), същият този Читракету се прероди като демон. Макар да продължаваше да притежава в пълнота трансценденталното знание, както и практическото му приложение в живота, той се появи като демон в огненото жертвоприношение, извършено от Твашта, и по този начин стана известен като Вритрасура.

6.17.39 Мой скъпи царю Парикшит, ти ме попита как Вритрасура, великият отдаден, се е родил в демонично семейство. И ето, аз се опитах да ти разкажа всичко за това.

6.17.40 Читракету беше велик отдаден (*махатма*). Ако някой слуша историята за Читракету от чист предан, той също се освобождава от обусловения живот в материалното съществуване.

6.17.41 Онзи, който става от постелята рано сутрин и рецитира този разказ за Читракету, овладявайки словата и ума си, като помни Върховния Бог, ще се завърне обратно у дома, при Бога, без никакви трудности.

ГЛАВА 18: ДИТИ ДАВА ОБЕТ ДА УБИЕ ЦАР ИНДРА

6.18.1 Шри Шукадева Госвами каза: „Пришни, която беше съпругата на Савита, петия от дванадесетте сина на Адити, роди три дъщери – Савитри, Вяхрити и Трайи - и синовете Агнихотра, Пашу, Сом, Чатурмаса и петимата Махаягйи.

6.18.2 О, царю, Сиддхи, съпругата на Бхага, шестия син на Адити, роди трима синове, наречени Махима, Вибху и Прабху, и една изключително красива дъщеря, чието име бе Аши.

6.18.3-4 Дхата, седмият син на Адити, имаше четири съпруги, наречени Куху, Синивали, Рака и Анумати. Тези съпруги родиха четири сина, чиито имена бяха съответно Саям, Дарша, Пратах и Пурнамаса. Жената на Видхата, осмия син на Адити, се казваше Крия. В нея Видхата зачена петимата богове на огъня, наречени Пуриши. Жената на Варуна, деветия син на Адити, се наричаше Чаршани. Бхригу, синът на Брахма, се прероди от нейната утроба.

6.18.5 От семето на Варуна се роди великият мистик Валмики от един мравуняк. Бхригу и Валмики бяха отделните синове на Варуна, докато *ришите* Агастя и Васиштха бяха общите синове на Варуна и Митра, десетия син на Адити.

6.18.6 Виждайки Урваши, небесната *ансара*, и Митра, и Варуна изпуснаха семето си, което запазиха в глинена делва. Двамата синове Агастя и Васиштха по-късно се появиха от тази делва, затова бяха общите синове на Митра и Варуна. Митра зачена трима сина в утробата на съпругата си, която се казваше Ревати. Имената им бяха Утсарга, Аришта и Пиппала.

6.18.7 О, царю Парикшит, Индра, царят на райските планети и единадесетият син на Адити, зачена трима сина, наречени Джаянта, Ришабха и Мидхуша в утробата на жена си Пауломи. Така сме чували.

6.18.8 Чрез Своята собствена енергия Върховният Бог, който притежава разнообразни енергии, се появи в облика на джудже като Урукрама, дванадесетия син на Адити. В утробата на съпругата си, чието име беше Кирти, той зачена един син, наречен Брихатшлока, който от своя страна имаше много синове, най-големият от които беше Саубхага.

6.18.9 По-късно (в Единадесета Песен на „Шримад Бхагаватам“) ще опиша как Урукрама, Бог Вamanaдева, се появи като син на великия мъдрец Кашяпа и как покри трите свята с три крачки. Ще разкажа за необикновените дела, които извърши, за качествата Му, за силата Му и по какъв начин се роди от утробата на Адити.

6.18.10 Сега нека опиша синовете на Дити, които бяха заченати от Кашяпа, но станаха демони. В това демонично семейство се появи великият предан Прахлада Махараджа. Бали Махараджа също се роди в това семейство. Демоните са познати като *дайти*, тъй като произхождат от утробата на Дити.

6.18.11 Най-напред от утробата на Дити се родиха двама синове, наречени Хиранякашипу и Хиранякша. И двама бяха много могъщи и почитани от *дайти* и *данавите*.

6.18.12-13 Съпругата на Хиранякашипу се наричаше Каядху. Тя беше дъщеря на Джамбха и потомка на Дану. Роди поред четирима синове, познати като Самхлада, Анухлада, Хлада и Прахлада. Сестрата на тези четири момчета се казваше Симхика. Тя се омъжи за демон на име Випрачит и роди друг демон, наречен Раху.

6.18.14 Докато Раху, предрешен, пиеше нектар сред полубоговете, Върховният Бог отсече главата му. Съпругата на Самхлада се наричаше Крити. От съюза си със Самхлада Крити роди син, наречен Панчаджана.

6.18.15 Съпругата на Хлада се казваше Дхамани. Тя роди двама сина, наречени Ватапи и Илвала. Когато Агастя Муни беше гост на Илвала, Илвала го нагости със сготвения Ватапи, който беше в образа на овен.

6.18.16 Съпругата на Анухлада се наричаше Суря. Тя роди двама сина, наречени Башкала и Махиша. Прахлада имаше един син, Вирочана, чиято жена роди Бали Махарадж.

6.18.17 После Бали Махарадж зачена сто сина в утробата на Ашана. От тези сто сина най-големият беше цар Бана. Делата на Бали Махарадж, които са много похвални, ще бъдат описани по-късно (в Осма Песен).

6.18.18 Тъй като цар Бана беше голям поклонник на бог Шива, той стана един от най-близките му придружители. Дори и сега бог Шива закриля столицата на цар Бана и винаги стои рамо до рамо с него.

6.18.19 Четиридесет и деветимата полубогове *марути* също се родиха от утробата на Дити. Никой от тях нямаше синове. Макар да бяха родени от Дити, цар Индра им даде позицията на полубогове.”

6.18.20 Цар Парикшит запитва: „Мой скъпи господарю, по рождение четиридесет и деветимата *марути* би следвало да са обсебени от демоничен манталитет. Защо Индра, небесният цар, ги превърна в полубогове? Извършвали ли са те някакви ритуали или благочестиви дейности?”

6.18.21 Мой скъпи *брамине*, и аз, и всички мъдреци, присъстващи тук с мен, жадуваме да узнаем за това. О, велика душа, моля те, бъде добър да ни обясниш причината.”

6.18.22 Шри Сута Госвами каза: „О, велики мъдрецо Шаунака, след като чу как Махараджа Парикшит почтително и сбито задава въпроси, чиито отговори е съществено да се чуят, Шукадева Госвами, който съвършено добре знаеше всичко, го похвали с голямо удоволствие за старанието му и отвърна.

6.18.23 Шри Шукадева Госвами каза: „За да помогне на Индра, Бог Вишну погуби двамата братя Хиранякша и Хиранякашипу. Надмогната от скръб и гняв заради убийството им, тяхната майка Дити си мислеше следното:

6.18.24 „Бог Индра, който много обича сетивните наслади, погуби двамата братя Хиранякша и Хиранякашипу с помощта на Бог Вишну. Индра е жесток, безсърдечен и порочен. Кога ли аз, след като го убия, ще си отдъхна със спокоен ум?”

6.18.25 След като умрат, телата на всички владетели, прославени като царе и велики водачи, ще се превърнат в червеи, изпражнения и пепел. Ако някой в завистта си погубва друг, за да защити подобно тяло, нима той наистина познава истинското благо на живота? Без съмнение не, защото ако някой завижда на другите същества, той със сигурност отива в ада.”

6.18.26 Дити си мислеше: „Индра счита тялото си за вечно и по тази причина е станал невъздържан. Затова копнея да имам син, който да избави Индра от лудостта му. Нека да видя как да си помогна в това отношение.”

6.18.27-28 Размишлявайки по такъв начин (с желанието да се сдобие със син, който да убие Индра), Дити започна непрестанно да се старее да удовлетвори Кашяпа с приятното си държание. О, царю, Дити винаги изпълняваше поръките на Кашяпа с голяма вяност и според неговото желание. Със служене, любов, смирение и самообладание, със слова, продумани много сладко, за да удовлетворят съпруга ѝ, с усмивки и погледи, Дити привлече ума му и го завладя.

6.18.29 Макар че Кашяпа Муни беше учен и мъдър, той беше покорен от престореното поведение на Дити и се предаде в нейна власт. Затова той увери жена си, че ще изпълни нейните желания. В подобно обещание от страна на един съпруг няма нищо чудно.

6.18.30 В началото на сътворението Бог брахма, бащата на живите същества във вселената, видя, че всички те са непривързани. За да увеличи населението, тогава той създаде жената от по-добрата половина на мъжкото тяло, защото жената с държанието си отнася ума на мъжа.

6.18.31 О, скъпи мой, най-могъщият мъдрец Кашяпа, изключително удовлетворен от нежното държане на своята съпруга Дити, се усмихна и ѝ каза следното.

6.18.32 Кашяпа Муни каза: „О, прекрасна, о, безукорна, понеже съм много зарадван от поведението ти, можеш да поискаш от мен каквото пожелаеш. Ако съпругът е удовлетворен, нима има нещо трудно достижимо за жена му, било то в този свят или в бъдния?

6.18.33-34 Съпругът е най-висшият полубог за жена си. Върховният Бог, Васудева, съпругът на богинята на щастието, се намира в сърцето на всекиго и бива почитан с различните имена и форми на полубоговете от онези, които действат заради плодовете. По същия начин и съпругът представя Бога като обект на почит за жената.

6.18.35 Моя скъпа жено, чиято снага е толкова прекрасна с тънкия си кръст, добросъвестната съпруга трябва да бъде честна и да се покорява на заповедите на съпруга си. Тя трябва с голяма преданост да го почита като представител на Васудева.

6.18.36 Моя скъпа нежна съпруго, понеже ти ме обожаваше с голяма преданост, считайки ме за представител на Върховния Бог, ще те възнаградя като изпълня желанията ти, което би било невъзможно за една невярна жена.”

6.18.37 Дити отвърна: „О, съпруге мой, сега аз изгубих синовете си. Ако искаш да ми сториш добро, моля те за безсмъртен син, който може да убие Индра. Моля за това, тъй като Индра, с помощта на Вишну, погуби моите двама синове Хиранякша и Харанякашипу.”

6.18.38 Чувайки молбата на Дити, Кашяпа Муни силно се натъжи: „Уви,” проплака той, „сега съм изправен пред опасността да извърша недобродетелната постъпка да убия Индра.”

6.18.39 Кашяпа Муни си рече: „Уви, колко привързан съм вече към материалното наслаждение. Възползвайки се от това, умът ми бе увлечен от илюзорната енергия на Върховния Бог в облика на жена (моята съпруга). Без съмнение аз съм окаяник, който неминуемо ще пропадне в ада.

Тази жена, моята съпруга, борави с прийоми, които подобават на природата ѝ, и следователно не трябва да я виня. Но аз съм мъж, затова аз съм виновният! Не знам какво е добро за мен, тъй като не мога да контролирам сетивата си.

6.18.41 Лицето на тази жена е привличащо и красиво като разцъфнал есенен лотос. Словата ѝ са сладки и носят наслада за ушите, но ако разгледаме женското сърце, ще видим, че то е язвително като острие на бръснач. Кой би могъл да разбере женските козни при такива обстоятелства?

6.18.42 За да осъществят собствените си цели, жените се отнасят с мъжете като че са им най-скъпите, макар всъщност никой да не им е скъп. Уж са светици, но заради собствения си интерес са готови да погубят дори съпрузите, синовете или братята си, или да направят така, че други да ги убият.

6.18.43 Обещах ѝ да изпълня желанието ѝ, и сега няма как да престъпя обещанието си, обаче Индра не заслужава да бъде убит. При тези обстоятелства решението, което вземам, е напълно подходящо.”

6.18.44 Шри Шукадева Госвами каза: „Разсъждавайки по такъв начин, Кашяпа Муни донякъде се ядоса. Укорявайки себе си, о, потомъко на Куру, той изрече към Дити следното.

6.18.45 Кашяпа Муни каза: „Моя скъпа и нежна съпруго, ако следваш напътствията ми по отношение на този обет в продължение на поне една година, несъмнено ще се сдобиеш със син, способен да убие Индра. Ако, обаче, се отклониш от този обет за следване на *ваишнавските* принципи, ще родиш син, който ще бъде привърженик на Индра.”

6.18.46 Дити отвърна: „Мой скъпи брамине, ще приема наставленията ти и ще следвам обета. Сега кажи ми какво трябва да правя, какво е забранено и какво не би нарушило обета. Моля те, ясно ми кажи всичко това.”

6.18.47 Кашяпа Муни каза: „Моя скъпа съпруго, за да следваш този обет, не бива да си груба и не бива да нараняваш никого. Не кълни никого и не изричай лъжи. Недей да си режеш ноктите и косата и не докосвай нечисти неща като черепи и кости.”

6.18.48 Кашяпа Муни продължи: „Моя скъпа и мила съпруго, никога не се потапяй във вода, докато се къпеш, никога не се гневи и дори не разговаряй с лоши хора, какво пък да говорим да общуваш с тях. Никога не носи дрехи, които не са изрядно изпрани, и не си слагай гирлянд, който вече е бил носен.

6.18.49 Никога не яж изостанала отпреди храна, нито пък *прасада*, поднесен на богинята Кали (Дурга). Не се храни с нищо, което е замърсено от плът или риба. Не яж нищо, донесено или докоснато от *шудра*, нито пък нещо, върху което е попаднал погледът на жена в месечен цикъл. Не пий вода от сбраните си шепи.

6.18.50 След като се нахраниш, не трябва да излизаш във на улицата, без да си измила устата, ръцете и нозете си. Не бива да излизаш вечерно време, нито с разпусната коса, нито пък бива да излизаш, докато не си подобаващо нагиздена с украшения. Не трябва да напускаш дома, освен достолепна и добре покрита.

6.18.51 Не бива да си лягаш преди да си измила и двата си крака и без да си се пречистила, нито с мокри крака, нито с глава на запад или на север. Не бива да лежиш гола, нито с други жени, нито по време на изгрев, нито по време на залез.

6.18.52 Обличайки прани дрехи, винаги чиста и украсена с *турмерик*, сандалова паста и други благоприятни субстанции, преди да закусиш, трябва да почетеш кравите, *брамините*, богинята на щастието и Върховния Бог.

6.18.53 С гирлянди от цветя, сандалова паста, украшения и други принадлежности, жената, следваща този обет, трябва да почита жени, които имат синове и чиито съпрузи са живи. Бременната жена трябва да обожава съпруга си и да му поднася молитви. Тя трябва да медитира над него, мислейки си, че той се намира в утробата ѝ.”

6.18.54 Кашяпа Муни продължи: „Ако изпълниш тази церемония, наречена *пумсавана*, спазвайки с вяра обета поне за една година, ще родиш син, предопределен да погуби Индра. Ако, обаче, има и най-малко нарушение в следването на обета, синът ти ще бъде приятел на Индра.”

6.18.55 О, царю Парикшит, Дити, съпругата на Кашяпа, се съгласи да премине през пречистващия процес, наречен *пумсавана*. „Добре,” каза тя, „ще сторя всичко според наставленията ти.” Приемайки сета на Кашяпа, тя забременя в голяма радост и с вяра започна да съблюдава обета.

6.18.56 О, царю, който си почитан навред, Индра подразбра за намеренията на Дити и реши да осъществи собствените си цели. Следвайки логиката, че самосъхранението е най-първият природен закон, той искаше да разруши обета ѝ. Затова се зае да служи на Дити, която беше негова леля и живееше в един *ашрам*.

6.18.57 Индра служеше на леля си всекидневно, като ѝ носеше цветя, плодове и дърва за жертвоприношенията от гората. Донасяше също трева *куша*, листа, клонки, пръст и вода винаги в нужния момент.

6.18.58 О, царю Парикшит, както ловецът на елени се преструва на елен, покривайки тялото си с еленова кожа, така и Индра, макар в сърцето си да бе враг на синовете на Дити, външно се държеше като приятел и ѝ служеше вярно. Целта му беше да я изобличи веднага щом открие какъвто и да било недостатък в начина, по който тя съблюдаваше обетите на ритуалната церемония. Искаше, обаче, да остане незаподозрян, затова ѝ прислужваше с голямо внимание.

6.18.59 О, господарю на целия свят, неспособен да открие и най-малък пропуск, Индра си мислеше: „Как ли ще успея?” и бе изпълнен с дълбока тревога.

6.18.60 Отслабнала и излиняла заради стриктното следване на принципите на обета, веднъж Дити за беда пропусна да измие устата, дланите и стъпалата си, след като се беше нахранила, и си легна на здрачаване.

6.18.61 Забелязвайки този пропуск, Индра, който притежава всички мистични сили (*йога-сидхите* като *анима* и *лагхима*), влезе в утробата на Дити, докато тя лежеше несъзнателна, дълбоко заспала.

6.18.62 След като влезе в утробата на Дити, Индра разсече на седем парчета нейния зародиш, който приличаше на блестящо злато. Тогава от седем места заплакаха седем различни живи същества. Индра им каза: „Не плачете,” а сетне разсече всяко от седемте на още седем къса.

6.18.63 О, царю, силно огорчени, те започнаха да се молят на Индра с допрени длани, казвайки: „Скъпи Индра, ние сме *марутите*, твоите братя. Защо се опитваш да ни погубиш?”

6.18.64. Когато Индра видя, че те наистина бяха негови предани братя, той им каза: „Ако всички вие сте мои братя, няма защо повече да се боите от мен.”

6.18.65 Шукадева Госвами каза: „Мой скъпи царю Парикшит, ти беше опален от *брахмастрата* на Ашватхама, но когато Бог Кришна влезе в утробата на твоята майка, беше спасен. По подобен начин, макар единният ембрион да бе разсечен на четиридесет и девет къса от мълнията на Индра, те всичките бяха спасени по милостта на Върховния Бог.

6.18.66-67 Ако човек обожавя Върховния Бог, изначалната личност, дори само веднъж, той получава благословията да се издигне в духовния свят и да се сдобие със същите телесни характеристики като Вишну. Дити обожаваше Бог Вишну почти цяла година, спазвайки строг обет. Заради тази нейна сила в духовния живот се родиха четиридесет и деветимата *марути*. Какво чудно има тогава, че *марутите*, макар и родени от утробата на Дити, станаха равни на полубоговете по милостта на Върховния Бог?

6.18.68 Заради обожанието си към Върховния Бог Дити напълно се беше пречистила. Когато стана от постелята, тя видя своите четиридесет и девет сина заедно с Индра. Тези четиридесет и девет синове бяха сияйни като пламък и се бяха сприятелили с Индра, което много я радваше.

6.18.69 Тогава Дити каза на Индра: „Мой скъпи сине, аз спазвах този труден обет само и само за да се сдобия със син, който да убие вас, дванадесетимата *адити*.”

6.18.70 Молах се само за един син, а сега виждам четиридесет и девет. Как се е случило това? Мой скъпи сине Индра, ако знаеш, моля те, кажи ми. И не се опитвай да ме лъжеш.”

6.18.71 Индра отвърна: „Скъпа моя майко, понеже бях грубо заслепен от себични интереси, аз изгубих верния поглед към религията. Щом разбрах, че ти спазваш велик обет в духовния живот, поисках да намеря някакъв недостатък у теб. Когато открих такъв, влязох в утробата ти и насякох зародиша на парчета.

6.18.72 Най-напред нарязвах детето в утробата ти на седем парчета, а те се превърнаха на седем деца. После разсякох всяко от тях отново на седем. По милостта на Върховния Бог, обаче, нито едно не умря.

6.18.73 Моя скъпа майко, когато видях, че всичките четиридесет и девет сина са живи, аз останах поразен от удивление. Реших, че такъв е вторичният резултат от това, че ти редовно си извършвала предано служене в обожание на Бог Вишну.

6.18.74 Макар тези, които се интересуват единствено да обожават Върховния Бог, да не желаят нищо материално от Господа, дори и освобождение, Бог Кришна сбъдва всичките им желания.

6.18.75 Най-висшата цел на всички стремежи е да се стане слуга на Върховния Бог. Ако интелигентният човек служи на свидния Бог, който сам се отдава на Своите предани, нима би жадувал за материално щастие, каквото е достъпно дори в ада?

6.18.76 О, моя майко, о, най-добра сред жените, аз съм глупец. Милостиво ме извини за всички обиди, които извърших. Твоите четиридесет и девет сина се родиха невредими

благодарение на преданото ти служене. Аз ги насякох на късове като враг, ала заради твоето възвишено предано служене те не загинаха.”

6.18.77 Шри Шукадева Госвами продължи: „Дити беше изключително удовлетворена от доброто държане на Индра. Тогава Индра поднесе почитанията си на своята леля в безчет поклони и, с нейно разрешение, замина за райските планети заедно със своите братя, *марутите*.

6.18.77 Мой скъпи царю Парикшит, отговорих доколкото можах на въпросите, които ми беше задал, особено във връзка с този чист и благотворен разказ за *марутите*. Сега можеш да ми задаваш още въпроси, а аз ще разкажа повече.”

ГЛАВА 19: ИЗВЪРШВАНЕТО НА РИТУАЛНАТА ЦЕРЕМОНИЯ
ПУМСАВАНА

6.19.1 Махараджа Парикшит каза: „Мой скъпи господарю, ти вече разказа за обета *пумсавана*. Сега бих искал да чуя по-подробно за него, понеже разбрах, че посредством съблюдаването му човек може да удовлетвори Върховния Бог, Вишну.”

6.19.2-3 Шукадева Госвами каза: „На първия ден от светлата половина на месец Аграхаяна (ноември-декември), следвайки наставленията на своя съпруг, жената трябва да започне предписаното предано служене с обет за покаяние, защото той може да сбъдне всички желания. Преди да се захване с обожанието на Бог Вишну, тя трябва да изслуша разказа за раждането на *марутите*. По указанията на вещи *брамини* сутринта тя трябва да измие зъбите си, да се изкъпе, да се облече в бели дрехи и накити, и преди да закуси, трябва да обожава Бог Вишну и Лакшми.

6.19.4 (Сетне тя трябва да се моли на Бога по следния начин.) „Мой скъпи Господи, Ти си изпълнен с цялото изобилие, но аз не моля от Теб изобилие. Просто Ти поднасям почителните си поклони. Ти си съпруг и господар на Лакшмидеви, богинята на сполуката, притежаваща всичкото обилие. Затова Ти си господарят на цялата мистична йога. Аз просто Ти се покланям.

6.19.5 О, мой Боже, тъй като си украсен с безпричинна милост, с цялото могъщество, с всички достойнства и с цялата слава, сила и трансцендентални качества, Ти си Върховният Бог, господарят на всички.”

6.19.6 (След като многократно поднесе почитания на Бог Вишну, поклонницата трябва да поднесе почитта и уважението си на майка Лакшми, богинята на сполуката, и да се моли по следния начин.) „О, съпруго на Бог Вишну, о, вътрешна енергия на Бог Вишну, ти си велика като самия Него, тъй като притежаваш всичките Му качества и могъщества. О, богиньо на сполуката, моля те, бъди милостива към мен. О, майко на целия свят, поднасям ти почителните си поклони.

6.19.7 Мой скъпи Боже Вишну, изпълнен с шестте могъщества, Ти най-добре умееш да се наслаждаваш и си най-могъщият. О, съпруге на майка Лакшми, поднасям почителните си поклони на Теб, когото придружават множество спътници, такива като Вишвакшена. Предлагам Ти всички предмети за обожание.” Жената трябва да повтаря тази *мантра* всеки ден с голямо внимание, докато обожава Бог Вишну с всичко необходимо, като например вода за измиване на нозете, ръцете и устата, и вода за банята Му. Трябва да Му поднася различни дарове в обожание към Него, като дрехи, свещен шнур, украшения, парфюми, цветя, благовония и лампи.”

6.19.8 Шукадева Госвами продължи: „След като обожава Бога с всички елементи, изброени по-горе, тя трябва да повтаря следната *мантра*, докато поднася дванадесетте възлияния на *гхи* в свещения огън: *ом намо бхагавате маха-пурушая махавибхути-патайе сваха*.

6.19.9 Ако някой желае цялото обилие, негов дълг е ежедневно да обожава Бог Вишну и Неговата съпруга, Лакшми. Той трябва да Го обожава с голяма преданост в съответствие с гореспоменатия процес. Бог Вишну и богинята на сполуката са неимоверно могъща комбинация. Те даряват всички благословии и са източници на цялата добра съдба. Затова задължение на всекиго е да почита Лакшми-Нараяна.

6.19.10 Такъв човек трябва да поднася поклони на Бога с ум, усмирен чрез преданост. Докато поднася *дандавати*, падайки на земята като пръчка, той трябва да повтори гореспоменатата *мантра* десет пъти. Сетне нека напява следната молитва:

6.19.11 „Мой Господи Вишну и ти, майко Лакшми, богиньо на сполуката, вие сте господарите на цялото творение. Всъщност вие сте източникът на творението. Майка Лакшми е изключително трудно да бъде разбрана, тъй като тя е толкова могъща, че властта на могъществото ѝ е трудно да бъде преодоляна. Майка Лакшми присъства в материалния свят като външната енергия, макар в действителност тя винаги да е вътрешната енергия на Бога.

6.19.12 Мой Господи, Ти си господарят на енергията и затова си Върховната Личност. Ти си олицетворението на жертвата (*ягя*). Лакшми, възплъщението на духовните дейности, е изначалната форма на обожание, поднесено на Теб, а Ти си онзи, който се наслаждава на всички жертви.

6.19.13 Майка Лакшми, която е тук, е извор на всички духовни качества, а Ти проявяваш и се наслаждаваш на всички тези качества. Истината е, че ти си този, който се наслаждава на всичко. Ти живееш като Свръхдушата във всички живи същества, а богинята на сполуката е формата на техните тела, сетива и умове. Тя също има свято име и облик, а Ти поддържах всички подобни имена и образи, както и причината за тяхното проявление.

6.19.14 Ти си едновременно върховният управник и благодетел на трите свята. Затова, мой Господи, Уттамашлока, нека моите стремежи бъдат осъществени по Твоята милост.”

6.19.15 Шри Шукадева Госвами продължи: „Така човек трябва да обожава Бог Вишну, който е познат като Шриниваса, заедно с майка Лакшми, богинята на сполуката, поднасяйки им молитви съобразно процеса, описан по-горе. След като отстрани всички пособия за обожание, той трябва да им предложи вода да измият ръцете и устата си, а после да ги обожават отново.

6.19.16 Сетне, с преданост и смирение, трябва да поднесе молитви на Бога и на майка Лакшми. След това трябва да помирише остатъците от храната, която им е предложена, а после отново да обожават Бога и Лакшмиджи.

6.19.17 Приемайки съпруга си за представител на Върховния Бог, жената трябва да го обожават с чиста преданост, поднасяйки му *прасада*. Съпругът, много удовлетворен от жена си, трябва да се заеме със семейните дела.

6.19.18 От съпруга и съпругата и един е достатъчно да изпълнява това предано служене. Заради добрата свързаност помежду им и двамата ще се радват на резултатите. Затова, ако жената е неспособна да изпълни този процес, мъжът трябва внимателно да го направи, а врънатата жена ще сподели с него резултатите.

6.19.19-20 Жената трябва да приеме този *вишну-врата*, който е обет за предано служене, и не бива да се отклонява от изпълнението му, за да се занимава с нещо друго. Поднасяйки остатъците от *прасада*, гирлянди от цветя, сандалова паста и украшения, тя трябва ежедневно да почита *брамините*, както и жените, които живеят в мир със съпрузите и децата си. Всеки ден съпругата трябва последователно да следва предписаните принципи за обожание на Бог Вишну с голяма преданост. След това Бог Вишну трябва да бъде положен на ложето си и едва тогава тя трябва да приеме *прасада*. По такъв начин съпругът и съпругата ще се пречистят и всичките им желания ще се осъществят.

6.19.21 Врънатата жена трябва да извършва такова предано служене постоянно в продължение на една година. След като годината изтече, тя трябва да пости в пълнолуния ден на месец Карттика (октомври-ноември).

6.19.22 На сутринта на следния ден трябва да се окъпе и след като почете Бог Кришна както преди, трябва да сготви, както се готви за празненствата, описани в Грихя-сутрите. Трябва да се сготви сладък ориз с *гхи* и заедно с тази гозба съпругът трябва да поднесе възлияния в огъня дванадесет пъти.

6.19.23 Сетне той трябва да удовлетвори *брамините*. Когато доволните *брамини* дарят благословиите си, той трябва с преданост да им поднесе почителните си поклони с глава и с тяхно разрешение да приеме *прасада*.

6.19.24 Преди да се нахрани, съпругът най-напред трябва да настани *ачарията* удобно и заедно със своите роднини и приятели трябва да контролира речта си и да поднесе *прасада* на *гуру*. След това съпругата трябва да изяде остатъците от поднесения сладък ориз, готвен с *гхи*. Приемането на тези остатъци осигурява учен и предан син, както и всякаква сполука.

6.19.25 Ако този обет или ритуална церемония бъдат извършени съобразно описанията в *шастра*, още в този живот човек ще успее да се сдобие с всички благословии, които поиска от Бога. Съпругата, която изпълнява тази ритуална церемония, несъмнено ще постигне добра съдба, изобилие, синове, дълъг живот за съпруга си, добра репутация и хубав дом.

6.19.26-28 Ако неомъжена девойка следва този *врата*, тя ще си намери много добър съпруг. Ако жена, която е *авира* – нямаща нито съпруг, нито синове – изпълнява тази ритуална церемония, тя ще може да достигне духовния свят. Жена, чиито деца са умрели след раждането, може да се сдобие с дете, което ще живее дълго и също така ще има късмета да притежава богатства. Ако някоя жена е нещастна, тя ще стане щастлива; ако е грозна, ще стане красива. Спазвайки този *врата*, болният мъж може да получи изцеление и да има здраво тяло, с което да работи. Ако някой рецитира това повествование, докато поднася *възлияния* на праотците и полубоговете, особено по време на церемонията *шраддха*, полубоговете и обитателите на Питрилока ще бъдат изключително удовлетворени от него и ще го дарят със сбъдване на всичките му желания. След като някой извърши тази ритуална церемония, Бог Вишну и Неговата съпруга, майка Лакшми, богинята на сполуката, са много доволни от него. О, царю Парикшит, сега аз изчерпателно ти описах как Дити извърши тази церемония и се сдоби с добри деца – *марутите* – и с щастлив живот. Постарах се да ти разкажа всичко това колкото можах по-подробно.”